

THÔNG BÁO KHẨN CỦA BAN TỔ CHỨC NGÀY QUỐC HẬN 30/04/2020 TẠI BÁ LINH - ĐỨC QUỐC

Kính gửi quý tổ chức, đoàn thể, hội đoàn

Kính thưa quý đồng hương,

Trước tình hình lây lan nhanh chóng của dịch COVID-19 trên thế giới, nhiều quốc gia Âu Châu đã hủy bỏ những chương trình sinh hoạt văn hóa, thể thao, chính trị,... từ đây cho đến hết thời điểm 31/05/2020. Đồng thời, chính phủ của nhiều nước Âu Châu cũng khuyến cáo là không nên có những tụ tập đông người để tránh tình trạng lây nhiễm dịch bệnh.

Nhằm bảo vệ sức khỏe của quý đồng hương và phòng ngừa sự lây lan dịch bệnh trong cộng đồng, Ban Tổ Chức ngày 30/04/2020 tại Bá Linh trân trọng thông báo cùng toàn thể quý tổ chức, đoàn thể, hội đoàn và quý đồng hương là ngày Quốc Hận 30/04/2020 tại thủ đô Bá Linh được hủy bỏ.

Đây thật là một điều đáng tiếc và BTC ngày 30/04/2020 tại Bá Linh kính mong quý vị cảm thông cho quyết định này.

Tuy nhiên, để đánh dấu 45 năm ngày Quốc Hận 1975-2020 và cũng để biểu dương ý chí của mọi người trong tinh thần "Chống Bắc Thuộc - Xóa Độc Tài - Xây Dựng Dân Chủ", chúng tôi kêu gọi quý đồng hương thực hiện hai điều sau:

1/ Bắt đầu từ ngày 23/04/2020 cho đến hết ngày 30/04/2020, xin mọi người dùng LOGO chính thức của Ban Tổ Chức ngày Quốc Hận 30/04/2020 tại Bá Linh thay cho avatar của mình trên facebook cá nhân.

2/ Đúng 11 giờ sáng ngày 30/04/2020, xin tất cả mọi người dành 1 phút để tưởng niệm ngày Quốc Hận và cầu nguyện cho đất nước sớm thoát ách độc tài cộng sản để toàn dân có thể chung tay chống bắc thuộc.

Xin tất cả cố gắng chụp hình giây phút thiêng liêng này và đăng lên facebook như là một hiệp thông với tiền đở của đất nước và cùng đồng hành với Dân Tộc Việt Nam cho một tương lai thật sự Tự Do-Dân Chủ-Nhân Bản.

Trân trọng kính chào.

Ban Tổ Chức Ngày 30/04/2020 tại Bá Linh.

Đồng hương nào có facebook thì đổi Avatar trên tường nhà từ ngày 23/4 đến hết ngày 30/4/2020

Mục Lục

Hình bìa • Danny Nguyen

1 **Thông báo** của BTC biểu tình Âu Châu3 **Quan điểm** • 45 Năm Quốc Hận4 **Thông báo - Thư mời**9 **Bình luận** • Một vị thủ tướng làm gương11 **Thời sự**

- Trung Quốc đang đang tiến hành về kế hoạch...
- Phấn đấu Trung Quốc đặt thêm hai trạm...
- Công ty Trung Quốc âm thầm thu gom...
- Gạo và tầm nhìn lãnh đạo Việt Nam
- Góc nhìn về Giáo Hội Công Giáo

17 **Chủ đề** • Tháng Tư...Xót xa

- Những đêm trăng trong cỏ thành Quảng Trị

23 **Phiếm luận** • Lại bầu với bán24 **Tin Tức** • Tin Sinh Hoạt Cộng Đồng

- Tin Thế Giới • Tin Việt Nam
- Tin Hòa Lan
- Năng lực đặc biệt của thần đồng 9 tuổi...
- Sự sống còn của chủng loại tử tế nhất...

38 **Truyện ngắn** • Huỳnh Các Nghi Trang

- Như chuyện Thần Tiên

45 **SuDoKu**46 **Truyền thông xã hội dân sự:**

- Minh xấu thì mình sửa thôi

***Thơ** • Trần Trung Đạo • Hoài Tâm Niệm

- Trangđài • Trương Phong Ba • Phạm Phú Dũng

49 **Vui Cười**50 **Y học- Sức khỏe**52 **Lời tòa soạn**53 **Nhạc** • Nguyễn Quyết Thắng**Việt Nam Nguyệt San**

Cơ Quan Ngôn Luận

CĐVNTNCS/HL

Vietnam Magazine

Tijdschrift van Vietnamese

Vluchtelingen in Nederland

www.congdonghoalan.com

ISSN: 0929-5151**Ban Quản Trị VNNS**

Van Der Hagenstraat 711-

6717DK - Ede

Nederland

Email: vietbaohoalan@yahoo.com

Telefoon: +31 (0)318640625

IBAN: NL16 INGB 0001 5086 64**Chủ nhiệm & Chủ bút**

Nguyễn Quang Kế

Thủ Quỹ

Lê Thanh Sơn

Kỹ thuật

Danny Nguyen

Phát hành

Nguyễn Hữu Phước

&

Với sự cộng tác của

- Bạch Mai • Đinh Ngọc Hiền • Đăng An • Đỗ Văn Bùi • Hoài Tâm Niệm
- Vành Khuyên • Lê Quang Kế • Miên Thụy • Lăng Du • Nguyễn Đắc Trung
- Ngô Thụy Chương • Nguyễn Quyết Thắng • Tiểu Yến Tử • Ông Năm Chuột • Trúc Hà • Ty Na • Trần Quốc Hiền • Nguyễn Lê Hồng Hưng • Hữu Phước • Nguyễn Hoàng Nguyên
- Nguyễn Hiền • Võ Đức Tiến
- Thao De Wit • Ý Nga • Trangđài Nguyễn • Topa • Lê lăng Du

Lập trường

Chống bạo quyền độc tài cộng sản Hà Nội • Ủng hộ mọi tổ chức quốc gia tranh đấu cho tự do dân chủ của dân tộc

Chủ trương

Bảo tồn và phát huy văn hoá Việt • Duy trì và phát triển tình cảm tốt đẹp sẵn có giữa cộng đồng VNTNCS và nhân dân Hoà Lan • Tăng cường tình đoàn kết trong cộng đồng người Việt TNCS tại Hoà Lan • Khuyến khích và nâng đỡ người Việt hội nhập vào cuộc sống tại Hoà Lan

Quan điểm

45 NĂM QUỐC HẬN (1975-2020)

Việt Nam hai tiếng Việt Nam mà hàng triệu triệu người con dân Việt đang ở khắp nơi trên thế giới cũng như tại quê hương đất Mẹ đã và đang mong đợi ngày đêm suốt trong 45 năm qua là chế độ Cộng Sản Việt Nam sẽ đổi thay, nhưng than ôi !

Bởi Cộng Sản đã du nhập, thực hiện chủ nghĩa Cộng Sản tại Việt Nam bằng sự áp đặt trái với ý muốn của nhân dân Việt Nam, trong nhiều thập niên qua 1954-1975 tại Miền Bắc và 1975-2020 trên cả hai miền đất nước, nhưng đã không thành đạt được mục tiêu lý tưởng theo chủ quan là xây dựng xã hội chủ nghĩa (luôn luôn hô hào và ca ngợi ngàn lần tốt đẹp hơn xã hội tư bản chủ nghĩa), trái lại đã gây nên hậu quả nghiêm trọng, toàn diện về đối nội cũng như đối ngoại, di hại lâu dài cho đất nước và dân tộc Việt Nam! non sông gấm vóc nay còn đâu?, tài nguyên cạn kiệt, môi trường bị hủy hoại, biển đảo giang sơn bị lấn chiếm, nợ công chất đầy, thay vào khoảng thời gian tạo nên đoàn người phải ly hương, mất đất mất nhà, là tiếng kêu than oán hận vang vọng của người dân khiêu kiện với cảnh màn trời chiếu đất, với nỗi oan sai do cơ chế độc tài cường bức !.

Cuộc chiến mùa xuân năm 1968, mùa hè đỏ lửa 1972, tháng tư đen 1975 là những cột mốc lịch sử theo thời gian gây nên cảnh tượng tàn đau thương cho hàng triệu triệu người anh em cùng giòng máu Lạc Việt giữa hai miền, thời gian mà mỗi một người Việt Nam sinh trưởng ở hai miền Tổ Quốc không thể không nhớ, không biết không xót xa ngậm ngùi khi được sống và trưởng thành lên lúc đó.

45 năm gọi là giải phóng đất nước, nói như nhà văn Huy Đức trong cuốn sách " Bên Thắng Cuộc" ta tự hỏi ai giải phóng ai? khi tận mắt nhìn thấy sự phát triển của Miền Nam, hay ta cứ suy diễn theo thời nay Bắc Hàn đi giải phóng Nam Hàn thì nhân dân Hàn Quốc sẽ chấp nhận bên nào?.

45 năm là thời gian có thể nói là quá nửa đời người và quá đủ để xây dựng một thể chế chính trị theo hướng tốt đẹp, nhưng Việt Nam xây dựng đất nước theo chủ nghĩa Cộng Sản, mơ ước biến Việt Nam thành thiên đường XHCN, kết quả cho đến ngày hôm nay đất nước Việt Nam chúng ta đã trở nên tồi tệ hơn so với các quốc gia trong khu vực.(chỉ là thiên đường mù như nhà văn DTH đã viết).

Bởi chủ nghĩa Cộng Sản không bao giờ xem quyền lợi của dân tộc là tối cao, nên sự đòi hỏi và yêu cầu về quyền lợi chính đáng của người dân theo đạo lý thì chỉ là hão huyền. Người Cộng Sản "chân chính" họ chỉ cần trung thành với đảng, đồng nghĩa với lợi ích phe nhóm, qua những sự kiện trong thời gian qua như việc đốt lò gọi là chống tham nhũng?, nhưng ai tham nhũng, thành phần nào tham nhũng và từ "tư bản đỏ bởi đâu mà được đặt tên", đó chỉ là về bề ngoài làm mị dân nhưng thực chất chỉ là thanh trừng nội bộ, bảo thủ để củng cố quyền lực lãnh đạo và quyền lợi phe nhóm mà thôi.

Chúng ta đừng mong gì ở đại hội đảng lần thứ 13 vào năm 2021 vì có tổ chức ĐH lần thứ 14 đi chăng nữa thì cái ruột cũng vậy thôi không có gì thay đổi, đừng mong Cộng Sản sẽ đổi thay về thể chế chính trị, xây dựng đất nước theo một mô hình mới, hòa nhập với thế giới tự do là bởi vì TW đảng Cộng Sản đã vẽ ra cho thuộc cấp là biến Việt Nam thành một nước chư hầu, chấp nhận làm nô lệ cho Tàu Cộng, dựa vào Tàu Cộng để duy trì quyền lực của đảng dù biết rằng đã không còn chủ quyền của Quốc Gia Dân Tộc Việt Nam là mất nước (trích lời cố BTđảng cs NVL đã thú nhận).

Đảng Cộng Sản chỉ là tên gọi, là danh xưng khi qui nạp được một nhóm người, đảng không phải là tinh hoa đại diện của Dân Tộc, chức BT đảng thì chỉ có đảng viên bầu chọn và có quyền lực với tập thể đảng chứ không phải dùng quyền lực đó áp đặt lên Quốc Gia Dân Tộc, vì Quốc Gia thì cần có người hiền tài lãnh đạo, mà muốn có được thì chỉ khi nào toàn dân được bầu cử tự do .

Giải pháp nào để đem lại một khởi sắc tốt đẹp cho Dân Tộc Việt Nam? : Toàn dân hãy tự tin, cùng nhau đoàn kết giữa các tổ chức, đảng phái trong và ngoài nước đứng lên trực diện làm cuộc cách mạng bất bạo động đòi lại giang sơn, đòi lại chủ quyền cùng với những nguyện vọng khát khao là :

Chống Bắc Thuộc - Xóa Bỏ Chế Độ Độc Tài - Xây Dựng Tự Do Dân Chủ.

Nguyễn Quang Kế
Tòa soạn VNNS

Cộng Đồng Việt Nam Tỵ Nạn Cộng Sản tại Hòa Lan
Associatie Van Vietnamese Vluchtelingen in Nederland (AVVN)
Vietnamese Association of Political Refugees in The Netherlands
 Van der Hagenstraat 711- 6717DK – Ede – Nederland, Tel +31(0)318640625
 IBAN: NL 16 INGB 0001 5086 64 t.n.v AVVN
 Website: www.congdonghoalan.com, E-mail : quangkenguyen@hotmail.com

Hòa lan ngày 27 tháng 03 năm 2020

Tưởng Niệm 45 năm ngày Quốc Hận 30.4

Kính thưa:

- Quý đại diện tinh thần các Tôn Giáo,
- Quý Hội Đoàn, Tổ Chức, đảng phái
- Quý vị thân hào nhân sĩ,
- Cùng tất cả quý đồng hương.

Theo tinh thần buổi họp online của ban tổ chức biểu tình tưởng niệm 45 năm Quốc Hận tại Bá Linh
 1-Nay BCH /CĐVNTNCS/HL xin được chuyển lá thư Thông Báo của Ban Tổ chức.(xem tại trang 1)

2-Buổi họp khoáng đại Cộng Đồng ngày 8/3/2020 tại Nieuwegein thư thông báo trên đã được trình bày và đồng thời bàn thảo với nhau cùng thực hiện những nội dung mang ý nghĩa cho 45 năm tưởng niệm Quốc Hận tại từng quốc gia (Anh Đình Ngọc Hiến đại diện đảng bộ VT tại Hòa Lan được tin nhiệm làm người trưởng vận động):

Logo Avatar treo tường

- **Từ ngày 23 đến 30 tháng 4 / 2020** trên trang nhà facebook để hình (Avatar) logo mang ý nghĩa 45 năm Quốc Hận trọng tâm nội dung : "Chống Bắc thuộc - Xóa bỏ độc tài và xây dựng dân chủ" (đồng hương nào có fb xin lưu tâm)
- Thực hiện videoclip 2 phút theo từng khu vực quốc gia (Khu vực Trung Âu gồm có Hòa Lan, Bỉ Quốc và Thụy Sĩ) thể hiện nội dung như trên để BTC tổng hợp làm một videoclip dài 10 phút phát sóng trên mạng truyền thông cho dư luận toàn thế giới biết nguyện vọng của toàn dân Việt Nam trong và ngoài nước **từ 23/4 đến 30/4/2020**
- **Đúng 11 giờ trưa ngày 30/4/2020** tất cả đồng hương dù đang ở đâu, làm gì thì chúng ta hãy dành 1 phút trang trọng tưởng nhớ đến biến cố lịch sử đau thương .(thời khắc TT. DVM chuyển giao)

Tóm tắt cô đọng lại những việc cần thực hiện, BCH/CĐVNTNCS/HL mong quý đồng hương đồng hành cùng hướng về quê hương, thực hiện những việc khả thi nói trên.

Trân trọng kính chào và kính chúc nhiều sức khỏe.

TM/BCH/CĐVNTNCS/HL

Nguyễn Quang Kế
 Chủ tịch

Ủy Ban Vận Động và Tổ Chức Bầu Cử Ban Thường Vụ CĐVNTNCS/HL Nhiệm Kỳ 2020-2023

Thư mời ứng viên tham gia ứng cử BTVCĐ

Hòa Lan, ngày 24 tháng 2 năm 2020

Kính thưa:

- Các vị lãnh đạo tôn giáo, đoàn thể, tổ chức
- Các ban đại diện, hội đoàn địa phương
- Quý đồng hương

Thưa quý vị,

Theo thông báo quyết định thành lập Hội Đồng Bầu Cử của BCH/CĐVNTNCS tại Hòa Lan vào ngày 20 tháng 11 năm 2019 vừa qua, Ủy Ban Vận Động và Tổ Chức Bầu Cử xin được thông báo đến quý vị:

1/ Ban Thường Vụ (BTV) là tổ chức được quy định theo nội quy ban hành 17-02-1987, gồm 5 thành viên bầu theo nhiệm kỳ từng ba năm một. BTV hoạt động trên nhiều lãnh vực chung có tính cách quốc gia, nhưng đồng thời cũng phối trí, yểm trợ các hoạt động của các ban đại diện địa phương cùng các đoàn thể tổ chức khác. Đặc biệt BTV còn nói lên quan điểm của người Việt tỵ nạn chúng ta trên lãnh vực nhân sinh, nhân quyền, tự do và công lý cho đồng bào nơi quê nhà. Chính vì lẽ đó việc bầu chọn người cho BTV là một việc quan trọng. Và cũng để cuộc bầu cử BTV có tính cách công khai, dân chủ, công bình, nay UBVDTCBC qua thư này chân thành kêu gọi quý vị ứng cử, hoặc đề cử những cá nhân quý vị biết có thể đảm trách việc này

2/ Điều kiện của ứng cử viên :

- Người Việt thường trú tại Hòa Lan đủ 21 tuổi .
- Đồng ý với mục đích của Cộng Đồng được ghi trong nội quy Cộng Đồng. Bản nội quy có đăng trong website của CĐ <http://www.congdonghoalan.com/vietnamese/guide.html>.

3/ Thẻ thức ghi danh ứng cử:

- Điền đơn ứng cử (mẫu bên dưới).
- Đơn gửi trước ngày **30 tháng 4 năm 2020** đến:
Nguyễn Thị Như Tuyết
Địa chỉ E-mail: vva@live.nl

4/ Nhiệm kỳ Ban Thường Vụ CĐ đương nhiệm sẽ chấm dứt vào năm nay. Chúng tôi hy vọng cũng trong năm nay sẽ có cuộc bầu cử tân BTV cho 3 năm sắp đến.

Kính thư,
T/m UBVDTCBC
Chủ tịch

Nguyễn Thị Như Tuyết

ĐƠN ỨNG CỬ

Vào Ban Thường Vụ
Cộng Đồng Việt Nam Tỵ Nạn Cộng Sản tại Hòa Lan
nhiệm kỳ 2020 – 2023

Kính gửi Ủy Ban Bầu Cử :

Tôi tên:

Ngày, tháng, năm sinh:

Địa chỉ hiện tại:

Số điện thoại:

Email:

Sau khi đọc và đồng ý với nội quy CĐVNTNCS/HL

Tôi muốn ghi danh vào danh sách ứng cử viên BTV/ CĐVNTNCS/HL nhiệm kỳ 2020-2023

Làm tại ngày tháng năm.....

Ký tên

@@

CỘNG ĐỒNG VIỆT NAM TỊ NẠN CỘNG SẢN TẠI HÒA LAN
Associatie van Vietnamese Vluchtelingen in Nederland

**GIÁO HỘI PHẬT GIÁO VIỆT NAM THÔNG NHẤT ÂU CHÂU
HỘI PHẬT GIÁO VIỆT NAM TẠI HÒA LAN
CHÙA VẠN HẠNH**

Sumatraweg 350, 1335 JM Almere Buiten, tel. 036-5257067
Banknummer: NL79INGB0005030958 t.n.v. Stichting VBSN te Almere
Website: <http://www.vanhanhpagode.nl>

Almere, ngày 28 tháng 3 năm 2020

**Thông Báo
Tạm Ngưng Các Sinh Hoạt Tại Chùa Vạn Hạnh**

Nam Mô A Di Đà Phật

Kính thưa quý Phật tử,

Do tình hình đại dịch Coronavirus vẫn còn lan tràn trên đất nước Hòa Lan, ngày 23 tháng 3 năm 2020 chính phủ Hòa Lan đã công bố thêm các biện pháp nhằm đối phó với đại dịch này. Một trong các biện pháp này là cấm mọi cuộc tụ tập, hội họp, sinh hoạt từ nay cho đến ngày 1 tháng 6 năm 2020.

Trên tinh thần đó, để bảo vệ sức khỏe cho đại chúng, Chùa Vạn Hạnh xin thông báo **tạm ngưng mọi sinh hoạt từ nay cho đến ngày 1 tháng 6 năm 2020**. Do vậy, Đại Lễ Phật Đản dự trù tổ chức vào ngày chủ nhật 10 tháng 5 năm 2020 cũng phải hủy bỏ.

Trong giai đoạn bất an này, Chùa Vạn Hạnh thành tâm khuyến thỉnh quý Phật tử hướng về Đấng Như Lai và phát tâm trì tụng Chú Đại Bi hay niệm Quán Thế Âm Bồ Tát để hồi hướng công đức tiêu tan giải nạn, đại dịch Corona sớm tiêu trừ, thế giới an bình hạnh phúc.

Nam Mô Đại Từ Đại Bi Cứu Khổ Cứu Nạn Quán Thế Âm Bồ Tát

Trân trọng kính thông báo,

Hội Trưởng Hội Phật Giáo Việt Nam tại Hòa Lan,

Hòa Thượng Thích Minh Giác

GIA ĐÌNH QUÂN CÁN CHÍNH VIỆT NAM CỘNG HÒA TẠI HÒA LAN

FVVN. Banknummer. NL 20 INGB 000 4861 397

Thông báo

Hoà Lan mùa Quốc Hận

Quý niên trưởng, quý chiến hữu cùng quý đồng hương thân kính ,

Mùa Xuân của 45 năm về trước “ Dịch Cộng Sản “ đã tràn vào làm tan nát miền Nam thân yêu, mùa Xuân năm nay dịch Vũ Hán lại làm ô nhiễm, tàn phá toàn thế giới !

Trước nguy cơ của dịch bệnh nguy hiểm này, để bảo vệ an toàn cho bản thân, gia đình và cộng đồng đất nước đã và đang cưu mang chúng ta, tha thiết kêu gọi quý vị chấp hành đúng đắn những quy định và chỉ thị của chính quyền sở tại.

Ngưỡng mong ơn trên che chở, gia hộ cho toàn thế giới trong đó có đất nước tạm dung nhỏ bé thân thương của chúng ta vượt qua đại nạn, thoát khỏi tai ương ...

Nhân đây xin thông báo cùng quý vị, trong suốt khoảng thời gian khủng hoảng này tất cả các sinh hoạt của các đoàn thể đều ngưng trệ, do đó GĐQCCVNCH/HL cũng nằm trong cảnh ngộ, vì vậy việc thành lập tân BCH chưa thực hiện được nên BCH đương nhiệm tạm thời lưu nhiệm cho đến khi có thông báo mới .

Qua thư này chúng tôi xin ghi nhận và cảm ơn nhiệt tâm của các chị Dạ Lan, chị Thanh Xuân, chị Cảnh, chị Chuyên ...đã gồng gánh phụ trách quầy hàng GĐQCC trong ngày hội Xuân do CĐVNTNCS/HL tổ chức vừa qua .

Thời gian qua chúng tôi đã nhận được sự yểm trợ của :
chị Cẩm Vân 50€ và anh chị Đào hiếu ĐỂ 50€ , xin cảm ơn quý ân nhân .

Kính chúc quý vị luôn an lạc, vượt qua mọi khổ nạn .

BCH GĐQCCVNCH Hoà Lan

Danh ngôn

Danh dự quý hơn tính mệnh.

“Câu danh ngôn hay về tính cách này nói về danh tiếng và sự sống chết. Đối với nhiều người thì danh dự là thứ đáng quý nhất, việc xây dựng danh dự cần trải qua thời gian lâu dài nhưng nếu bạn phạm phải sai lầm thì danh dự đó có thể bị đánh mất trong phút chốc.”

Bình luận

Lê Phan

Một vị thủ tướng làm gương

Nước Đức, hôm Chủ Nhật đã cấm tụ tập quá hai người, trừ gia đình, trong khi Thủ Tướng Angela Merkel sau đó tuyên bố tự cách ly vì bác sĩ của bà đã thử dương tính với COVID-19.

Thủ Tướng Merkel nói bà tự cách ly ở nhà có hiệu lực tức thời, văn phòng của bà loan báo. Thủ tướng sẽ được thử nghiệm thường xuyên trong những ngày sắp tới trong khi tiếp tục làm việc ở nhà.

Tin là lãnh tụ của họ đã bị cách ly nhanh chóng trở thành tin hàng đầu, lấn lướt những tin về những biện pháp khoảng cách xã hội khắt khe hơn mà bà đã loan báo. Những luật lệ mới, sẽ tiếp tục trong vòng hai tuần nữa, là khắt khe nhất so với bất cứ quốc gia nào trên thế giới, và nó đến khi mức lây nhiễm toàn thế giới đã vượt 300.000 và số tử vong vượt 13.000.

Ở Đức, số xác nhận đã lên đến 23.900 người trong khi số tử vong lên trên 90 người. Số tử vong của Đức được coi như thấp kỷ lục có lẽ vì Đức có đầy đủ phương tiện hơn nhiều quốc gia khác.

Trong một cuộc phỏng vấn truyền hình hôm Chủ nhật, bà Merkel nói "*Virus Corona đang lan tràn với một tốc độ đáng ngại trên toàn đất nước chúng ta.*" Trước sự việc là chưa có vaccine hay thuốc chữa, trách nhiệm của mọi người là phải giới hạn việc liên hệ với nhau, bà nói.

"*Cách chúng ta hành xử hiện nay là liều thuốc hữu hiệu nhất mà chúng ta có: giảm thiểu cuộc sống công cộng ở mức tối đa có thể được, để giảm liên hệ với những người mà qua đó virus có thể truyền bệnh. Nói tóm lại, đó là cách chúng ta cứu mạng người.*"

Thủ tướng, một tiến sĩ hóa vật lý học, đã được rộng rãi ca ngợi cho sự bình tĩnh và minh bạch trước cuộc khủng hoảng. Bà nói với nhân dân Đức "*Chúng ta phải học hỏi từ các chuyên gia – và từ quan sát thực tế.*" Ngay cả với thủ tướng bị cách ly, các viên chức nói, chính phủ sẽ tiếp tục hoạt động như dự trù, với nội các chuẩn bị hôm Thứ Hai cung cấp 150 tỷ euro (hơn 160 tỷ đô la) để giúp đất nước vượt qua đại dịch.

Theo những giới hạn mới, nhà hàng, vốn trước đây vẫn được cho phép khách đến ăn tuy phải giảm số bàn để tạo khoảng cách, sẽ được cho phép mở cửa nhưng chỉ cung cấp take-out hay giao hàng. Những doanh nghiệp trước kia được phép mở cửa như thợ làm tóc, massage, xâm mình, nay phải đóng cửa.

Dân chúng vẫn được cho phép đi làm, hay rời nhà đi chăm sóc thân nhân, đi mua hàng và đi khám bệnh. Những cuộc họp tối cần thiết và các kỳ thi vẫn tiếp tục, và dân chúng được quyền đi ra ngoài để tập thể dục hay đi dạo, miễn là mỗi người phải giữ khoảng cách 1 mét 5 hay là bốn foot.

Loan báo của Thủ tướng, đã được đưa ra sau một cuộc họp qua điện đàm với các thống đốc của 16 tiểu bang của nước Đức, đến sau khi tiểu bang Bavaria, tiểu bang lớn nhất liên bang, đưa ra những giới hạn hôm Thứ Sáu trong đó mọi đi lại ra khỏi nhà bị ngăn cản tối đa.

Trong một sự nhân nhượng lớn cho một thực tế mới, chính phủ Đức cũng dự trù đi vay lần đầu tiên kể từ thông qua một đạo luật đòi hỏi phải tăng bằng ngân sách sau cuộc khủng hoảng năm 2008. Nó được chờ đợi sẽ được chấp thuận như là một ngoại lệ và sẽ mượn nhiều chục tỷ euros để giúp các công ty sống còn trước suy thoái đang đến gần và để bảo đảm nhiều triệu công ăn việc làm.

Loạt chính sách này dự trù sẽ được nội các thông qua hôm 23 Tháng Ba và cuối tuần sẽ được đưa ra quốc hội bỏ phiếu. Bộ trưởng tài chính Olaf Scholz đã biện minh cho quyết định mua thêm gấp 10

lần luật lệ về thăng bằng ngân sách bình thường cho phép, nói là “150 tỷ là một con số rất lớn, nhưng nó sẽ cho chúng ta những cơ hội mà chúng ta đang cần ngay bây giờ.”

Ông nói với hệ thống truyền hình quốc gia ARD hôm Thứ Bảy “Chúng ta có một thách thức lớn đang chờ trước mắt.”

Đức không phải là quốc gia duy nhất giới hạn đám đông tụ tập để thúc đẩy khoảng cách xã hội và giảm việc lây lan coronavirus. Chính phủ Hoa Kỳ đã nói là không quá 10 người có thể tụ tập một chỗ. Thụy Sĩ nói nhóm chỉ có thể ít hơn năm người và ở cách nhau hai mét (tức 6,5 foot), nếu không sẽ bị phạt vạ.

Thủ tướng Áo cũng đã loan báo những giới hạn tụ tập ở chỗ công cộng, cấm tụ tập hơn năm người. Ở Paris, cảnh sát dùng phi cơ drone và trực thăng để áp đặt lệnh đóng cửa trên toàn quốc.

Giới hạn mới áp đặt ở Đức hôm Chủ Nhật 22 Tháng Ba được loan báo sau khi nhà chức trách nói quá nhiều người Đức không tuân thủ những hướng dẫn khoảng cách xã hội đưa ra tuần rồi. Bà thủ tướng đã cảm ơn nhiều người Đức đã thay đổi một cách sâu rộng lối sống của mình. Và bà khuyến cáo những ai không tuân theo là nay những luật lệ mới không còn chỉ là tự nguyện nữa.

Bà nói: “*Đây không phải là những hướng dẫn bởi nhà nước. Đây là những luật lệ phải tuân theo vì quyền lợi tập thể của chúng ta.*” Ai bất tuân, bà nói, sẽ bị trừng phạt.

Trong một kêu gọi trực tiếp cho những ai có thái độ quá khinh thường về tạo khoảng cách xã hội, thủ tướng nói “*Hãy tham gia. Làm một điều gì hữu ích cho đất nước chúng ta. Hãy tỏ ra có lý trí và trái tim.*” Bà kết luận “*Tôi tin là trong tinh thần cộng đồng, việc ‘chúng ta hỗ trợ cho nhau’ sẽ giúp chúng ta qua khỏi thời gian khó khăn này.*”

Một số thành phố ở Đức đã không cần nhắc nhở thêm. Ở Freiburg, gần biên giới tây nam với vùng Alsace của Pháp, virus đã lan nhanh và rộng rãi, và tuần rồi các viên chức địa phương đã cấm tụ tập ở những nơi cộng cộng.

Tuy nhiên, một số người Đức vẫn có một thái độ khinh thường, hay có thể nói là thách thức. Đã có những tin về “*những party corona*” do các toán thanh niên tổ chức ở nhiều nơi trên toàn nước Đức, tạo lo ngại cho nhà chức trách trong một quốc gia vốn nổi tiếng là có những công dân kỷ luật. Ở một vài parties, nơi thanh niên tụ tập uống rượu và hô khẩu hiệu “*Corona, corona,*” đã bị cảnh sát giải tán. Hôm Thứ Tư tuần rồi, bà thủ tướng, trong một bài diễn văn nghiêm nghị, đã yêu cầu người Đức hãy tránh liên lạc xã hội trong tinh thần đoàn kết với những người có nguy cơ nhất trong xã hội.

Một ngày sau, đồng lý văn phòng của bà, Helge Braun, đã đưa ra khuyến cáo mạnh mẽ hơn “*Chúng tôi kêu gọi mọi người thực thi những biện pháp đã được thông qua. Và điều đó có nghĩa là, ngoài gia đình của bạn, lý tưởng nhất là tránh mọi liên lạc xã hội.*” Ông cũng thêm là “*chúng tôi sẽ theo dõi hành vi của toàn dân cuối tuần này. Thứ Bảy sẽ là ngày quyết định.*”

Thủ Tướng Merkel, trong khi đó, đã làm gương chứng minh là đi mua thức ăn mùa đại dịch một cách trách nhiệm là như thế nào khi báo chí thấy bà đi mua đồ ở siêu thị ở Berlin hôm cuối tuần. Bà thủ tướng không tích trữ, một phóng viên của đài BBC tweet cho hay.

Giữ khoảng cách với những khách hàng khác, bà thủ tướng tươi cười mua cherries, xà bông, bốn chai rượu, và một gói giấy vệ sinh. Thủ tướng trả card, tham gia cùng những người Đức bỏ truyền thống trả tiền mặt. Nhiều tiệm như chúng ta biết đã không thích trả tiền hay nhận tiền vào mùa đại dịch.

Thủ tướng công nhận cái giá những luật lệ mới về cách hành xử trong một xã hội quen tự do. Bà nói “*Hôm nay chúng ta thấy khắp nơi ở Đức rằng các thành phố của chúng ta, giao thông của chúng ta, nền kinh tế của chúng ta và đời sống riêng đã trông khác hẳn cách đây một tuần lễ.*”

Tôi cảm ơn đồng bào cho điều đó. Tôi biết nó có nghĩa là hy sinh kinh tế và cá nhân khi tiệm phải đóng cửa, khi chúng ta không thể tham gia với mọi người, hay còn đau đớn hơn, không đi thăm được ông bà nội ngoại, đi chơi với bạn bè.”

Nguồn: Người Việt

Thời sự

Trung Quốc đang tiến hành kế hoạch hậu virus nhằm vượt qua nền kinh tế Mỹ

Chriss Street - CTV Danlambao lược dịch - Những sự gián đoạn của nền kinh tế thế giới gây ra bởi đại dịch Vũ Hán là cơ hội mà Trung cộng đang nắm bắt để qua mặt nền kinh tế Hoa Kỳ. Theo báo cáo của Horizon Advisory, tổ hợp chuyên gia tư vấn chiến lược độc lập về Trung Quốc thì trong khi các quốc gia khác đang ra sức ngăn chặn đại dịch, Bắc Kinh đã mở rộng sức mạnh mềm bằng những kế hoạch đẩy mạnh sản xuất trong các ngành công nghiệp chiến lược nhằm kiểm soát chuỗi cung ứng toàn cầu.

Sự giấu diếm ban đầu của Đảng Cộng sản Trung Quốc (ĐCSTQ) và phản ứng chậm trễ về sự bùng phát "virus ĐCSTQ" (*), xuất phát từ Vũ Hán vào tháng 11/2019, đã tạo ra bệnh dịch trên khắp Trung Quốc và gây ra đại dịch toàn cầu đầu tiên kể từ sau trận dịch influenza vào năm 1918.

Chiến lược ba năm của chính quyền Donald Trump nhằm tách Trung Quốc ra khỏi chuỗi cung ứng công nghệ cao của Mỹ đã thành công. Nhưng sự hỗn loạn của việc đóng cửa trường lớp, các doanh nghiệp, dịch vụ thương mại ở Hoa Kỳ đã tạo cho ĐCSTQ cơ hội có một không hai trong đời để đạt được mục tiêu thay thế Hoa Kỳ trong vị trí cường quốc kinh tế, ngoại giao và quân sự hàng đầu thế giới. Bắc Kinh đã nỗ lực để củng cố hình ảnh của mình trên khắp thế giới bằng cách tuyên bố rằng họ đã ngăn chặn thành công sự lây lan của "vi khuẩn ĐCSTQ".

Bất chấp việc Bắc Kinh và Hồng Kông trục xuất 13 nhà báo của New York Times, Wall Street Journal và Washington Post, trang web của New York Times đang tin lại như con vẹt lặp lại những tuyên truyền của ĐCSTQ, với bài bình luận "Trung Quốc đã giúp Phương Tây có thêm thời gian nhưng Phương Tây đã phung phí nó."

Ông Curtis Ellis - một chuyên gia về Trung Quốc đã nhận xét chiến lược mới của ĐCSTQ: Sau khi che đậy sự lây nhiễm và lan tràn của vi khuẩn trên toàn thế giới, tập đoàn cai trị Bắc Kinh đã mua lại nguồn cung cấp thiết bị về khẩu trang và máy thở. Sau đó, họ bán những hàng hóa quan trọng này cho Ý và cùng lúc thể hiện mình là vị cứu tinh nhân đạo anh hùng của thế giới.

Ông Ellis nói rằng khi các nền kinh tế ở phương Tây ngừng hoạt động do đại dịch, Bắc Kinh đã chụp bắt cơ hội để mở rộng sức mạnh mềm và thắt chặt sự kiểm soát đối với chuỗi cung ứng toàn cầu.

Báo cáo của nhóm Tư vấn Horizon đã ghi lại các tuyên bố và bài viết từ các quan chức ĐCSTQ và các công ty hàng đầu trong các ngành công nghiệp nhà nước:

Vào ngày 12 tháng 3, Song Zhiping, cựu bí thư đảng ủy, và chủ tịch của Tập đoàn Vật liệu Xây dựng Quốc gia Trung Quốc đã tuyên bố: "*Trung Quốc sẽ biến khủng hoảng thành cơ hội; sẽ biến đổi, nâng cấp và củng cố vị thế của Trung Quốc trong chuỗi công nghiệp quốc tế. Các doanh nghiệp Trung Quốc không những chỉ phục hoạt sản xuất mà còn phải thúc đẩy phát triển kinh tế, tiếp xúc với thế giới để tăng tốc điều chỉnh cơ cấu công nghiệp, tăng cường khả năng cạnh tranh trong chuỗi công nghiệp quốc tế và xây dựng vị trí chiến lược vượt trội*".

Ủy ban Trung ương ĐCSTQ đã định ra các ngành công nghiệp nào có khả năng nắm bắt cơ hội khi chuỗi công nghiệp quốc tế được điều chỉnh trong khi vẫn chống lại dịch bệnh và tiếp tục sản xuất. Những lãnh vực này bao gồm xây dựng hệ thống 5G, đường cao tốc đô thị, xe cộ với phương tiện năng lượng mới, dữ liệu lớn về cơ sở hạ tầng, trí tuệ nhân tạo, ô tô, điện tử, tàu, hàng không, thiết bị điện và công cụ máy móc.

Chính quyền thành phố Thành Đô đã lặp lại đường lối của Đảng CSTQ vào ngày 5 tháng 3, kêu gọi các doanh nghiệp và cá nhân tập trung vào việc biến khủng hoảng thành cơ hội: Tận dụng cánh cửa sổ mở rộng sau đại dịch và tập trung vào các cơ hội chiến lược như cuộc cách mạng công nghệ mới, nhu cầu thị trường quốc tế mới và những thiếu sót về nguồn cung cần được lấp đầy... Tích hợp nhanh

chóng vào hệ thống chuỗi cung ứng toàn cầu trong các lĩnh vực y sinh, thông tin điện tử, sản xuất thông minh và các sản phẩm nông nghiệp.

Kế hoạch hậu đại dịch của Bắc Kinh và các ngành công nghiệp được đề cập ở trên phù hợp với chiến lược dài hạn Made in China 2025 cho sự thống trị toàn cầu của Bắc Kinh đối với các ngành công nghiệp quan trọng. Han Jian thuộc Viện Hàn lâm Khoa học Trung Quốc và Giám đốc Hiệp hội Kinh tế Công nghiệp Trung Quốc của Bộ Nội vụ đã đưa ra ý tưởng một cách cô đọng hơn vào ngày 4 tháng 3: Có thể biến cuộc khủng hoảng thành cơ hội để gia tăng sự tin tưởng và sự phụ thuộc của tất cả các quốc gia trên thế giới vào "Sản xuất tại Trung Quốc."

Hội đồng Quan hệ đối ngoại đã mô tả Made in China 2025 là mối đe dọa hiện hữu thực sự đối với vị trí lãnh đạo công nghệ của Hoa Kỳ. Qua đó, ĐCSTQ sẽ đạt được các mục tiêu của mình bằng cách thúc đẩy các vụ mua bán quốc tế, bắt buộc phải có các thỏa thuận chuyển giao công nghệ và thực hiện các hoạt động gián điệp trên mạng.

Nguồn: https://www.theepochtimes.com/china-is-pursuing-a-post-virus-plan-to-overtake-the-us-economy-report-says_3279578.html

(*) Thời báo Đại Kỷ Nguyên đề cập đến tiêu thuyết coronavirus, nguyên nhân gây bệnh COVID-19, là vi-rút của ĐCSTQ vì sự che chở và xử lý sai của Đảng Cộng sản Trung Quốc đã cho phép vi-rút lây lan khắp Trung Quốc và tạo ra đại dịch toàn cầu.

PHẢN ĐỐI TRUNG QUỐC ĐẶT THÊM HAI 'TRẠM NGHIÊN CỨU KHOA HỌC' Ở BIỂN ĐÔNG

Mai Nguyen.

Trung Quốc là kẻ sản xuất ra vũ khí sinh học Corona virus đang giết chết hơn 17 ngàn người ở khắp nơi trên thế giới, con số người nhiễm bệnh đang phải điều trị tại các bệnh viện là 418206 và hiện nay cả thế giới đang phải gồng mình để tìm mọi cách nhằm chống chọi với những con Corona virus do Tàu cộng gây nên thảm họa này.

Chúng lợi dụng tình hình thế giới hỗn loạn thì đã lấp đặt hai trạm nghiên cứu tại Đá Chữ Thập và Su Bi thuộc Quần đảo Trường Sa, Tân Hoa Xã tuyên bố trong dịp cuối tuần rồi, đó là một trò gian trá không xứng đáng là một nước lớn và đáng khinh bỉ cần phải nên án TQ như một kẻ xâm chiếm.

Các địa điểm xây cất mới đây đều nằm trong vùng biển đang có tranh chấp lãnh thổ giữa Trung Quốc với các nước khác trong khu vực, trong đó có Việt Nam, Philippines và Đài Loan.

Đá Chữ Thập có tên tiếng Anh là Fiery Cross Reef, Trung Quốc gọi là Vĩnh Thử Tiêu, còn Philippines gọi là Kagitingan; còn Đá Su Bi có tên tiếng Anh là Subi Reef, Bắc Kinh gọi là Chữ Bích Tiêu và Manila gọi là Zamora, là các địa điểm đang có tranh chấp chủ quyền trên Biển Đông. Trung Quốc đã nắm quyền kiểm soát những nơi này kể từ 1988, sau khi chiếm từ tay Việt Nam.

Kể từ đó, Bắc Kinh đã bồi đắp những nơi này cùng một số bãi đá, đảo nhỏ khác ở Biển Đông thành các đảo nhân tạo, điều được các nước khác cho là để nhằm biến những nơi này thành tiền đồn quân sự chiến lược trên biển Hồi năm 2018, Earthrise Media, một tổ chức phi lợi nhuận, đã phân tích các ảnh chụp Đá Su Bi và phát hiện ra rằng một lượng lớn các tòa nhà, các sân tập, thiết bị radar và cả các sân chơi bóng rổ đã được xây dựng trong thời gian từ 2014 tới nay. Đá Vành Khăn và Đá Chữ Thập cũng có các cơ sở hạ tầng tương tự, như vị trí đặt tên lửa, đường băng, các nhà kho lớn và nhiều loại thiết bị khác phục vụ cho việc phát hiện, theo dõi vệ tinh, hoạt động quân sự và thông tin liên lạc của nước khác. **(Xem tiếp trang 22)**

Công ty Trung Quốc âm thầm gom 90 tấn vật tư y tế khiến Úc lao đao

28.3.2020 (NLĐO) – Một công ty bất động sản thứ hai của Trung Quốc có trụ sở tại Úc đã chuyển 90 tấn vật tư y tế trên một máy bay phản lực của công ty đến TP Vũ Hán vào cuối tháng 2, thời điểm dịch Covid-19 đang tàn phá ổ dịch này.

Video độc quyền được News.com.au quay tại sân bay Perth ở bang Tây Úc cho thấy một lượng lớn khẩu trang phẫu thuật được vận chuyển đến Trung Quốc, các hộp khẩu trang phẫu thuật xếp chồng lên nhau tại sân bay Perth vào ngày 8-2.

Đồng thời, đoạn video tiết lộ việc xuất khẩu 90 tấn hàng, bao gồm số khẩu trang nói trên, được thực hiện bởi một công ty bất động sản lớn thứ 2 Trung Quốc có trụ sở ở Úc là Greenland Australia. Công ty này cũng vận chuyển số lượng lớn nước khử trùng, găng tay...

Công ty Trung Quốc âm thầm gom 90 tấn vật tư y tế khiến Úc lao đao - Ảnh 1.

Video độc quyền của News.com.au cho các hộp khẩu trang phẫu thuật xếp chồng lên nhau tại sân bay Perth vào ngày 8-2. Ảnh: NEWS.COM.AU

Các nhân viên của Greenland Australia, một công ty con của tập đoàn bất động sản toàn cầu do Trung Quốc hỗ trợ, đã được hướng dẫn để giữ công việc bình thường của họ và cung cấp số lượng lớn các mặt hàng y tế thiết yếu để chuyển về Trung Quốc. Tập đoàn phát triển bất động sản Trung Quốc Greenland lùng sục khắp nước Úc để mua các vật tư y tế với số lượng lớn (bao gồm khẩu trang, găng tay và nhiệt kế) để chuyển về Trung Quốc.

Một lượng lớn khẩu trang phẫu thuật được vận chuyển đến Trung Quốc

Một người tố giác từ công ty đã nói với The Sydney Morning Herald rằng đó là một nỗ lực của Tập đoàn Greenland trên toàn thế giới, và văn phòng Sydney cũng không ngoại lệ, cung cấp hàng loạt khẩu trang phẫu thuật, nhiệt kế, khăn lau kháng khuẩn, thuốc khử trùng tay, găng tay và thuốc Panadol để vận chuyển về nước. Một người trong công ty tiết lộ: "Về cơ bản tất cả nhân viên, phần lớn trong số họ là người Trung Quốc, được yêu cầu cung cấp bất kỳ nguồn cung cấp y tế nào họ có thể".

Theo The Sydney Morning Herald, Tập đoàn Greenland có 3 triệu mặt nạ bảo hộ, 700.000 bộ quần áo Hazmat và 500.000 đôi găng tay bảo vệ từ nhiều quốc gia, bao gồm cả Úc.

Tương tự, công ty Risland Australia cũng làm hành động như thế. Công ty này đăng tải trên trang LinkedIn của mình: "Máy bay vận chuyển với sức chứa 90 tấn vật tư y tế, bao gồm 100.000 bộ đồ bảo hộ và 900.000 đôi găng tay y tế, đã khởi hành thành công từ Sydney và đến Vũ Hán vào ngày 24-2".

Risland, trước đây được biết đến ở Úc với tên Country Garden, là một công ty con thuộc sở hữu hoàn toàn của Country Garden Holdings, một trong những công ty phát triển bất động sản lớn của Trung Quốc. Cổ đông lớn là Dương Huệ Nghiên (38 tuổi), là nữ tỉ phú trẻ tuổi nhất Trung Quốc.

Công ty Trung Quốc âm thầm gom 90 tấn vật tư y tế khiến Úc lao đao

"Giám đốc điều hành của Risland Australia (trái) tại sân bay khi chuyển 90 tấn vật tư y tế tới Vũ Hán. Ảnh: SMH"

Diễn biến này khiến nhiều chuyên gia y tế Úc lo lắng về việc thiếu khẩu trang dự trữ. Bà tỏ lo ngại về sự thiếu hụt, giáo sư Raina MacIntyre, chuyên gia an toàn sinh học toàn cầu tại Viện Kirby ở Sydney, cho biết: "Chúng tôi không có sẵn khẩu trang". Một nhân viên chăm sóc sức khỏe nói rằng "các bác sĩ và y tá ở tuyến đầu cảm thấy không được bảo vệ đầy đủ và dễ bị tổn thương".

Trong một bệnh viện lớn ở Sydney, "các bác sĩ trẻ được thông báo chỉ có 30 khẩu trang N95 cho tất cả các phòng điều trị". Nhân viên chăm sóc sức khỏe cho biết điều này buộc mọi người tìm nguồn khẩu trang từ "chợ đen", chất lượng không rõ ràng.

H.Bình (Theo SMH)

GAO - VÀ TẦM NHÌN LÃNH ĐẠO VIỆT NAM

BAOMOI.COM

Trung Quốc, Malaysia... bất ngờ tăng mua gạo Việt Nam

Gạo xuất khẩu sang thị trường Trung Quốc tăng rất mạnh, với mức tăng 595% về lượng và tăng ...

Cuộc họp chính phủ ngày 23-03 vừa qua bộ trưởng Công thương Trần Tuấn Anh đề xuất chính phủ tạm dừng xuất khẩu gạo, sau đó Thủ tướng Phúc ra công văn hoá tặc dừng xuất, sau đó một ngày là ngày 24-03 tức ngày hôm qua Trần Tuấn Anh lại gửi đề nghị thủ tướng dừng lại cái lệnh ngừng xuất ấy. Hôm nay, sau khi họp nội các Nguyễn Xuân Phúc lại ra văn bản chỉ

đạo là cử các đoàn kiểm tra liên ngành để xem trong kho của các doanh nghiệp ở các địa phương còn bao nhiêu gạo, về địa phương xem vụ mùa trồng trọt ra sao để đánh giá nguồn cung, lập báo cáo thủ tướng trước ngày 28 để ra quyết định nên dừng hay không. Trong thời gian còn 3 ngày nữa, các hợp đồng mới sẽ dừng ký, hợp đồng cũ sẽ xem xét mà bán hay không.

Chỉ trong 3 ngày, mà chính phủ Nguyễn Xuân Phúc liên tục ra các chỉ đạo trái chiều nhau, điều đó cho thấy năng lực của Nguyễn Xuân Phúc và đám nội các ngoài ăn và phá, đi oánh Golf ra chẳng biết con mẹ gì cả.

Đường đường là một Thủ tướng mà đến bây giờ một quyết sách mang tầm chiến lược, thời khắc quan trọng đến an ninh lương thực của cả quốc gia cần đến sự sáng suốt của lãnh đạo, mà khi đụng chuyện chỉ biết gãi đầu và sai lính đi đếm coi còn bao nhiêu gạo trong kho, tầm nhìn chỉ thế thôi sao? Người làm nông Việt Nam rất khó khăn vì tất cả phải tự làm ra mà không có sự giúp đỡ và hỗ trợ của chính phủ. Kinh nghiệm và kiến thức còn hạn chế, khi làm ra sản phẩm thì bị thương lái ép giá rẻ bèo mà không có sự can thiệp nào của chính phủ, giúp để thoát khỏi tình trạng đó. Khi được mùa thì không sao, khi mất mùa thì chính phủ mặc kệ coi như nông dân chỉ biết khóc và van trời vạy.

Bởi thế, ông thủ tướng Phúc mới nói “đã đến lúc nông dân tự cứu lấy mình trước khi đợi nhà nước cứu” là vậy.

Nhìn Thái Lan bài học gì cho Việt Nam?

Không phải tự nhiên mà Thái Lan là quốc gia có nền nông nghiệp phát triển trên thế giới, có sản lượng cũng như chất lượng nông sản đều ở top đầu thế giới.

Là một nước có nền nông nghiệp phát triển, Thái Lan cũng từng trải qua những giai đoạn khó khăn và trần trở.

Điều làm nên sự khác biệt với Việt Nam là nông dân Thái Lan có một triết lý đúng đắn về làm nông. Triết lý này có tên là “Nền kinh tế sung túc”.

Triết lý này do cố Quốc vương Thái Lan Bhumibol Adulyadej đưa ra. Trong bài phát biểu nhân dịp sinh nhật ngày 4-12-1997, ông giải thích rõ:

"Gần đây, có nhiều dự án đã được triển khai, nhiều nhà máy được xây dựng, người ta nghĩ Thái Lan sẽ trở thành một con hổ bé, rồi thành một con hổ lớn. Mọi người phấn khích về chuyện trở thành một con hổ... Là hổ không quan trọng, điều quan trọng đối với chúng ta là có một nền kinh tế sung túc. Một nền kinh tế sung túc nghĩa là có đủ để nuôi chính chúng ta...".

Từ khi lên ngôi Vua, ông hay tổ chức vi hành trên khắp mọi miền đất nước, đến nỗi người dân Thái Lan lan truyền câu nói không nơi nào trên đất nước Thái lại chưa từng in dấu chân của Vua Bhumibol Adulyadej. Không chỉ là nhà lãnh đạo, nhà Vua Bhumibol Adulyadej còn là một nhà sáng chế. Ông có rất nhiều phát minh hỗ trợ nông dân, trong đó đáng chú ý nhất là kỹ thuật làm mưa nhân tạo, đã giúp cho nông dân giải quyết vào mùa khi gặp hạn hán.

Thái Lan là một quốc gia coi trọng về nông nghiệp, chính vì thế chính phủ quốc gia này rất quan tâm đến người nông dân.

Khi chưa có dịch bệnh, đầu tháng 11-2019 Bộ Thương mại Thái Lan đã phê duyệt quỹ hỗ trợ nông dân trị giá 4,38 tỷ baht (khoảng 145 triệu USD) trong năm tài khóa 2020, tập trung 10 sản phẩm nông nghiệp chính của nước này. Trong đó, gạo chủ yếu.

Cuối tháng 8-2019, Chính phủ Thái Lan đã thông qua khoản ngân sách 59 tỷ baht (hơn 1,94 tỷ USD) dành cho các chương trình bảo đảm giá và trợ cấp cho gạo và dầu cọ. Trong đó, 13,3 tỷ baht dành

cho chương trình bảo đảm giá gạo, 21,4 tỷ baht dành cho dầu cọ và 25 tỷ baht để trợ cấp chi phí sản xuất cho người trồng lúa. Với sự hỗ trợ này, Chính phủ Thái Lan cam kết không để người nông dân trồng lúa bị thương lái ép giá.

Cục trưởng Cục Nội thương, Bộ Thương mại Thái Lan, ông Whichai Phochanakij cho biết sẽ thông qua quỹ hỗ trợ nông dân để tạo một liên kết thị trường cho cây trồng trong mùa thu hoạch, đồng thời trì hoãn đưa sản phẩm ồ ạt ra thị trường vào thời điểm không thuận lợi nhằm kiềm chế sự sụt giảm giá và đẩy nhanh xuất khẩu. Đối với các sản phẩm có giá tiếp tục giảm, thí dụ gạo trắng, sẽ cần các biện pháp bổ sung như tăng dự trữ trong kho và hạn mức tín dụng thấp hơn cho các doanh nghiệp giúp trì hoãn việc bán gạo. “Quỹ hỗ trợ nông dân là một hoạt động độc lập, không liên quan các chương trình bảo lãnh và bảo đảm giá của chính phủ đối với một số sản phẩm nông nghiệp”, ông Whichai nói.

Đây mới là các lãnh đạo của Nhân dân vì nhân dân. Tính toán hết những gì sắp đến và sẽ đến với nông dân để hỗ trợ họ, không những làm giàu cho người nông mà cho cả đất nước.

Việt Nam sẽ học được gì?

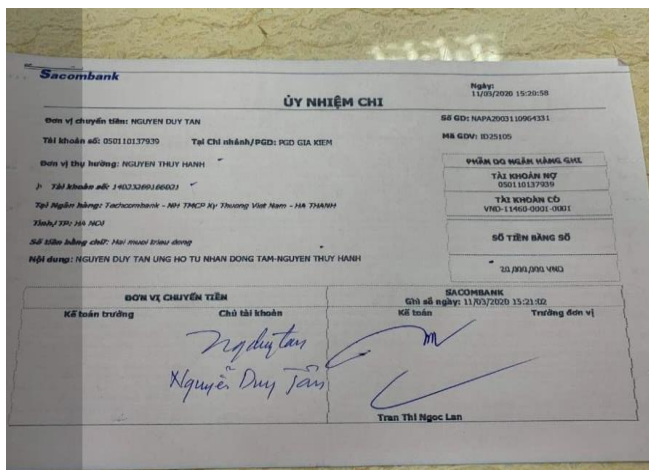
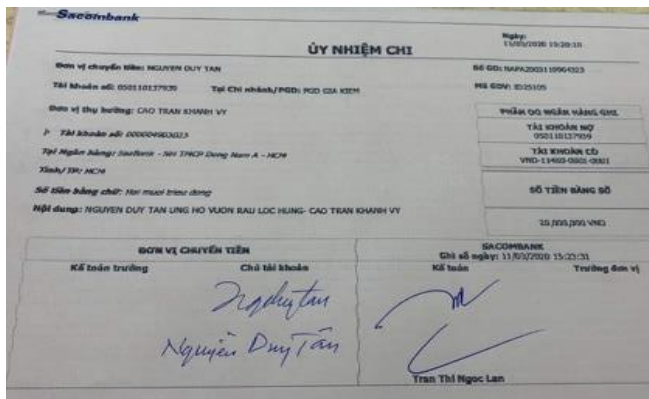
Có lẽ, tuyên bố của Thủ tướng là Nông dân tự cứu lấy mình trước khi đợi nhà nước cứu thì đã đủ hiểu tâm và tầm của lãnh đạo VN như thế nào, ngoài sự bỏ rơi và mặc kệ người nông dân thì còn gì khác?

Tất nhiên, việc lằng nhằng dừng hay xuất khẩu gạo của VN mấy ngày qua đang đòi co chỉ là trò hề của chính phủ bất tài đang diễn. Trong giai đoạn nhu cầu thế giới đang tăng mà VN xuất ồ ạt chưa có một đánh giá tác động, không dựa trên một số liệu cụ thể khoa học nào để bán tháo mà kiếm lãi, còn dịch bệnh hạn hán như thế nào thì không cần biết.

Chính phủ Việt Nam ngoài học để ăn cướp mồ hôi nước mắt của dân để tư lợi ra chắc có lẽ, chẳng còn gì khác!

P/s: tôi được biết năm 2017 nếu xuất được một tấn gạo Bộ trưởng Bộ CT sẽ được lại quả 3 đô la. Một năm xuất khẩu hàng triệu tấn thì..? Tiền đó chắc ép mấy bác nông dân mới có.

@@

Thông báo

QUÀ MÙA XUÂN

Trong dịp hội xuân năm Canh Tý 2020, chúng ta quyết góp được 1500€ để giúp cho những gia đình quá khó khăn tại :

Vườn rau Lộc Hưng và Đồng Tâm .

Số tiền này BCH đã nhờ một đồng hương ở HL đang đi du lịch tại VN trao đưa trực tiếp cho Lm Nguyễn Duy Tân và Lm Tân đã chuyển khoản cho hai người đại diện mỗi nơi là 20 triệu đồng VN (kèm biên nhận chuyển tiền)Trân trọng chuyển lời cảm ơn từ Lm Tân.

(Nếu đồng hương có ý kiến gì thì BCH sẽ giải thích trong các buổi họp khoáng đại)

T/m BCH CĐVNTNCS/HL
Nguyễn Quang Kế

Góc nhìn về Giáo Hội Công giáo

HÌNH ẢNH ĐI VÀO LỊCH SỬ GIÁO HỘI

Giây phút Đức Thánh Cha ban phép lành toàn xá
"Urbi et Orbi" cho nhân loại từ Vatican
18 giờ 00 ngày 27.3.2020

(Đây là tâm tình và nước mắt của tôi. Ai muốn tò mò thì đọc hết những dòng chữ dưới đây)

***- Hồi tối, tôi tham dự trực tuyến Đức Thánh Cha cầu nguyện và ban phép lành Toà Thánh, có Ơn Toàn Xá đi kèm cho nhân loại MÀ TÔI KHÓC TỪ ĐẦU ĐẾN CUỐI.

- Tôi khóc khi vừa nhìn thấy "một ông cụ già" là cha của chúng ta, năm nay hơn 80 tuổi, chỉ còn một lá phổi, đôi chân không còn vững bước, giữa quảng trường trời mưa, không một bóng người để cầu nguyện cho nhân loại thoát khỏi cơn đại dịch. Ở tuổi của ngài, tuổi đáng được nghỉ ngơi tránh dịch. Thế mà không, ngài không làm điều đó. Ngài sẵn sàng ở giữa đoàn chiến, sẵn sàng hi sinh tính mạng vì đoàn chiến.

- Tôi nhìn rất kỹ nét mặt của ngài. Ngài quá đau khổ, vì thế giới đang lan tràn sự chết chóc. Ngài tha thiết xin Chúa hãy mau trở dậy dẹp tan sóng gió thần chết. Ngài vừa nói đến đây, tôi lại khóc to hơn.

- Lạy Chúa, con là vật phạm hèn, chẳng làm gì nên công trạng, nhưng xin Chúa thương đến Đức Thánh Cha của chúng con. Sức ngài yếu quá rồi Chúa ơi, mà bây giờ dịch bệnh trên thế giới như đang đè nặng trên cuộc đời của ngài.

Nói đến đây, tôi cũng nghẹn lời, và không nói với Chúa được điều gì nữa!

Ngài đã cầu nguyện và ban Ơn Toàn Xá cho chúng ta. Chúng ta sẵn lòng cầu nguyện cho ngài không?

(Lm Trần Chính Trực)

Chủ đề

Truyện ngắn

Tháng Tư... Xót Xa.

Mỗi năm cứ đến ngày... Tháng tư.
Lòng buồn vùi vùi dạ xót xa!

Thế là chỉ còn khoảng hơn hai tháng nữa mùa mưa sẽ lại đến với thành phố buồn muôn thuở Ban Mê Thuột này. Thành phố có hai mùa mưa nắng rõ rệt bắt đầu từ tháng năm cho đến tháng mười. Tôi đã sống ở thành phố này và trải qua hai mùa mưa nên tôi biết khi mùa mưa đến thì chiều nào cũng có mưa, một thứ mưa nguồn bỗng chốc âm âm đổ ập xuống thành phố để rồi không bao lâu sau thì tạnh.

Chỉ còn hơn hai tháng nữa thôi tôi lại sẽ vui mừng được đón mùa mưa lần thứ ba đến với tôi. Tôi vui là vì cứ chiều đến, khi mà mọi công việc tôi đã thu xếp xong xuôi để khi mưa đổ xuống là tôi lại cuộn mình trong cái mền ấm nằm đọc truyện chờ anh về cùng ăn bữa cơm tối với nhau. Tôi thích mùa mưa ở thành phố này nhưng anh thì không. Anh nói: “Anh bực mình vì thứ đất badan đỏ như sơn môi người thiếu nữ đẹp nhưng lại như có chất keo làm dính vào bánh xe, làm dính vào đôi giày như cố níu anh ở lại với nó, trong khi anh lại muốn mau mau được về nhà để nhìn thấy em và ôm em.”

Mùa mưa ở đây hoa hướng dương, hoa bươm, hoa thạch thảo... mọc tràn lan thành rừng, dù chẳng ai trồng. Cứ sau mỗi mùa mưa thì những củ thực được ngủ vùi trong lòng đất lạnh để khi mùa mưa kế tiếp đến nó lại đâm chồi nở ra những cái bông cúc đại đóa đủ màu sắc. Tôi thường ví những củ thực được là những cô gái Thượng đẹp yêu kiều và man dại. Còn những giọt nước mưa là những giọt nước mắt của những chàng trai hào hoa và đa tình đã nhỏ xuống những gương mặt đẹp và diễm kiều để rồi các cô gái Thượng bừng tỉnh lại, sống lại... trang hoàng cho thành phố đẹp hơn.

Tôi theo anh đến sống ở thành phố này đã hơn hai năm. Làm vợ lính trong thời chiến tôi chấp nhận cuộc sống nay đây mai đó và luôn sẵn sàng đón nhận những chuyện bất trắc sẽ xảy đến với mình và gia đình mình. Thành phố này là thành phố thứ hai tôi đến sinh sống, sau thành phố núi, nơi tôi đã ra chào đời, và, cũng là thành phố của lính. Vì biết rằng đời lính có nhiều rủi ro nên ngày nào anh và tôi còn được bên nhau thì ngày đó chúng tôi sống hết mình cho nhau. Anh luôn nhường nhịn tôi và lo lắng cho tôi có cuộc sống tạm đầy đủ với đồng lương của viên Thiếu úy An ninh. Ngược lại tôi luôn yêu thương anh, kính trọng anh, và không làm bất cứ một điều gì cho anh phải buồn lòng.

Sau chuyến đi công tác về hôm nay, anh cũng ôm hôn tôi như anh thường làm nhưng lần này anh có vẻ không vui mà tôi thì thấy không tiện hỏi. Bữa cơm tối anh có vẻ lo lắng nhiều nên vừa ngồi vô bàn anh ăn vội qua loa một chén cơm rồi buông đũa. Tôi kiên nhẫn chờ đợi anh sẽ nói cho tôi biết điều đã làm cho anh buồn và làm cho anh lo lắng. Anh không để tôi phải chờ đợi lâu. Khi tôi vừa buông đũa sau nửa chén cơm thì anh nắm hai bàn tay tôi rồi âu yếm nói:

“Anh vừa đi công tác ở một Buôn Thượng cách thành phố mình ba cây số. Tuy chỉ cách có ba cây số thôi, nhưng đến Buôn Thượng của người Êđê đó giống như mình đi đến một vùng hoang dã hoang sơ trong rừng già vậy. Tại đây anh nhận được tin tức là quân Bắc Việt sắp mở trận đánh lớn, thật lớn, vào một trong những thành phố ở vùng cao nguyên này. Đây sẽ là trận đánh xả láng của quân đội miền Bắc quyết chiếm cho được một thành phố để làm thủ đô cho Mặt trận giải phóng miền Nam trước khi mùa mưa đến.” Anh ngưng nói và cầm ly nước trà nóng lên uống một hớp. Rồi anh lại nắm chặt hai bàn tay tôi và nói tiếp:

“Vi sự an toàn của em... và cũng dễ dàng cho anh trong những công tác sắp đến nên em hãy thu xếp để về ở trong Saigon. Anh đã nhờ một người bạn mượn giùm cho anh, cho vợ chồng mình một căn gác nhỏ ở khu Bàn Cờ, vì người bạn của anh cũng ở đây...”

Nghĩ đến những ngày sống ở nơi đô hội mà lại thiếu vắng anh nên tôi không để anh nói hết câu: “Có lẽ... không sao đâu anh à. Quân đội mình ở đây cũng đông. Và lại Bộ Tư Lệnh Sư đoàn 23 cũng ở đây...”

Anh ngắt lời tôi và nói với vẻ mặt nghiêm nghị: “Việc quân sự em không rành nên nói vậy. Khi quân đội Bắc Việt muốn chiếm bất cứ thành phố nào của ta thì họ phải huy động quân đông gấp nhiều lần quân đóng trong thành phố đó. Ngoài

ra thì... trước khi tiến chiếm sẽ có màn pháo kích mà đạn pháo thì... biết rơi ở đâu để mà tránh chứ."

Tôi cố nói thêm để mong anh đổi ý và đừng bắt tôi phải xa anh, xa thành phố này:

"Vả lại... mình cũng chưa biết họ định đánh thành phố nào mà anh. Em không muốn..."

"Anh biết em không muốn xa anh và chính anh cũng không muốn chuyện đó xảy ra. Cũng vì chưa biết quân Việt Cộng sẽ đánh thành phố nào nên anh mới lo chứ biết rồi thì... còn lâu."

"Nhưng..."

"Hãy nghe anh một lần này cho anh yên tâm đi em yêu. Anh chỉ còn mỗi mình em là người thân nhất mà anh yêu nhất trên đời này... nghe anh đi em!"

Nghe những lời như khẩn nài của anh, tôi biết là anh đã quyết định dứt khoát rồi. Như vậy là chỉ trong nay mai đây thôi tôi sẽ phải rời xa anh và rời xa thành phố thân yêu này nên nước mắt tự dưng trào ra ở hai bên khóe mắt. Thấy tôi khóc anh vội ôm tôi an ủi và nói rồi anh sẽ đón tôi về lại với anh và về lại thành phố này, trước mùa mưa.

Mười hai ngày sau tôi lên đường bỏ anh ở lại với đồng bào và với đồng đội của anh trong thành phố. Tôi không ngờ lần chia tay với thành phố mà tôi yêu thương với những chiều mưa lạnh cuộn mình trong chăn ấm nằm đọc truyện chờ anh đi làm về lại là lần chia tay vĩnh viễn. Mãi mãi tôi đã bị mất thành phố và bị mất luôn quê hương thân yêu của tôi.

Nhìn tấm hình anh trong bộ quân phục của quân đội Việt Nam Cộng Hòa oai phong trên bàn thờ, thế là hai hàng nước mắt cứ tự động chảy ra làm ướt hết cả phía áo trước ngực.

Ngày anh đi trình diện để vào tù có tôi đi bên cạnh tiễn đưa anh. Ngày anh bỏ quê hương và bỏ tôi để đi về bên kia thế giới khi anh còn đang ở trong trại tù ngoài Bắc, có hai người bạn tù tiễn đưa anh.

Hôm nay, tháng tư nữa lại về nhắc nhớ tôi là đã bốn mươi hai cái tháng tư anh bỏ tôi ra đi và bốn mươi hai cái tháng tư người dân miền Nam và tôi đã bị mất quê hương. Nhìn hình anh trên bàn thờ và nhớ về anh nên tôi đón đầu thẳng thốt kêu lên: Anh yêu ơi! Tháng tư nữa lại về. Tháng tư xót xa. Tháng tư đau buồn và... Tháng Tư Tâm Sự Cùng Anh.

Anh,

*Em đang nhớ anh
Và đang nghĩ đến
Một ngày của bốn mươi hai năm về trước
Ngày ba mươi tháng tư
Năm một ngàn chín trăm bảy mươi lăm
Ngày nghiệt ngã
Ngày hai đứa mình đã ôm nhau khóc ngất
Trên căn gác nhỏ
Ở xóm Bàn Cờ
Những giọt nước mắt tức tưởi
Của anh và của em
Đã đổ xuống
Vỡ bờ
Không sao ngăn nổi
Thương một quê hương sau cơn hấp hối
Tắt thở nghẹn ngào
Và thương quá đổi
Những người lính trận can trường
Làm thân chiến bại
Tắt tả poncho
Chẳng biết sẽ đi về mô
Trên những đường phố Saigon một thời diễm lệ
Bỗng chốc nở trở thành địa ngục trần gian...
Làm gì có ánh hào quang Anh nhỉ
Trên những nóc nhà ngói khô cũng tuyệt vọng
Màu đỏ rợn người lảng vảng không gian
Làm gì có
Từ Bắc vô Nam
"Nổi vòng tay lớn"
Hỡi người nhạc sĩ tài hoa
Có tâm hồn đẹp
Sao quá thơ ngây!
Đêm hôm ấy
Ánh đèn nhà mình hình như không đủ sáng
Nhạc dội oang oang
Bức bách
Ta ngồi nhìn nhau
Tắt nghẽn
Cố không nghe thấy
Những tiếng quạ đen sặc mùi tử khí
Làm đặc buổi phôi
Xé nát hoài mong...
Anh,
Nhát dao đâm ngày ấy
Máu vẫn còn bám
Bốn mươi hai năm trôi qua, một dòng sông đục
Làm sao mức được ánh trăng tan...
(Kim Thành)*

Tôi đã khóc hết nước mắt rồi nhưng tôi vẫn ngồi dưới chân bàn thờ. Và, tôi ngủ gục lúc nào không hay. Trong giấc ngủ tôi mơ thấy mình đang nằm bên cạnh Anh như ngày nào tôi vẫn nằm bên Anh nơi thành phố Buồn Muôn Thuở./.

Topa (Hòa Lan)

Những Đêm Trăng Trong Cổ Thành Quảng Trị.

(Thế giới huyền bí)

Tôi đã qua rồi cái mà người ta gọi là ‘cổ lai hy’... được vài năm. Tôi quyết định phải về thăm lại quê hương Việt Nam mà từ ngày ra sinh sống ở nước ngoài tôi không muốn về. Lần này tôi phải về để gọi là có ‘chuyến đi đối giá’.

Chú tài xế của khách sạn Hương Giang thành phố Huế có mặt đúng sáu giờ sáng. Hôm nay tôi muốn đến thăm lại những địa danh: Lao Bảo - Khe Sanh - Thánh địa La Vang... mà thời còn trai trẻ tôi đã cầm súng bảo vệ quê hương chống lại quân Việt Cộng trong màu áo của binh chủng nổi danh Thủy Quân Lục Chiến.

Chú tài xế kiêm hướng dẫn viên đi với tôi hôm nay là anh chàng còn rất trẻ và rất vui tính. Đến mỗi địa danh chú đều nói cho tôi nghe rất chi tiết về lịch sử và những công việc làm của người dân. Sau khi thăm qua những địa danh và ăn cơm tối xong, thì cũng đã sáu giờ bốn mươi lăm phút. Chú tài xế biết tôi muốn tìm hiểu sự đổi thay của thành phố nên đề nghị:

“Đêm nay có trăng, bác có muốn xem qua Cổ Thành về đêm cho biết không? Nơi đó bây giờ đã khác xưa nhiều lắm. Những đêm có trăng thì ở đó rất vắng vẻ. Ngày mai cháu sẽ đưa bác đến đó để bác thấy sự khác biệt như thế nào”

“Ừ, ý kiến hay đấy. Về sớm giờ này tôi cũng chẳng biết phải làm gì. Chú đưa tôi đến đó đi.”

Chú tài xế liền lái xe thẳng đến nơi mà tôi từng tham dự trận chiến đấu khốc liệt suốt ba tháng với quân Việt Cộng. Cách cổng thành khoảng mười mét, chú tài xế ngừng xe lại và quay mặt

qua nhìn tôi - người khách duy nhất trên xe - rồi chú nói những điều mà chắc chắn những điều này chú vẫn thường nói mỗi khi đưa du khách đến thăm viếng nơi này, vì chú nói thao thao mà không cần đến tài liệu:

“Thưa bác, trước năm một ngàn tám trăm lẻ chín thì Thành Quảng Trị tọa lạc tại Tiên Kiên, tức thuộc xã Triệu Thành huyện Triệu Phong ngày nay. Nhưng, từ năm đó Thành Quảng Trị đã được vua Gia Long cho di dời về đây nhưng thành lúc đó chỉ được xây bằng đất. Đến năm một ngàn tám trăm hai mươi bảy thì vua Minh Mạng đã cho xây Thành lại bằng gạch. Chính tại Thành Cổ này, một cái thành rộng mười tám phẩy năm mươi sáu héc ta. Chu vi là hai ngàn một trăm sáu mươi mét. Thành cao bốn mét. Chân thành dày mười ba phẩy năm mét. Đỉnh mặt thành rộng không mét phẩy bảy mươi hai... nằm trên địa phận hai làng Cổ Vưu và Thạch Hãn. Vào năm một ngàn chín trăm bảy mươi hai thì quân đội của hai miền Nam Bắc Việt Nam đã đổ máu và mồ hôi suốt tám mươi một ngày đêm dưới bom đạn mà sức công phá và hủy diệt ngang với bảy quả bom nguyên tử đã ném xuống thành phố Hiroshima của Nhật. Ngày đó chính quyền miền Nam đã huy động các quân binh chủng thiện chiến thuộc lực lượng tổng trừ bị như, Thủy Quân Lục Chiến. Biệt Động Quân. Nhảy Dù... để chiếm lại Thành. Và, đây cũng là lần đầu tiên Hoa Kỳ bắn pháo từ hạm đội 7 thẳng vào Cổ Thành, sau đó thì quân đội miền Nam tiến lên đánh cận chiến rất dữ dội. Cổ Thành đã bị bom đạn san thành bình địa chỉ còn sót lại một phần cổng thành phía Nam mà thôi. Sở dĩ chính quyền miền Nam muốn tái chiếm Cổ Thành chính ra là tái chiếm Quảng Trị để gây sức ép ngoại giao và chính trị với nhà cầm quyền miền Bắc tại Hội nghị Paris...

Chú tài xế còn nói về Thành Cổ nhiều - nhiều lắm - nhưng tôi không để ý đến lời nói của chú nữa vì tôi đang bị xúc động mạnh khi nhớ lại những ngày đau thương và gian khổ nhưng rất oai hùng khi đó. Tôi không muốn nghe chú tài xế nói vì những điều chú nói ở đoạn sau đều là những điều không đúng với sự thật.

Khi quyết định trở lại thăm Cổ Thành vào ban đêm là vì tôi muốn được nhìn lại nơi chốn cũ mà mấy mươi năm trước chúng tôi thường hoạt động nhiều và đánh cận chiến vào ban đêm; dù biết rằng hiện nay mọi cảnh vật đã thay đổi hoàn toàn. Tôi đang nhớ về những người bạn trong đơn vị đã cùng tôi nắm chắc tay súng quyết gìn giữ từng tấc đất của tổ tiên để lại và, các bạn của tôi đã hy sinh tại Cổ Thành này...

Vào một ngày hạ tuần tháng sáu năm một ngàn chín trăm bảy mươi hai, tôi và đồng đội trong các

quân binh chủng thuộc lực lượng tổng trừ bị đã khai hỏa mở màn cho một trận chiến đầy cam go với biết bao thân người gục ngã để quyết chiếm lại cho bằng được cái Thành Cổ này, lúc đó đang nằm trong tay quân Việt Cộng. Trận chiến đấu dai dẳng gần ba tháng trời và, cuối cùng thì ngày mười lăm tháng chín năm một ngàn chín trăm bảy mươi hai Thành Cổ đã được hoàn trả về lại cho dân và quân của miền Nam Việt Nam.

Tôi không nói một lời nào với chú tài xế, tôi lặng lẽ bước ra khỏi xe và đi đến một góc tường Thành, cách xa cổng tường phía Tây khoảng năm mươi mét. Tại đây tôi đứng thẳng người và lặng im. Tôi đứng thẳng trong thế nghiêm. Tôi muốn đứng nghiêm trong giây lát để tưởng nhớ về những đồng đội đã hy sinh tại nơi đây. Tôi nói thầm: - “Chính tại ngay chỗ này mình đã không kịp vuốt mắt cho hai thằng bạn cùng tiểu đội vừa hy sinh khi mà chẳng còn bao xa nữa thì mục tiêu cuối cùng được giải quyết.”

Ngày đó Thành Cổ này đã đổ nát tan hoang. Tiếng bom nổ đến ù tai. Tiếng đạn bắn chát chúa đến nhức óc. Tiếng kêu cứu của các đồng đội bị thương làm đau thót cả trái tim. Và, rồi thì tiếng reo hò mừng rỡ của toàn quân khi lá cờ Việt Nam Cộng Hòa được tung bay trên cổng Thành.

Hai mươi phút đã trôi qua rồi nhưng tôi vẫn đứng lặng thinh vì tôi như vừa thấy lại được trận đánh ngày xưa xưa đang đến thời điểm quyết chiến sinh tử thì... Ngay lúc đó, thật bất ngờ, tôi nghe rất rõ tiếng thì thầm bên tai tôi:

“Xin ông hãy giúp đem tôi ra khỏi nơi đây. Xin ông làm phước giúp đem tôi ra khỏi nơi đây.”

Và, đồng thời tôi cũng nghe rất rõ có nhiều tiếng chân đang bước đi về hướng tôi. Giữa lúc tôi còn đang dáo dác nhìn quanh tìm nơi đã phát ra tiếng thì thầm và tiếng bước chân thì, cách chỗ tôi đang đứng không xa, tôi nhìn thấy một người mà tôi không biết đã từ đâu đến và đến tự lúc nào.

Chỗ tôi đang đứng là góc của tường Thành với bãi cỏ rộng và hoàn toàn trống trải thì người vừa xuất hiện cũng đã làm cho tôi bị mất hồn bạt vía đồng thời trái tim tôi đập loạn xạ như muốn bung ra khỏi lồng ngực. Tôi khó đoán được tuổi của người đàn ông đó. “Có lẽ ông ta phụ trách ở đây.” Tôi nghĩ vậy vì tôi nhìn thấy trên tay người đàn ông có cầm cái cây dài. Điều làm cho tôi ngạc nhiên và xen lẫn thích thú đó là, ông ta mặc trên người bộ đồ rằn ri của lính Thủy Quân Lục Chiến và chân ông ta lại cũng mang đôi giày boot của quân đội. Bộ quân phục và đôi giày đều còn mới. Phía trên túi áo bên tay trái tôi nhìn thấy chữ Trung. Nhìn ông Trung trong bộ quân phục ngày xưa mà tôi đã từng khoác trên người suốt cả một

thời tuổi trẻ đã làm cho tôi xúc động đến chảy cả nước mắt. Tôi bước đến bên ông Trung và hỏi:

“Đêm... tối rồi mà ông anh còn làm việc à?”

“Thưa ông tôi không làm việc gì ở đây cả. Nhưng, tôi đã ở đây từ tháng chín năm một chín bảy mươi hai... ông ạ.”

“Ông nói sao? Ông nói ông ở đây từ tháng chín năm một ngàn chín trăm bảy mươi hai... lúc đó ở đây đang... lúc đó ông bao nhiêu tuổi và làm sao mà ông ở đây được trong khi...”

“Lúc đó tôi còn trẻ lắm nhưng tôi đã ở đây từ ngày mười ba tháng chín năm một chín bảy mươi hai.”

Tôi kêu lên vì thấy rõ sự vô lý:

“Ông... ông Trung có nhớ làm không? Làm sao ông Trung có thể ở đây vào ngày ấy được vì ngày đó quân đội của chúng tôi; quân đội của miền Nam đang quần thảo với quân Việt Cộng tại ngay đây. Tôi không làm sao quên được hai ngày trọng đại đã xảy ra tại đây bởi vì hai ngày đó là hai ngày đã ghi lại trong ký ức của tôi những kỷ niệm của một thời mà những người lính miền Nam đã quyết tử để không cho mất một tấc đất nào của mảnh đất tự do miền Nam này.”

“Tôi không làm lẫn đâu ông ạ. Ngày mà ông và những người lính Việt Nam Cộng Hoà sắp hoàn thành sứ mạng thì tôi...”

Ông Trung ngưng nói và ôm mặt khóc. Ông khóc giọng khàn khàn da diết đầy thương cảm. Khóc một lúc thì ông nói như van xin:

“Xin ông hãy giúp đem tôi ra khỏi đây. Tôi đã ở đây quá lâu rồi. Tôi đã ở đây từ năm một ngàn chín trăm bảy mươi hai. Tôi đã ở tại chỗ này. Tại ngay chỗ tôi đang đứng đây. Từ năm bảy mươi hai tôi đã ở đây bên cạnh những người lính Việt Cộng. Nhưng, hiện ngay chỗ tôi đang đứng chỉ còn duy nhất một mình tôi thôi ông ạ.”

Những sự việc đã và đang xảy ra làm cho cái đầu của tôi không còn sáng suốt. Tôi đã không nghe kịp những lời mà ông Trung vừa nói, nên tôi hỏi: “Thế quê của ông ở đâu và ông cần bao nhiêu tiền?”

Ông Trung vừa khóc vừa nói:

“Quê tôi ở mãi tận Cà Mau... Nhưng... tôi không cần tiền ông ạ. Tôi... tôi chỉ xin ông giúp đem bộ đồ tôi đang mặc và đôi giày tôi đang mang về cho gia đình tôi là đủ rồi; tức là ông đã giúp đem tôi ra khỏi đây rồi... Kia... những người bạn của tôi đến kia...”

Người đàn ông trong bộ quân phục Thủy Quân Lục Chiến chỉ tay về phía xa và tôi nhìn thấy có rất nhiều người đang đi. Những người mà ông Trung vừa reo lên như vui mừng đang nhìn về phía ông và tôi. Nhưng, liền ngay đó ông Trung lại ôm mặt khóc và lần này thì ông khóc rống lên.

Người của ông co giật lên từng hồi chứng tỏ ông đau khổ lắm, rồi ông nói:

“Những người đó là bạn của tôi. Những người bạn của tôi vẫn thường đến đây thăm tôi vào những đêm có trăng như đêm nay. Nhưng, sau đó các bạn lại được ra về mà tôi thì không. Tôi cô đơn quá ông ơi. Xin ông hãy giúp tôi.”

Tôi nhìn thấy rất rõ những người bạn của ông Trung cũng khoác trên mình những bộ quân phục rằn ri mà, một số thì đang ngồi bệt trên những đồng gạch đổ nát, một số thì ngồi ngất ngưỡng trên các bờ tường đã bị lỗ chỗ đạn. Thỉnh thoảng họ nói chuyện thì thào với nhau nhưng tất cả đều quay nhìn về hướng chúng tôi.

Tôi cảm nhận ngay có một điều gì đó rất không bình thường. Mặt trời thì đã khuất từ rất lâu. Ánh trăng thì không đủ chiếu sáng. Nhưng, tôi vẫn nhìn thấy rõ mồn một những bộ sắc phục mà tôi yêu thương đã được những người kia khoác trên người. Những người đó đều còn trẻ và với nét mặt thật hiền hậu và thật buồn. Những người đó như lờ mờ, như phảng phất khí thiêng ít nhiều quanh đây. Tôi không còn tin vô đôi con mắt của mình nên tôi đưa cả hai tay lên dụi mắt nhiều lần để nhìn cho rõ hơn. Bây giờ thì những người kia cùng đứng lên rồi từ từ quay lưng đi... đi mất hút như thể họ đi vào khoảng không vậy. Tôi tự hỏi: “Có phải đó là những người lính miền Nam Việt Nam năm xưa từng tham dự trận đánh tại đây đã hiện về cho tôi thấy không? Hay vì tôi đã quá mang nặng nỗi đau đớn bị mất quê hương, mất người thân yêu ruột thịt và mất nhiều bạn bè mà thành ra tôi thấy như vậy? Tôi không nhìn những hình ảnh đã diễn ra dưới góc độ mê tín, nhưng, chắc chắn đó là vấn đề của tâm linh. Chắc chắn đó là những đồng đội của tôi đã nằm xuống tại Cổ Thành này. Nếu họ không phải là những người lính trong bộ quân phục của quân đội miền Nam Việt Nam thì họ là ai? Chẳng phải tình cờ mà tôi gặp lại người đã ở đây...” Tôi nhìn quanh để tìm người đã đứng nói chuyện với tôi và còn cầu xin tôi đem ông ra khỏi đây. Nhưng, ông ta đã bỏ đi đâu từ lúc nào mà tôi cũng không hay biết gì cả.

Không thể tin. Mà tin làm sao được chuyện kỳ lạ như thế này khi người đàn ông trong bộ quân phục Thủy Quân Lục Chiến với cái cây dài cầm trong tay đã không còn ở đây nữa... mà chỉ có chú tài xế đã đến đứng bên tôi tự lúc nào. Tôi liền đưa tay chỉ về hướng phía xa đồng thời tôi nhìn ngay mặt chú và hỏi:

“Chú... chú có nhìn thấy những người lính ngồi phía xa kia bỏ đi đâu không chú?”

Chú tài xế tròn tròn đôi con mắt lên vẻ kinh hãi và la lên thật lớn:

“Trời đất ơi. Chẳng lẽ bác... chẳng lẽ bác cũng thấy...”

“Chú bình tĩnh lại chú. Rõ ràng tôi thấy những người lính...”

“Bác ơi... trong nhiều năm liên tiếp người ở đây vẫn thường nhìn thấy quân đội của cả hai miền vào những đêm có trăng sáng thì hiện về đi loanh quanh trong Thành Cổ và gào khóc vang dội khắp trời. Nhưng, kể từ khi nhà cầm quyền cho trưng tu lại Thành Cổ và đưa được rất nhiều những hài cốt về Bắc thì từ đó cảnh rùng rợn ở đây cũng giảm bớt rất nhiều. Giảm thôi chứ chưa dứt hẳn. Chẳng lẽ bác cũng vừa thấy...”

Tôi nhìn xuống chỗ mình đang đứng rồi nói như xác nhận:

“Chắc chắn tại ngay chỗ này còn xác người lính miền Nam nằm dưới đó. Người lính đó vừa nói chuyện với tôi...”

Chú tài xế không còn bình tĩnh nữa vì gương mặt của chú lộ vẻ kinh hoàng đến trắng xác như không còn máu. Chú quay người toan bỏ chạy nhưng nghĩ sao đó chú quay lại nắm chặt cánh tay tôi và lòi đi. Vừa đi chú vừa nói cho tôi yên tâm:

“Đêm rồi bác ạ. Ngày mai cháu sẽ lại đưa bác đến đây...”

Tôi bước theo sau người tài xế nhưng tôi vẫn ngoái đầu nhìn lại nơi đã thấy những người lính đứng, ngồi trên những đồng gạch và trên những bức tường Thành loang lỗ dấu đạn. Nhưng, nơi đó bây giờ không còn những đồng gạch hay những bức tường loang lỗ dấu đạn nữa. Tất cả đã biến mất. Nếu không có chú tài xế đang nắm tay tôi kéo đi thì có lẽ tôi... điên mất vì rõ ràng tôi vừa nhìn thấy mà nay lại không còn.

Vừa ra đến xe chú tài xế liền mở cửa xe cho tôi. Nhưng, ngay khi cánh cửa vừa mở ra chú liền la lên thất thanh và giọng nói biến đổi như quá sợ hãi:

“Bộ đồ này của ai sao lại... Trời ơi... trời...”

Tôi vội vàng chụp lấy bộ đồ thật nhanh và đưa ra chỗ có ánh sáng. Tôi thấy trên nắp túi có chữ Trung. Đây là bộ đồ của ông Trung. Trong nỗi kinh hoàng vì vừa gặp một oan hồn - và những oan hồn - tôi áp bộ đồ lính vô ngực thì, ngay khi đó chú tài xế lại thất thanh la lớn hơn:

“Còn đôi giày này... Trời ơi bác ơi...”

Tôi đưa cánh tay đang run rẩy vào vai chú tài xế và nói như van xin:

“Tôi xin chú. Tôi xin chú hãy bình tĩnh. Xin chú đừng la toáng lên như vậy. Để tôi...”

Thật nhanh, tôi tìm trong túi áo của bộ đồ lính và lấy ra một mảnh giấy nhỏ. Mảnh giấy còn mới và trắng tinh. Mảnh giấy ghi địa chỉ thật rõ ràng ở một nơi nào đó mãi tận Cà Mau. Một địa danh mà thời tôi có nhiệm vụ gìn giữ quê hương miền Nam thân yêu tôi cũng đã từng đi qua đó rất nhiều lần. Tôi ôm bộ đồ lính và đôi giày vô ngục rồi ngước mặt nhìn lên trời cao và tôi nói trong khi nước mắt đã chảy ràn rụa ra hai bên má:

“Ông Trung ơi. Xin ông hãy yên tâm và an nghỉ bình an. Sáng sớm ngày mai tôi sẽ thực hành ngay những gì mà ông Trung đã nhờ tôi. Xin ông hãy an tâm và yên nghỉ bình an... ông Trung nhé.”

Tôi nói với chú tài xế đang ngậy mặt ra nhìn tôi vì sợ hãi:

“Ngày mai đúng năm giờ sáng chúng mình đi Cà Mau chú nhé.”

Xe đã chạy xa khỏi Cổ Thành Quảng Trị. Nhưng, tôi vẫn còn quay đầu nhìn lại Thành Cổ. Bây giờ tôi đã hiểu vì sao chú tài xế nói những đêm có trăng nơi đây lại rất vắng vẻ. Cổ Thành đêm nay tôi đã được chứng kiến sự linh thiêng của một oan hồn - và nhiều oan hồn - Tôi thấy cái Thành Cổ này mang đầy vẻ huyền ảo, lung linh vì nơi đây đã chôn vùi biết bao sinh mạng của những người cùng một dòng máu và có cùng một ngôn ngữ mà chỉ vì một con người đã du nhập vô quê hương một chủ nghĩa man rợ rồi được một nhóm người cũng man rợ tiếp tay nên đã gieo biết bao tai họa đến cho dân tộc Việt mà chưa biết đến khi nào ánh sáng hạnh phúc và tự do thật sự mới chiếu sáng đến cho đồng bào khắp cả ba miền./.

Topa (Hòa Lan)

(Tiếp theo trang 12)

PHẢN ĐỐI TRUNG QUỐC ĐẶT THÊM HAI 'TRẠM NGHIÊN CỨU KHOA HỌC' Ở BIỂN ĐÔNG

Trung Quốc ngày một bành trướng tham vọng nuốt trọn biển đông, chúng luôn tuyên bố một cách hỗn xược về chủ quyền ở các vùng biển tranh chấp tại Biển Đông, bất chấp các phản đối quốc tế. Thế giới ngày nay đang phải gồng mình hợp tác và sống chung với một loại độc hại, thâm hiểm, gian trá đó là Chinavirus, chúng luôn lợi dụng những lúc hỗn loạn để làm những trò bỉ ổi như mang quân đi xâm chiếm đất đai và biển đảo của các nước khác .

Đại dịch Covid 19 là một tội ác diệt chủng loài người, và làm suy yếu kinh tế trầm trọng trên thế giới ngày này, các Quốc gia đang tìm đủ mọi phương pháp để khắc phục nhanh chóng nhằm tránh rơi vào tình trạng suy thoái toàn cầu như năm 2008. ĐCSTQ gây ra tội ác thì chắc chắn phải đền tội trước tòa án Quốc tế, nếu thế giới hiểu rõ về bản chất thâm hiểm của TQ và cùng nhau nên kế hoạch biện pháp trừng phạt về kinh tế, cắt đứt quan hệ ngoại giao về hợp tác kinh tế.

TQ sẽ đứng bơ vơ với một vài nước nhỏ theo cùng một chủ nghĩa CS và phải lo tính với 1,4 tỷ người dân TQ, điều đó thì ĐCSTQ sẽ không thể gách vác được sẽ đi đến tan rã và chế độ sụp đổ.

25.03.2020

Fb Hoa Mai Nguyen *Bài viết tham khảo trên BBC

Dù bất cứ nơi đâu
Đúng 11 giờ ngày 30 tháng tư 2020 kính mời quý đồng hương
 hãy dành 1 phút trang nghiêm tưởng niệm 45 năm thời điểm
Miền Nam mất nước

BCH/CĐ VNTNCS/HL Xin trân trọng thông báo

Phiếm luận

Lại bầu với bán

Tiểu Yến Tử

Cứ vài năm cộng đồng người Việt tỵ nạn lại bầu cử ban chấp hành cộng đồng, năm nay cộng đồng ta lại thành lập ban vận động bầu cử để vận động người ra ứng cử. Nói là vận động chứ hầu như lần nào cũng vậy, không có ai chịu ra ứng cử. Như vậy, có phải là ban vận động không làm được việc? hay là tuần kiệt bây giờ như sao buổi sớm và nhân tài như lá mùa thu? Như sao buổi sớm thì có dĩ, vì khi trời đã sáng thì khó mà thấy được sao. Nếu thấy được, thì sao ấy phải sáng lắm thay. Còn vào mùa thu thì thiết nghĩ là lá rơi nhan nhản, có thiếu gì đâu nhỉ? Chắc phải hiểu là khó tìm thấy được chiếc lá nào còn bám được trên cành. Còn bám được trên cành vào mùa thu giông bão, thì chiếc lá ấy ắt phải là hiếm quý.

Tiểu Yến Tử không tin là cộng đồng ta bây giờ tuần kiệt như sao buổi sớm và nhân tài như lá mùa thu đâu, vì cứ vào bệnh viện là thấy nhan nhản bác sĩ Việt Nam, vào sở làm thì không thiếu kỹ sư mang dòng máu Việt. Các doanh nghiệp do người Việt mở ra cũng khắp. Không chỉ bán chắt giò, làm móng tay, mà ngành nghề nào cũng có, từ văn phòng tư vấn luật pháp, kế toán cho đến công ty điện có đến hơn trăm nhân viên. Thế thì sao dám bảo là không tìm ra người. Chỉ biết quanh quẩn với bấy nhiêu nhân vật hoạt động từ mấy mươi năm nay thì cũng buồn.

Nhưng nếu muốn đóng góp cho cộng đồng thì cứ đến chứ cần gì phải mời phải gọi nhỉ? Nói thế cũng khó, vì mấy mươi nhân vật hoạt động từ bao nhiêu năm nay là những người tự thấy là mình có trách nhiệm cho sự sinh tồn của một cộng đồng phi cộng sản, vì thế họ phải hy sinh nhiều tâm sức để giữ vững ngọn cờ. Nói như thế không phải những người không tham gia sinh hoạt cộng đồng là khác chính kiến, mà có khác chính kiến thì đã sao?

Cộng đồng mạnh phải là một cộng đồng biết khoan dung, biết lắng nghe lẫn nhau, không vội vã bôi nhọ phi báng lẫn nhau. Cộng đồng Hòa Lan xem ra có nhiều khả năng để trở thành một cộng đồng mạnh, vì theo Tiểu Yến Tử thì nếu như Mẹ Nấm mà ở Hòa Lan và nếu có chỉ trích thủ tướng Rutte hay chính phủ của thủ tướng Rutte, thay vì ở Mỹ với ông Trump, thì cũng không ai ở đây lại nhảy vào đánh hôi như bên í. Có phải thế không nhỉ? Mà nếu có bị đánh hôi, thì Mẹ Nấm cũng nên tỏ ra kiên cường, vì phải biết là người đánh hôi mình thường không phải là người đại diện chân chính cho cộng đồng.

Vậy thì, cộng đồng người Việt ở Hòa Lan có cần đổi mới chẳng? Nên lắm. Thế thì, ban vận động bầu cử lần nay thử làm phép lạ xem sao? Như “ngày xưa” có nhóm này nhóm nọ, có khi không phải lúc nào họ cũng ưa nhau, nhưng cũng vì thế mà tạo được một bầu không khí tranh đua náo nức, để cho những người chỉ biết trà dư tửu hậu như Tiểu Yến Tử có đề tài mà bàn như Mao Tôn Cương.

Giá quảng cáo trên báo Việt Nam Nguyệt San

Trang Quảng cáo	Màu hoặc trắng đen	Số tiền mỗi số báo	1 năm 8 số báo
Trang ngoài bìa sau	Hình màu	€ .150	€ .800
Trang trong bìa sau	Hình màu	€ .100	€ .600
A 4 Trang trong	Trắng đen	€ .80	€ .500
1/2 trang trong	Trắng đen	€ .50	€ .300
1/4 trang trong	Trắng đen	€ .25	€ .150
1/8 trang trong	Trắng đen	€ .15	€ .100

Họp Khoáng Đại Cộng Đồng

Vào lúc 13g00 ngày 8 tháng 3 năm 2020 tại hội trường Fort Vreeswijk thành phố Nieuwegein, Ban Chấp Hành Cộng Đồng Người Việt Tỵ Nạn Cộng Sản tại Hoà-Lan đã tổ chức một buổi họp khoáng đại để tường trình các công tác đã thực hiện, báo cáo tài chánh và hoạch định các công tác trong thời gian tới. Đại diện của Gia Đình Quân Cán Chính Việt Nam Cộng Hoà tại Hoà-Lan, đại diện đảng Việt Tân tại Hoà-Lan, hội đồng bầu cử Cộng Đồng Nhiệm kỳ 2020-2023 và một số nhân sĩ đã tham dự phiên họp.

Ông Nguyễn Quang Kế, chủ tịch Cộng Đồng đã khai mạc buổi họp và báo cáo về công tác tổ chức tết năm 2020, sau đó mọi người cùng đóng góp ý kiến cho việc tổ chức. Nhìn chung việc tổ chức tết đạt được kết quả tốt đẹp với sự đóng góp tích cực của các mạnh thường quân, các văn nghệ sĩ và thanh thiếu niên cũng như sự hỗ trợ của các hội đoàn, tuy nhiên việc điều hợp chương trình cần được cải thiện, cũng như cần kiểm soát chặt chẽ hơn việc mang thức ăn và nước uống vào hội trường của khách tham dự. Tình hình tài chánh của Cộng Đồng cũng khả quan, giúp duy trì tốt đẹp việc phát hành báo Việt Nam Nguyệt San và các sinh hoạt khác của Cộng Đồng.

Tiếp theo đó, ông chủ tịch Cộng Đồng cũng thông báo về việc tổ chức biểu tình Quốc Hận 30 tháng 4 tại Berlin phải huỷ bỏ do dịch bệnh Corona Vũ Hán. Tuy nhiên, Cộng Đồng Hoà-Lan vẫn tiếp tục phối hợp với các hội đoàn tại Âu Châu tiếp tục thực hiện một số công tác hướng về Việt Nam như thực hiện các Video clips với

chủ đề “Chống bắc thuộc - Xoá bỏ độc tài – Xây dựng dân chủ” để phổ biến qua các trang mạng xã hội trong thời gian tưởng niệm quốc hận 30 tháng 4.

Bà Nguyễn Như Tuyết, đại diện cho Hội Đồng Bầu Cử đã báo cáo về các hoạt động trong việc thông báo đến đồng hương về ghi danh ứng cử qua báo Việt Nam Nguyệt San, cũng như kêu gọi mọi người tích cực ứng cử để Cộng Đồng có nhân sự gánh vác trách nhiệm trong nhiệm kỳ tới 2020-2023.

Buổi họp đã diễn ra với sự đóng góp ý kiến tích cực của người tham dự và chấm dứt lúc 17g00 cùng ngày, các thông tin về việc bầu cử Cộng Đồng sẽ được thông báo trên Việt Nam Nguyệt San và website Cộng Đồng <http://www.congdonghoalan.com>
Thế Truyền tường thuật

Xin đừng bỏ rơi tôi

*Xin đừng bỏ rơi tôi
Trong những ngày khốn khó
Nhọc nhằn vẫn còn đây
Niềm đau xưa còn đó
Người đi về hướng Đông
Hồn tôi treo ngọn sóng
Trong đáy mộ mém mông
Xác thân tôi lạnh cóng
Xin đừng bỏ rơi tôi
Trong giờ đang hấp hối
Tôi như ngọn đèn khuya
Lập lòe trong đêm tối
Người đi về hướng Tây
Hồn tôi mây viễn xứ
Máu rỉ dưới chân tôi
Gót chân đời lữ thứ
Xin đừng bỏ rơi tôi
Lời nguyện rơi nước mắt
Tôi như nhánh sông chia
Hai bờ đau ngăn cách
Người đi về hướng Nam
Tôi ngời ôn quá khứ
Ôi thân thể của tôi
Đang lỏa lổ đau nhức
Xin đừng bỏ rơi tôi
Bao nhiêu rồi mắt mắt
Chưa thấy đủ hay sao
Những điều tàn đổ nát
Xin đừng bỏ rơi tôi
Sao người bỏ rơi tôi
Xin đừng bỏ rơi tôi
Sao người bỏ rơi tôi*

Trần Trung Đạo

Tin Thế Giới

(VNNS tổng hợp)

RFI 25/03/2020 Trung Quốc đã tung ra cả một chiến dịch chống Mỹ trên vấn đề dịch Covid-19.

Đại sứ Trung Quốc tại Pháp Lưu Sa Dã. Ảnh tư liệu chụp ngày 10/09/2019. AFP - MARTIN BUREAU

Một trong những điểm khác thường của chiến dịch này là Bắc Kinh đã huy động cả guồng máy ngoại giao vào cuộc, và không ngần ngại phát tán những thông tin mang nặng tính chất thuyết âm mưu.

Cú đòn mới nhất đến từ Paris. Trong một loạt tin nhắn Twitter bắn đi hôm 23/03/2020, Đại Sứ Quán Trung Quốc tại Pháp đã công khai gợi ý là con virus corona đang tàn phá thế giới thực ra đã xuất xứ Hoa Kỳ, chứ không phải là từ Vũ Hán (Trung Quốc) như mọi người lầm tưởng.

Hành động này được cho là nằm trong cả một chiến dịch do Bắc Kinh tung ra, mà theo nhiều nhà phân tích, nhằm phủ nhận trách nhiệm của Trung Quốc trong việc để xảy ra đại dịch Covid-19 đang gây tang tóc khắp hành tinh.

Một trong những điểm khác thường của chiến dịch này là Bắc Kinh như đã huy động cả guồng máy ngoại giao vào cuộc, và không ngần ngại phát tán những thông tin mang nặng tính chất thuyết âm mưu.

Covid-19: Sứ quán Trung Quốc ở Pháp “lồng lộn đả kích” Mỹ

Trong một bài viết mang tựa đề “Covid-19 : Đại sứ quán Trung Quốc tại Paris lồng lộn đả kích Mỹ - L’ambassade de Chine à Paris se déchaîne contre les États-Unis”, hãng tin Pháp AFP ngày 23/03 đã xác định: Những lập luận mà cơ quan ngoại giao Trung Quốc tại Pháp đưa ra chỉ lặp lại các cáo buộc của Trung Quốc trong thời gian gần đây, theo đó chính Mỹ mới là nguồn gốc của con virus corona đã lây lan trên quy mô rộng lớn ở Trung Quốc trước khi tỏa ra thế giới.

Nhận định đầu tiên của AFP là loạt vấn đề mà phái bộ ngoại giao Trung Quốc tại Pháp nêu lên thực ra chỉ là những câu hỏi “*mang tính chất khẳng định nhưng không kèm theo bất kỳ nhân tố khoa học nào để chứng minh*”.

Hình thức là câu hỏi, nội dung là khẳng định. Câu hỏi đầu tiên mà Đại Sứ Quán Trung Quốc nêu lên trong một tin nhắn là: “*Đã có bao nhiêu ca Covid-19 trong số 20.000 người chết do bệnh cúm đã bắt đầu vào tháng 9 vừa qua (tại Mỹ)?*”, kèm theo một giả thuyết: “*Phải chăng là Hoa Kỳ đã cố che giấu sự tồn tại bệnh dịch viêm phổi do con virus corona chủng mới gây ra dưới lớp vỏ bệnh cúm (thường)?*”

Tiếp theo đó là một tin nhắn thứ hai trong đó Đại Sứ Quán Trung Quốc tại Pháp đã nêu bật nghi vấn liên quan đến sự kiện “*trung tâm nghiên cứu lớn nhất của Mỹ về vũ khí hóa học và sinh học, căn cứ Fort Detrick ở bang Maryland, đã bất ngờ đóng cửa vào tháng 7 năm ngoái*”. Tin nhắn ngay lập tức khẳng định rằng: “*Sau vụ đóng cửa này thì đã có hàng loạt trường hợp bệnh viêm phổi hay bệnh tương tự xuất hiện ở Mỹ*”.

Theo AFP, khi tung ra những lập luận trên, Đại Sứ Quán Trung Quốc tại Pháp như đã công nhận tính xác thực của những lời đồn đoán nhan nhản trên mạng. Phía Hoa Kỳ vẫn thường xuyên cáo buộc Trung Quốc gieo rắc “*tin đồn hết sức vô lý*” về nguồn gốc con virus corona và lan truyền trên mạng những thông tin mang tính chất “*thuyết âm mưu*”.

Khẩu chiến Mỹ-Trung về xuất xứ con virus. Đối với AFP, Bắc Kinh và Washington hiện đang lao vào một cuộc khẩu chiến gay gắt, thậm chí đã lao vào một cuộc chiến tranh thông tin về nguồn gốc của dịch bệnh, với tổng thống Mỹ Donald Trump thường xuyên gọi con virus corona chủng mới là “*virus Trung Quốc*”, điều đã khiến giới lãnh đạo Bắc Kinh tức tối.

Bắc Kinh đã phản công và ngay từ hôm 12/03, như ghi nhận của AFP, ông Triệu Lập Kiên (Zhao Li Jian), một phát ngôn viên bộ Ngoại Giao Trung Quốc, cũng trên Twitter, đã ngầm cho hiểu là quân đội Mỹ đã đưa con virus vào Vũ Hán, nơi xuất phát dịch bệnh theo nhiều nhà khoa học, nhân cuộc Đại Hội Thể Thao Quân Đội Thế Giới vào tháng 10 năm 2019.

Một thực tế được rất nhiều nhà quan sát nêu bật là việc Trung Quốc đổ lỗi cho Mỹ là phía phát tán con virus corona nằm trong cả một chiến dịch tuyên truyền nhằm gieo rắc nghi ngờ về nguồn gốc thực thụ của con virus, qua đó rũ bỏ được trách nhiệm của chế độ Bắc Kinh trong việc để dịch Covid-19 từ Vũ Hán lan rộng ra toàn thế giới. Trong chiến dịch này, guồng máy ngoại giao Trung Quốc đã đóng một vai trò không nhỏ. Bước đầu là gieo rắc hoài nghi...

Ngay từ hôm mùng 7 tháng 3, đích thân đại sứ Trung Quốc tại Nam Phi, ông Lâm Tùng Thiên (Lin Song Tian) đã tung ra một tin nhắn Twitter, khẳng định rằng: “*Các nghiên cứu của giới khoa học tại Mỹ, Châu Âu và Nhật Bản cho thấy nguồn gốc xuất phát của con virus gây bệnh Covid vẫn chưa rõ ràng. Dựa trên kết luận của các nhà khoa học toàn cầu, Tổ Chức Y Tế Thế Giới cho biết chưa chắc chắn về nguồn gốc của con virus này và cần tránh sự kỳ thị*”.

Lãnh đạo của cơ quan đại diện ngoại giao Trung Quốc quan trọng nhất tại châu Phi này nói tiếp: “*Cho dù dịch bệnh bùng phát lần đầu tiên ở Trung Quốc, nhưng điều đó không nhất thiết có nghĩa là con virus có nguồn gốc từ Trung Quốc, đừng nói chi là 'sản xuất' tại Trung Quốc*”.

Ngay sau khi tin nhắn gieo rắc hoài nghi về xuất xứ thực thụ của con virus corona chủng mới nói trên được tung ra, hàng loạt đại sứ và đại sứ quán Trung Quốc ở khắp nơi đã đua nhau phát đi thông điệp này từ tài khoản Twitter của họ.

Bước kế tiếp là chỉ đích danh Mỹ...

Sau khi đã tạo ra tâm lý hoài nghi về xuất xứ của con virus gây dịch Covid-19, guồng máy ngoại giao Trung Quốc đã đi thêm một bước nữa với việc phát ngôn viên của bộ Ngoại Giao Trung Quốc Triệu Lập Kiên, ngày 12/03, công khai phát tán tin đồn đăng trên một trang web nổi tiếng là chuyên phổ biến các thuyết âm mưu, theo đó chính Mỹ đã đem virus corona vào Vũ Hán.

Và một lần nữa, các đại sứ quán Trung Quốc khắp nơi trên thế giới đã truyền tải thông điệp của phát ngôn viên bộ Ngoại Giao tại Bắc Kinh, từ những nước Châu Phi như Nam Phi, Bostwana, Tchad, Uganda..., cho đến các quốc gia châu Á như Philippines, Maldives... và ở vùng Cận Đông như Iran...

Tại châu Âu, đại sứ quán Pháp cũng đã dịch ngay thông điệp, vốn viết bằng tiếng Anh, ra tiếng Pháp và công bố hôm 17/03.

Bất chấp ý kiến của WHO !

Trong bối cảnh như kể trên, loạt thông điệp tố cáo Mỹ mà Đại Sứ Quán Trung Quốc tại Paris đưa ra ngày 23/03 là bước kế tiếp trong một chiến dịch tuyên truyền xuyên suốt nhằm phủ nhận trách nhiệm ban đầu của Trung Quốc trong việc để xảy ra đại dịch Covid-19 trên toàn cầu.

Điểm đáng nói là ngành ngoại giao Trung Quốc vẫn tiếp tục tung lập luận tố cáo Mỹ trong bối cảnh Tổ Chức Y Tế Thế Giới (OMS/WHO) ngày 15/03 vừa qua, từng cho biết không có bằng chứng nào cho thấy Mỹ đã mang virus corona vào Trung Quốc.

Trả lời nhật báo Mỹ Washington Times, Christian Lindmeier, một phát ngôn viên của tổ chức tại Genève (Thụy Sĩ) xác định là thuyết âm mưu về vai trò của Mỹ không hề được chứng minh.

Venezuela: Mỹ treo tiền thưởng 15 triệu đô la để bắt tổng thống Maduro

RFI ngày: 27/03/2020 – Tư pháp Mỹ cáo buộc tổng thống Venezuela Nicolas Maduro liên kết với lực lượng du kích Colombia FARC để đồ ạt ma túy vào Hoa Kỳ. Tư pháp Mỹ cáo buộc tổng thống Venezuela Nicolas Maduro liên kết với lực lượng du kích Colombia FARC để đồ ạt ma túy vào Hoa Kỳ. REUTERS/Fausto Torrealba

Mai Vân

Bộ Tài Chính Mỹ treo thưởng 15 triệu đô la cho mọi thông tin để bắt giữ tổng thống Venezuela Nicolas Maduro. Bộ này cáo buộc tổng thống Venezuela và nhiều thành viên chính quyền Caracas đã hoạt động buôn lậu ma túy phục vụ mục tiêu khủng bố. Chính quyền Venezuela đã có phản ứng mạnh mẽ.

Thông tin viên RFI tại Venezuela, Benjamin Delille : Ngay trong lúc đại dịch virus corona hoành hành, thông báo của Washington là một vố đầu mới đối với Venezuela. Một cuộc tấn công tội tệ theo lời ngoại trưởng Jorge Arreaza. Ông nói: Cộng Hòa Venezuela tố cáo một cuộc tấn công không biết lần thứ mấy của chính quyền Trump vào nhân dân Venezuela bằng hình thức đảo chính mới dựa trên những cáo buộc tội tệ, trong lúc nhân loại phải chống lại một trong những đại dịch hung dữ nhất. Tư Pháp Mỹ tố cáo ông Maduro liên minh với lực lượng du kích Colombia FARC để, xin trích, làm tràn ngập nước Mỹ với ma túy, và nêu lý do đó để treo tiền thưởng nhằm bắt tổng thống Venezuela

Ngoại trưởng Venezuela rất tức tối nói: Treo tiền thưởng như những tay cao bồi kỳ thị chủng tộc miền Viễn Tây đã cho thấy nỗi tuyệt vọng của giới ưu tú có đầu óc da trắng thượng đẳng tại Washington và nỗi ám ảnh của họ về Venezuela. Thông báo của Washington làm tiêu tan hy vọng của Venezuela muốn được bãi bỏ trừng phạt kinh tế. Sau 7 năm khủng hoảng kinh tế, Venezuela đã hoàn toàn không còn sức để chống dịch Covid-19, và tình hình sẽ rất thảm hại nếu không được trợ giúp đáng kể của quốc tế.

Một cuộc họp thượng đỉnh qua video, do quốc vương Ả Rập Xê Út,

RFI ngày: 26/03/2020 Chủ tịch luân phiên của G20, chủ trì, được tổ chức vào hôm nay 26/03/2020, với sự tham gia của tổng thống Mỹ và Nga. Quốc vương Ả Rập Xê Út viết trên Twitter là thượng đỉnh nhằm tìm phương án chung đối phó với dịch Covid-19 tại Vùng Vịnh, Nicolas Keraudren, cho biết thêm chi tiết :

Sau lời kêu gọi của quốc vương Ả Rập Xê Út Salmane vào tuần qua, cuộc họp bất thường của nhóm G20 qua video diễn ra vào 12 giờ trưa hôm nay, giờ quốc tế. Tổng thống Nga đã xác nhận sẽ tham gia. Những nước bị dịch Covid-19 hoành hành như Tây Ban Nha cũng có đại diện tham dự, cùng với nhiều tổ chức quốc tế, trước tiên là Tổ Chức Y Tế Thế Giới.

Mục tiêu cuộc họp là tăng cường hợp tác của thế giới đối phó với đại dịch. Ryad, chủ tịch luân phiên của G20, hôm thứ Hai vừa qua đã tổ chức họp qua video giữa các bộ trưởng Tài Chính của khối.

Trong các quốc gia vùng Vịnh, Ả Rập Xê Út là ổ dịch lây lan chính. Đã có khoảng 900 ca dương tính với virus corona được phát hiện tại đây, và vương quốc này đã thông báo 2 ca tử vong.

Corona có thể khiến hàng chục triệu người thất nghiệp

VOA 27/03/2020

Tổng giám đốc Tổ chức Lao động Quốc tế ILO Guy Ryder phát biểu tại hội nghị lần thứ 108 của ILO ở Geneva, Thụy Sĩ ngày 10/6/2019.

Những người mất việc trên toàn cầu vì cuộc khủng hoảng virus corona có thể vượt quá 25 triệu, theo ước lượng cách đây vài ngày, các giới chức LHQ cho biết hôm 26/3 giữa lúc đơn xin trợ cấp thất nghiệp tại Mỹ lên đến mức kỷ lục cho thấy mức độ tai họa của nền kinh tế.

Tổ chức Lao động Quốc tế ILO, một cơ quan Liên hiệp quốc, ước lượng cách đây một tuần căn cứ vào những kịch bản khác nhau về ảnh hưởng của đại dịch đối với tăng trưởng, con số thất nghiệp toàn cầu sẽ tăng từ 5,3 triệu tới 24,7 triệu người.

Tuy nhiên ông Sangheon Lee, giám đốc cục chính sách nhân dụng của ILO, nói với Reuters hôm 26/3 là mức độ thất nghiệp tạm thời và con số những người xin trợ cấp thất nghiệp cao hơn dự tính.

“Dự tính sẽ lớn hơn, cao hơn 25 triệu như chúng tôi ước lượng.”

Cuộc khủng hoảng tài chính toàn cầu 2008/2009 khiến 22 triệu người thất nghiệp trên thế giới.

Tại Mỹ, cũng như nhiều phần trên thế giới, các biện pháp chế ngự đại dịch đã làm cho nước Mỹ thịnh linh ngưng trệ, con số người Mỹ xin trợ cấp thất nghiệp tăng hơn 3 triệu trong tuần qua.

Điều này phá kỷ lục trước đây là 695.000 người năm 1982. Các nhà kinh tế được Reuters thăm dò nói người xin tiền thất nghiệp sẽ lên đến 1 triệu, dù ước lượng có thể lên tới 4 triệu.

Dữ liệu do chủ tịch Ngân hàng Trung ương Saint Louis James Bullard đưa ra làm tăng thêm báo động. Ông cảnh báo là khoảng 46 triệu người, một phần ba nhân công Mỹ, có thể mất việc trong ngắn hạn.

Trong khi đó, tại Anh, chính phủ nói 477.000 người trong 9 ngày qua đã đệ đơn xin Universal Credit, tức tiền giúp chi trả cho những người thất nghiệp hay lợi tức thấp. Cơ quan nghiên cứu Resolution Foundation cho hay số này đã tăng hơn 500% so với cùng kỳ năm 2019.

Singapore phạt tù người vi phạm ‘giãn cách xã hội’

CNBC 27/03/2020 Singapore phạt bất kỳ ai bị phát hiện xếp hàng hoặc ngồi ở nơi công cộng mà cách người khác dưới 1 mét tới 6 tháng hoặc bị phạt tiền tới 10.000 đôla Singapore (khoảng 7.000 đôla Mỹ).

Singapore phạt bất kỳ ai bị phát hiện xếp hàng hoặc ngồi ở nơi công cộng mà cách người khác dưới 1 mét tới 6 tháng hoặc bị phạt tiền tới 10.000 đôla Singapore (khoảng 7.000 đôla Mỹ).

Singapore bắt đầu xử phạt những người vi phạm quy định về giãn cách xã hội (social distancing) trong nỗ lực mới nhất nhằm kiềm chế dịch Covid-19, theo đài Fox News.

Bắt đầu từ ngày 27/3, bất kỳ ai bị phát hiện xếp hàng hoặc ngồi ở nơi công cộng mà cách người khác dưới 1 mét có thể bị phạt tù tới 6 tháng hoặc bị phạt tiền tới 10.000 đôla Singapore (khoảng 7.000 đôla Mỹ) hoặc cả hai mức phạt. Mức phạt này cũng được áp dụng cho khách đến các trung tâm thương mại, cơ sở tôn giáo, nhà tang lễ, và khoảng 55 điểm tham quan bao gồm các bảo tàng.

Theo quy định, những nơi này có thể mở cửa hoạt động nhưng khách không được phép đi theo nhóm trên 10 người.

Mức phạt tương tự cũng áp dụng cho những bệnh nhân có triệu chứng hô hấp cấp tính mà đi ra khỏi nhà mặc dù họ đã được nghỉ ốm 5 ngày, theo đài CNBC.

Cũng theo đài này, các cư dân nhập cảnh Singapore và đã được thông báo phải cách ly ở nhà 14 ngày, nếu vi phạm cũng bị xử án tù, phạt tiền, hoặc cả hai.

Singapore, nơi có 683 trường hợp nhiễm Covid-19, đã thực hiện các biện pháp mạnh này để ngăn chặn sự lây lan của dịch bệnh, trong khi chưa áp dụng lệnh phong tỏa.

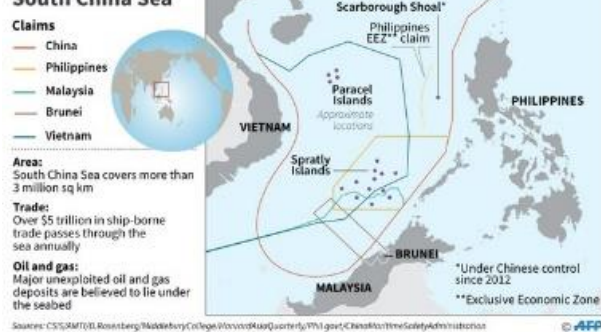
Các quy định về khoảng cách an toàn, không áp dụng cho các phiên họp của Quốc hội hoặc tòa án, sẽ được áp dụng cho đến ngày 30/4.

Chiến tranh thông tin về Biển Đông của Trung Quốc

RFA-2020-03-24 Trong Cổ học tinh hoa có truyện “Tăng Sâm giết người”. Tăng Sâm hay chính là Tăng Tử, một người nổi tiếng là hiền hậu, hiếu kính. Một ngày, có người chạy đến nói với mẹ của Tăng Tử là: Tăng Sâm giết người. Bà mẹ không tin. Nhưng tới người thứ 3 đến nói: Tăng Sâm giết người thì bà mẹ thực sự hoảng sợ. Sự thực là có người trùng tên là Tăng Sâm mới giết người, chứ không phải là Tăng Tử.

Câu chuyện đó cho thấy, từ xa xưa, người Trung Quốc đã biết đến yếu tố tác động đến tâm lý, cho dù nó không phải là sự thật, nhưng cũng khiến người ta tin vào nó.

Disputed claims in the South China Sea

Hình minh họa. Bản đồ Biển Đông có đường lưỡi bò mà Trung Quốc tự vẽ ra trên biển

Thế kỷ 20, ông trùm về tuyên truyền của Đức Quốc xã là Joseph Goebbels cũng đã chủ trương: “Nếu đưa một lời nói dối đủ lớn, nhưng lặp đi lặp lại nó, sẽ khiến người khác tin lời nói dối đó là sự thật”. Đây cũng là những ý tưởng cho việc sử dụng chiến tranh tâm lý của các quốc gia trên thế giới.

Khi Trung Quốc vươn mình sau giấc ngủ dài, Trung Quốc đã tính đến chuyện thay thế địa vị của Hoa Kỳ để “thống trị thế giới”. Và Trung Quốc bắt đầu từ biển Đông.

Ngày nay, khi Trung Quốc muốn thay thế vị trí của Hoa Kỳ, nhiều người nghĩ rằng, có khi hai đại cường phải trải qua một trận quyết đấu để phân thắng bại. Tuy nhiên, Dennis F. Poindexter, tác giả của cuốn sách “Chiến tranh thông tin của Trung Quốc”, thì nghĩ khác. Theo ông ta, viễn cảnh một cuộc đối đầu quân sự giữa hai cường quốc Mỹ - Trung là khó xảy ra, nhưng chiến tranh không nhất thiết phải là chiến tranh quân sự, và kỳ thực, Trung Quốc đang sử dụng cuộc chiến tranh ngoài quân sự để có thể đạt được mục đích tối thượng của mình. Điều này, như trong Binh pháp Tôn Tử của người Trung Quốc cổ xưa đã cho rằng “không đánh mà thắng mới là thượng sách”. Đó chính là cuộc chiến tranh thông tin của Trung Quốc (Information Wars), nhằm đoạt vị trí “thiên tử” như xưa kia.

Một trong các biểu hiện của chiến tranh thông tin của Trung Quốc đó là mặc dù cả thế giới đang nguy hiểm trước đại dịch COVID 19, mà virus này khởi phát từ Vũ Hán(Trung Quốc), nhưng gần đây, Trung Quốc đang dùng chiến dịch truyền thông để xoá nhòa ký ức của mọi người về nguồn gốc của virus. Thậm chí, người phát ngôn Bộ ngoại giao Trung Quốc còn tìm cách đổ cho virus xuất phát từ quân đội Hoa Kỳ mang tới Trung Quốc.

“Tam chủng chiến pháp”

Theo một nghiên cứu của Doug Livermore, thì “Tam chủng chiến pháp” của Quân đội Nhân dân Trung Quốc (PLA) chính là một phần của cuộc

chiến tranh thông tin mà Trung Quốc đang phát động.

Tam chủng chiến pháp của PLA bao gồm: Chiến tranh tâm lý; Chiến tranh truyền thông và Chiến tranh luật pháp.

Chiến tranh tâm lý bao gồm các hoạt động của lực lượng quân sự và/hoặc các lực lượng bán quân sự tiến hành trong giai đoạn chưa xảy ra xung đột quân sự. Các hoạt động này nhằm đe dọa tâm lý của đối phương. Các hoạt động này còn được hỗ trợ bởi các cơ quan thuộc các lĩnh vực khác như ngoại giao, kinh tế, văn hoá...

Chiến tranh truyền thông bao gồm các hoạt động công khai và bí mật nhằm chi phối truyền thông. Chiến tranh luật pháp là các hoạt động khai thác tối đa các lĩnh vực liên quan từ hệ thống pháp luật quốc gia cho đến hệ thống pháp luật quốc tế nói chung để nhằm giành lợi thế và bảo vệ các "lợi ích cốt lõi" của Trung Quốc.

"Tam chủng chiến pháp" được chia thành ba loại hình cho dễ nhớ và dễ nhận biết. Trong thực tế, cả ba loại hình này được Trung Quốc phối kết hợp một cách nhuần nhuyễn, cái nọ bổ sung và hỗ trợ cho cái kia.

"Tam chủng chiến pháp" trên mặt trận biển Đông Trung Quốc muốn thay thế được vị trí của Hoa Kỳ thì trước hết phải làm "bá chủ biển khơi". Chính vì thế, biển Đông được Trung Quốc chọn làm bước mở đầu để Trung Quốc tiến ra biển. Vì vậy, Trung Quốc xác định biển Đông là "lợi ích cốt lõi" của Trung Quốc. Và cuộc chiến tranh thông tin trên mặt trận biển Đông đã được Trung Quốc ráo riết thực hiện.

Để có lý do "hợp lý" cho việc đòi sở hữu 80% biển Đông, Trung Quốc đã tung ra cái gọi là yêu sách "đường lưỡi bò". Mặc dù cái gọi là yêu sách này không dựa trên cơ sở nào của luật pháp quốc tế cả. Nhưng Trung Quốc tìm mọi cách để biện minh cho cái gọi là yêu sách này. Trung Quốc biết sức mạnh của câu chuyện "Tăng Sâm giết người", nói một lần không tin thì nói trăm lần cũng phải tin. Và Trung Quốc, một mặt tìm mọi cách để tuyên truyền về "đường lưỡi bò", từ hộ chiếu của người dân Trung Quốc đi du lịch có in hình này, đến các phần mềm xe hơi, các bản đồ, địa cầu, phim ảnh... Mới đây nhất là việc Đại sứ quán Trung Quốc tại Ý, trên Fanpage Facebook của mình, khi cảm ơn nước Ý, nhưng cũng đồng thời "trưng" tám bản đồ có "đường lưỡi bò" chinh inh trong đó. Thậm chí, Trung Quốc còn tìm cách "mua" một số học giả quốc tế nổi tiếng, thông qua việc ưu đãi họ, cấp cho họ học bổng nghiên cứu, để họ viết bài ủng hộ cho lập trường của Chính phủ Trung Quốc. Tiêu biểu cho các học giả này là Mark Valencia từ Mỹ, Sam Bateman từ Australia... Song song đó, Trung Quốc cho đội ngũ các nhà khoa học của mình

tập trung trình bày các luận điểm của mình một cách khéo léo để bảo vệ lập trường của Chính phủ Trung Quốc. Ví dụ, Tạp chí Trung Quốc về Luật quốc tế (Chinese Journal of International Law) là một diễn đàn được các học giả Trung Quốc thành lập ngay tại đại học Oxford (Anh Quốc). Tạp chí này đã dành một số đặc biệt hơn 500 trang để bác bỏ Phán quyết biển Đông năm 2016 của Toà trọng tài quốc tế theo phụ VII của UNCLOS.

Trên thực địa, Trung Quốc sử dụng các lực lượng dân quân biển để quấy rối các tàu của các quốc gia đi lại hay thăm dò trên khu vực biển Đông, cho dù các hoạt động đó diễn ra trên vùng biển của họ hay vùng biển quốc tế. Sự quấy rối này của các tàu dân quân biển Trung Quốc sẽ khiến các quốc gia khó có thể gây căng thẳng cho Trung Quốc khi mối đe dọa này vẫn ở "vùng xám", tức là dưới ngưỡng chiến tranh. Tuy nhiên, các lực lượng hải quân Trung Quốc luôn bên cạnh để bảo vệ và hỗ trợ các tàu dân quân biển Trung Quốc này. Các trường hợp cắt cáp tàu thăm dò Việt Nam năm 2011, triển khai giàn khoan HD 981, quấy phá hoạt động thăm dò khai thác của Việt Nam, Malaysia, Philippines. Indonesia trong suốt thời gian vừa qua là nhằm vào mục đích này.

Trung Quốc cũng áp dụng chiến thuật tâm lý, đặt ra nguy cơ của một cuộc chiến quân sự có thể nổ ra, và nhấn mạnh vào mức độ và quy mô của PLA, và nhắc đi nhắc lại về khả năng chiến thắng và sức mạnh của Hải quân Trung Quốc, khiến các quốc gia ASEAN khác phải lo sợ. Đồng thời, Trung Quốc cũng đe dọa chiến tranh kinh tế nếu có quốc gia nào chống lại âm mưu của Trung Quốc. Philippines năm 2013, khi bắt đầu khởi kiện Trung Quốc đã gặp phải sự trừng phạt kinh tế như vậy.

Việt Nam cần có chiến lược để chống lại chiến tranh thông tin từ Trung Quốc

Trong các quốc gia ASEAN tham gia tranh chấp biển Đông, Việt Nam là quốc gia đặc biệt được Trung Quốc lưu tâm. Một mặt, bởi vì Việt Nam có chung biên giới đất liền với Trung Quốc; Việt Nam cũng là nước chịu nhiều ảnh hưởng từ Trung Quốc, từ văn hoá, kinh tế, thể chế chính trị. Việt Nam là nước duy nhất ở ASEAN có hệ thống chính trị gần gũi với Trung Quốc, với sự "cai trị" của Đảng Cộng sản, nhưng được gọi bằng cái tên mỹ miều là "Đảng lãnh đạo". Tuy nhiên, mặt khác, đặc biệt là việc người dân Việt Nam rất ghét sự tham lam vô độ, muốn chiếm cả biển Đông của Chính phủ Trung Quốc.

Chính vì vậy, Trung Quốc đã ráo riết triển khai và áp dụng "tam chủng chiến pháp" đối với Việt Nam, và không thể nói là không có những tác dụng nhất định.

Việc đe dọa tiến hành chiến tranh bằng việc thực hiện các hành động dưới ngưỡng chiến tranh của các lực lượng dân quân biển trong suốt thời gian qua, cùng với những đe dọa về chính trị, ngoại giao, kinh tế... đã khiến nhiều lãnh đạo Việt Nam tê liệt ý chí đối kháng trước Trung Quốc. Trong sự kiện căng thẳng tại khu vực Bãi Tư Chính năm 2019, từ Chủ tịch Quốc Hội Nguyễn Thị Kim Ngân đến Tổng bí thư, Chủ tịch nước Nguyễn Phú Trọng đều không dám đi động đến Trung Quốc và tình hình căng thẳng tại khu vực Tư Chính trong các phát biểu của mình.

Mặc dù là bên khởi phát và chịu nhiều ảnh hưởng của virus Vũ Hán, nhưng Trung Quốc vẫn không ngừng nghĩ các tham vọng của mình, và cuộc chiến tranh thông tin vẫn được Trung Quốc thúc đẩy, thậm chí còn mạnh hơn trước. Vì Trung Quốc thấy được đây là thời cơ của mình, trong khi cả thế giới tập trung chống dịch.

Mới đây, một Think Tank của Trung Quốc (có thể do Chính phủ Trung Quốc hỗ trợ đằng sau) là SCSPI đã hai lần cung cấp báo cáo về việc các tàu cá Việt Nam xâm nhập trái phép khu vực biển của Trung Quốc nhằm mục đích thu thập thông tin tình báo. Đây chính là một điển hình cho việc dùng chiến tranh thông tin của Trung Quốc. Báo cáo này dựa trên các dữ liệu thu thập từ các AIS. Tuy nhiên, một câu hỏi đơn giản là nếu các tàu Việt Nam xâm nhập trái phép các vùng biển của Trung Quốc để thu thập thông tin tình báo thì ngu gì họ lại bật thông tin AIS để phía Trung Quốc có thể dễ dàng phát hiện và nhận dạng? Cách sử dụng thông tin này cũng tương tự với việc Trung Quốc đổ cho virus Vũ Hán là do quân đội Hoa Kỳ mang tới.

Tuy nhiên, vấn đề là Việt Nam đã có chiến lược để đối phó với chiến tranh thông tin của Trung Quốc chưa? Câu trả lời là dường như chưa thấy. Có thể các nghiên cứu của Quân đội Việt Nam về vấn đề này vẫn còn nằm trong vòng bí mật? Tuy nhiên, các hành động của Chính phủ Việt Nam cho thấy phía Việt Nam hoàn toàn bị động, chạy theo giải quyết sự việc mà thôi. Chỉ đơn giản nếu Việt Nam không có một chiến lược chủ động, nếu Trung Quốc lặp đi lặp lại các hành động như đã làm tại khu vực Bãi Tư chính hồi năm ngoái thì về lâu về dài, phía Việt Nam sẽ dần dần kiệt sức, không thể chạy mãi theo Trung Quốc được.

Tổng thống Trump ban hành luật ủng hộ Đài Loan tăng cường quan hệ quốc tế

Tổng thống Mỹ Donald Trump hôm 26/3 (giờ Mỹ) đã ký ban hành Đạo luật Sáng kiến Bảo vệ và Tăng cường Đồng minh Quốc tế Đài Loan

(TAIPEI), thể hiện sự ủng hộ của Washington đối với Đài Loan trong việc tăng cường mối quan hệ với các nước trên thế giới.

DKN 27/03/20, Tổng thống Mỹ Donald Trump (ảnh: White House/Flick).

Theo đạo luật trên, Bộ Ngoại giao Mỹ phải báo cáo trước Nghị viện các biện pháp cần thực hiện để tăng cường quan hệ ngoại giao với Đài Loan. Ngoài ra, Mỹ cần xem xét thay đổi quan hệ với các quốc gia có hành động làm suy yếu an ninh và sự thịnh vượng của Đài Loan.

Đạo luật được Thượng viện thông qua vào tháng 10/2019. Sau đó, Thượng viện phải được dàn xếp với phiên bản của Hạ viện trước khi trình lên để Tổng thống Trump ký thành luật. Hạ viện nhất trí thông qua vào ngày 4/3/2020.

Cơ quan ngoại giao Đài Loan hoan nghênh đạo luật mới của chính quyền Tổng thống Trump và cảm ơn Mỹ vì đã hỗ trợ “không gian ngoại giao” của Đài Loan và giúp hòn đảo tham gia các tổ chức quốc tế.

“Chúng tôi cũng sẵn sàng hợp tác với Mỹ và các quốc gia có lý tưởng tương tự để thúc đẩy các mục tiêu chung về tự do và giá trị dân chủ, và tiếp tục nỗ lực để mang lại không gian quốc tế rộng lớn hơn cho Đài Loan”, người đứng đầu cơ quan ngoại giao Đài Loan phát biểu.

PHÒNG DỊCH CORONA Tại Hòa Lan

THEO KHUYẾN CÁO CỦA THỦ TƯỚNG
Mark Rutte :

- TRÁNH ĐI RA NGOÀI NẾU KHÔNG CÓ VIỆC CẦN THIẾT
- GIỮ KHOẢNG CÁCH ÍT NHẤT 1,5 MÉT
- KHÔNG TẬP TRUNG QUÁ 3 NGƯỜI
- GIỮ VỆ SINH RỬA TAY THƯỜNG XUYÊN
- KHI BỊ HẮT HƠI HÃY DÙNG VẬT TAY ÁO CHE MIỆNG MŨI LẠI.
- MỖI CÔNG DÂN HÃY GÓP SỨC BẢO VỆ CHO CHÍNH MÌNH VÀ CỘNG ĐỒNG

Tin Việt Nam

VNNS tổng hợp

COVID-19: Các tổ chức nhân quyền quốc tế lo ngại lạm dụng “tình trạng khẩn cấp” để đàn áp nhân quyền

Hình minh họa. Công an đứng canh tại một điểm kiểm soát ngoài xã Sơn Lôi, tỉnh Vĩnh Phúc hôm 13/2/2020

RFA -2020-03-28 Liên minh Các Tổ chức Xã hội Dân sự Toàn cầu (CIVICUS) có trụ sở tại Nam Phi, với 9.000 thành viên trên toàn thế giới nói rằng: “Trong đại dịch COVID-19, các chính phủ không nên coi các biện pháp khẩn cấp là cái cớ để hạn chế quyền công dân”.

Tuyên bố được đưa ra vào hôm 24/3, trong bối cảnh lo ngại về tình trạng lạm dụng các biện pháp khẩn cấp được gia tăng ở một số quốc gia độc tài toàn trị trong quá trình phong tỏa và cưỡng bức cách ly nhằm phòng chống sự lây lan của virus Corona.

“Ban bố về tình trạng khẩn cấp vì lý do sức khỏe và an ninh phải được thực hiện phù hợp với luật pháp: các quốc gia không nên áp dụng luật khẩn cấp như một cái cớ để hạn chế quyền công dân và nhắm vào các nhóm, dân tộc thiểu số và cá nhân cụ thể. Không nên áp dụng luật khẩn cấp để bịt miệng những người bảo vệ nhân quyền”,

CIVICUS khuyến cáo.

Theo tổ chức này cho biết, tại Trung Quốc, các nhà hoạt động đã bị quấy rối và đe dọa vì chia sẻ thông tin về dịch bệnh trong khi báo chí lại bị kiểm duyệt. Ở các quốc gia châu Á khác, luật pháp đàn áp đang được triển khai để bắt giữ những người được cho là tuyên truyền sai sự thật về dịch bệnh.

Tuyên bố đã nhắc đến Việt Nam như là một quốc gia “cần đặt nhân quyền làm trọng tâm trong phòng chống dịch bệnh COVID-19” và yêu cầu “phóng thích các tù nhân chính trị, các nhà

hoạt động nhân quyền hiện đang bị giam giữ” nhằm ngăn chặn sự lây lan của dịch bệnh trong nhà tù.

“Một số tù nhân trong nhà tù Iran đã nhiễm virus. Trong khi chúng tôi khen ngợi chính quyền Iran đã tạm thời thả 85.000 tù nhân, những người bảo vệ nhân quyền - bảo vệ nữ quyền và quyền trẻ vị thành niên - cũng nên được thả ra. Các quốc gia khác đã và đang giam giữ những người bảo vệ nhân quyền và đối lập chính trị, như Ai Cập, Việt Nam và Cameroon, cũng nên làm theo”,

CIVICUS kêu gọi.

Liên Hợp Quốc nêu quan ngại tương tự hôm 25/3, Văn phòng Cao ủy Nhân quyền Liên Hợp Quốc cũng ra lời kêu gọi các chính phủ hành động khẩn cấp nhằm bảo vệ những người đang bị giam giữ trước sự lây nhiễm bệnh dịch đang lan tràn trong các nhà tù.

Cao Ủy Nhân quyền LHQ Michelle Bachelet cho biết, COVID-19 đã bắt đầu tấn công các nhà tù bởi các cơ sở giam giữ quá đông đúc, điều kiện mất vệ sinh và các dịch vụ y tế không đầy đủ hoặc thậm chí không được cung cấp.

“Ngay lúc này, hơn bao giờ hết, các chính phủ nên thả những người bị giam giữ mà không có đủ cơ sở pháp lý, bao gồm các tù nhân chính trị và những người bị giam giữ chỉ vì bày tỏ quan điểm phê phán hoặc bất đồng”, người đứng đầu cơ quan nhân quyền LHQ nhấn mạnh.

Trước đó vào hôm 16/3, hơn 20 chuyên gia nhân quyền hàng đầu của Liên Hợp Quốc cũng khuyến cáo các quốc gia tránh lạm dụng tình trạng khẩn cấp để đàn áp nhân quyền và dập tắt bất đồng chính kiến.

Theo các chuyên gia, mặc dù nhận thấy mức độ nghiêm trọng của đại dịch, và thừa nhận việc các quốc gia được phép sử dụng quyền hạn khẩn cấp theo luật pháp quốc tế, nhưng mọi ứng phó khẩn cấp trong dịch bệnh cần phải tương xứng, cần thiết và không phân biệt đối xử.

“Các tuyên bố về tình trạng khẩn cấp của quốc gia không nên sử dụng như một vỏ bọc cho hành động đàn áp dưới chiêu bài bảo vệ sức khỏe và dùng để để bịt miệng công việc của những người bảo vệ nhân quyền”, các chuyên gia nhân quyền LHQ nói.

Cũng theo các chuyên gia, việc sử dụng quyền hạn khẩn cấp của quốc gia cần được tuyên bố công khai và phải thông báo cho các Ủy ban Công ước LHQ biết để giám sát thực thi, khi các quyền cơ bản như quyền tự do đi lại, đời sống gia đình và tự do hội họp bị hạn chế đáng kể.

Khẩu trang No-U và khẩu trang đồ búa liềm: cái bắt, cái khen!

RFA 2020-03-27

Hôm 25 tháng 3 năm 2020, các đại biểu đảng bộ xã Phúc Sơn, huyện Anh Sơn, tỉnh Nghệ An khi tham dự bỏ phiếu tại Đại hội đại biểu nhiệm kỳ 2020 - 2025, đã đeo toàn khẩu trang màu đỏ có in hình sao vàng, và khẩu trang màu đỏ in hình búa liềm, tượng trưng cho cờ đảng cộng sản Việt Nam.

Hôm 25 tháng 3 năm 2020, các đại biểu đảng bộ xã Phúc Sơn, huyện Anh Sơn, tỉnh Nghệ An khi tham dự bỏ phiếu tại Đại hội đại biểu nhiệm kỳ 2020 - 2025, đã đeo toàn khẩu trang màu đỏ có in hình sao vàng, và khẩu trang màu đỏ in hình búa liềm, tượng trưng cho cờ đảng cộng sản Việt Nam.

Tiến sĩ Nguyễn Quang A, nguyên Viện trưởng Viện Nghiên Cứu Phát Triển IDS, đã tự giải thể hôm 27/3 nhận định với RFA về chuyện này: *“Tôi nghĩ đó là một cái trò hết sức là lố lăng, bởi vì có lẽ, có lẽ họ cũng nghĩ đó là quà tặng gì đó của đại hội, là một vật kỷ niệm. Tức là nhân dịp đại hội thì có một cái khẩu trang búa liềm màu đỏ chót như vậy. Tôi nghĩ không có một người có đầu óc bình thường nào có thể nghĩ ra một trò lố lăng như vậy.”*

Theo Tiến sĩ Nguyễn Quang A, có lẽ vì đảng nào cũng buộc mọi người phải có khẩu trang, nên ban tổ chức thà làm khẩu trang như vậy cho có hình thức là có khẩu trang, nhưng vừa có ý nghĩa chính trị... nhưng họ không tính đến sự lố lăng khi đập vô mắt dân chúng như vậy. Ngoài ra theo ông, trong chuyện này cũng có thể có % hoa hồng gì đấy...

Cứ người dân đeo khẩu trang No-U lại phạt, còn những ông bà đeo khẩu trang đồ ở Phúc Sơn thì không bị gì, trong khi người dân người ta nêu quan điểm về chủ quyền đất nước thì các ông bà lại phạt lại sách nhiễu.

Trong hình ảnh đăng tải trên báo chí nhà nước về Đại hội đại biểu nhiệm kỳ 2020 - 2025 ở xã Phúc Sơn, huyện Anh Sơn, tỉnh Nghệ An, chiếc khẩu trang màu đỏ rực mà các đảng viên đeo, làm bằng vải, có kích cỡ nhỏ, chỉ đủ che phần miệng và một ít phần mũi.

Theo Bác sĩ Tô Quang Định, nguyên Ủy viên Ban chấp hành Hội Tai Mũi Họng Việt Nam, khẩu

trang vải thì phải 4 lớp, đủ kích cỡ, mới tránh được virus covid-19.

Trong khi các đảng viên đeo khẩu trang cò đồ sao vàng được tung hô, thì những người yêu nước lại bị sách nhiễu bắt bớ chỉ vì đeo khẩu trang in hình phản đối bản đồ hình lưỡi bò của Trung Quốc.

Nhà hoạt động Nguyễn Chí Tuyền, khi trao đổi với RFA hôm 27/3, đưa ra ý kiến của mình:

“Việc đeo khẩu trang đồ búa liềm vàng ở đảng bộ Phúc Sơn ở Nghệ An, thì cá nhân tôi, nếu cho tôi lựa chọn tôi lại thích họ đeo. Bởi vì sao, vì mỗi người có quan điểm và được tự do bày tỏ, chứ không phải cứ người dân đeo khẩu trang No-U lại phạt, còn những ông bà đeo khẩu trang đồ ở Phúc Sơn thì không bị gì, trong khi người dân người ta nêu quan điểm về chủ quyền đất nước thì các ông bà lại phạt lại sách nhiễu. Quan điểm của tôi là người ta nhìn vào đó họ có lý do đấu tranh lại lực lượng công an, an ninh, khi người ta đeo khẩu trang hay đeo cái gì không vi phạm pháp luật thì không có quyền gây sách nhiễu hay đe dọa người dân.”

Khẩu trang No-U được khởi xướng từ bà Ngô Thị Thứ, hiện sinh sống ở Đà Lạt. Pháp luật Việt Nam hiện không có bất kỳ quy định nào, về việc cấm phản đối bản đồ đường lưỡi bò của Trung Quốc. Tuy nhiên, rất nhiều trường hợp in hình No-U lên áo, khẩu trang... đều bị sách nhiễu, thậm chí bắt bớ.

Bà Ngô Thị Thứ (phải), người khởi xướng khẩu trang No-U. Courtesy FB Ngô Thị Thứ

RFA hôm 27/3 liên lạc qua tin nhắn bà Ngô Thị Thứ, người khởi xướng khẩu trang No-U, và được bà cho biết:

“Ý tưởng tuyên truyền chủ quyền biển Việt Nam đã có từ lâu. Cuối tháng 1 năm 2020, Trung Quốc thông báo dịch ở Vũ Hán thì nhà báo Mai

Quốc Ấn có di dỏm đưa một status rằng 'giờ xuất sang Tàu khẩu trang như này cũng phải nhận'. Nhưng nhà báo Mai Quốc Ấn không thực hiện. Tôi nắm ý đó và kêu gọi tài trợ làm 10 ngàn khẩu trang. Mọi người trong và ngoài nước rất thích, đã góp trong 2 tuần đủ 80 triệu.

Khó khăn là tìm ra cơ sở in chịu in. Rất nhiều nơi từ chối in với lý do công an đã cảnh cáo họ đây là hình cấm."

Mặc dù gặp nhiều khó khăn khi thực hiện ý tưởng, nhưng theo bà Ngô Thị Thứ, đến khi sản xuất xong thì những người sử dụng và quảng bá còn bị làm khó hơn nhiều:

"Nhạc sĩ Huỳnh Thu Vân thông báo sẽ có mặt ở nhà thờ Đức Bà sáng ngày 6 tháng 3 để phát khẩu trang NO-U cho các bạn đã hỏi xin. Thế là sáng ấy thay vì quay MV ca nhạc chị bị mời về đồn công an. Họ lục soát thấy chỉ có 27 cái khẩu trang nhỏ xíu, bèn trao về nơi cư trú là thị xã Dĩ An Bình Dương. Tối ngày 7 tháng 3, họ mới cho chị về nhà và đến nay vẫn chưa trả 27 cái khẩu trang dù không nêu được lý do gì."

Để tìm hiểu thêm, RFA hôm 27/3 liên lạc Nhạc sĩ Thu Vân qua tin nhắn, và được chị kể lại chuyện bị bắt giam, bị tịch thu tài sản vì phát khẩu trang No-U:

"Sáng 06/03/20 chị lên cà phê Thêm Xưa để tặng 1 số anh em khẩu trang có in hình đường lưỡi bò bị cắt. Chị vào Thêm Xưa ngồi khoảng vài phút thì có khoảng 8 người đàn ông mặc sắc phục công an và thường phục vây quanh chị và yêu cầu cho kiểm tra hành chánh, họ xem CMND, rồi họ lại yêu cầu lôi hết đồ trong cái giỏ xách của chị ra để kiểm tra, trong đó có 1 bọc đựng 26 cái khẩu trang và 8 bộ áo dài chị mang theo để đi quay clip 1 ca khúc mà chị hát cho nhạc sĩ Việt Nhân. Sau đó, họ đưa chị về trụ sở công an phường Nguyễn Cư Trinh tịch thu 27 cái khẩu trang. Họ thay nhau mở 2 điện thoại của chị rồi vô facebook của chị. Họ hỏi chị đi phát khẩu trang nhận bao nhiêu tiền. Có tham gia đảng phái nào ở hải ngoại không? Họ để chị trong phong tạm giam suốt đêm 06/3. Qua ngày 07/3 họ gọi an ninh Dĩ An lên nhận đưa chị về Dĩ An, Bình Dương tới 20h mới cho chị về."

Nhạc sĩ Thu Vân cho biết, qua những ngày sau đó, Chị vẫn bị an ninh huyện Dĩ An, tỉnh Bình Dương mời lên làm việc, gây khó dễ.

Anh Lương Quang Bảo, từ Bình Thuận, cũng là người ủng hộ chương trình, ngoài đóng góp vật chất, anh cũng ủng hộ phát khẩu trang miễn phí No-U cho người dân, nói với RFA hôm 27/3 về lý do mình làm vậy:

"Việc phát khẩu trang miễn phí No-U em chưa bị gây khó dễ. Về việc này em thấy mình nên cố gắng cho phong trào yêu nước, chống lại sự

bành trướng của Trung Quốc, cắt đường lưỡi bò 9 đoạn của tụi nó. Có những người không biết đó là gì, họ lầy đeo đi, nhưng bên Vũng Tàu cũng làm khó dễ họ, Đồng Nai cũng vậy, nhưng Bình Thuận thì chưa."

Theo Nhà hoạt động Nguyễn Chí Tuyên, việc người dân đeo khẩu trang No-U nếu xét về mặt pháp luật thì không có gì là vi phạm cả. Cho nên khi người dân đeo khẩu trang No-U, mà ở một số nơi công an gây khó dễ, sách nhiễu, tịch thu... thì việc làm này là sai pháp luật. Ông cho biết, cá nhân ông phản đối chuyện sách nhiễu người đeo khẩu trang No-U. Vì theo ông, toàn dân phải lên tiếng về vấn đề chủ quyền biển đảo của Việt Nam.

HÒA HOÀNG ƠI ! HẠ NHỚ THƯƠNG NGƯỜI

Tháng ba Hòa Hoàng đơm hoa lửa
Cho ta thêm nỗi nhớ thương người
Cao nguyên giờ đã hun nắng hạ
Như ngày xưa mắt lệ em rơi

Thành phố nhỏ cuộc tình cũng nhỏ
Đời tan hoang mộng ước học trò
Tháng ba xa dần ngày chinh chiến
Chát chồng lên lo lắng đời no

Ta cúi mặt giả từ kỷ niệm
Con đường xanh màu áo thiên thanh
Bạt núi xẻ ngàn mơ com áo
Bỏ lại sau lưng chuyện học hành

Em ở lại hắt hiu xóm cũ
Theo mẹ bon chen chợ sớm chiều
Quên cuộc tình như không còn nữa
Có nhớ về nỗi nhớ liêu xiêu

Tháng ba Hòa Hoàng đơm hoa lửa
Ta nhớ em, em nhớ ta không?
Tháng ba người đi về ngược phía
Nhìn đời nhau giữa cõi bèo bồng

Rồi em đi, xa ta mãi mãi
Xa dần ta, xa ngút trùng dương
Em như chẳng có thời con gái
Để mình ta nhớ mộng yêu đương

Trương Phong Ba

Tin Hòa Lan

Hòa Lan Bị Các Nước Nam Âu Đả Kích

Cơn đại dịch Corona đang lan rộng trên thế giới không những là một tai họa y tế, nó còn có thể đe dọa sự tồn vong của Liên Minh Âu Châu trong tương lai không xa. Nguyên nhân chính là sự mâu thuẫn kinh tế giữa các quốc gia Bắc Âu và các quốc gia Nam Âu. Sự mâu thuẫn này đã hiển lộ trong cơn khủng hoảng kinh tế nghiêm trọng xảy ra vào thập niên trước. Cơn khủng hoảng nói trên cho thấy nền kinh tế của các nước Nam Âu rất yếu so với các quốc gia ở Bắc Âu. Dấu hiệu cụ thể của sự chênh

lệch này là mức tiền lãi mà chính phủ các nước Nam Âu phải trả khi mượn tiền trên thị trường tài chính. Vì các ngân hàng hoài nghi khả năng trả nợ của những nước Nam Âu, nên chính phủ các nước này phải trả một mức tiền lãi rất cao so với mức tiền lãi mà chính quyền các quốc gia Bắc Âu phải trả.

Để giải quyết vấn đề này, các quốc gia Nam Âu đã yêu cầu Liên Minh Âu Châu đưa ra “Trái Phiếu Liên Âu” hay là “Eurobonds” để làm phương tiện mượn tiền cho tất cả các quốc gia thuộc Liên Minh Âu Châu thay vì mỗi quốc gia phải tự đi mượn tiền trên thị trường tài chính. Dưới hình thức này thì khi một quốc gia thuộc Liên Minh Âu Châu cần vay tiền, quốc gia đó sẽ bán “Trái Phiếu Liên Âu” cho các ngân hàng muốn cho vay tiền. Và vì “Trái Phiếu Liên Âu” thuộc tất cả các thành viên của Liên Minh Âu Châu nên mức tiền lãi mà một quốc gia mượn tiền phải trả là mức tiền lãi trung bình mà tất cả quốc gia trên phải trả khi vay tiền. Điều này có nghĩa là các quốc gia Bắc Âu sẽ phải trả nhiều tiền lãi hơn và các quốc gia Nam Âu ít hơn. Các quốc gia Nam Âu cho rằng “Trái Phiếu Liên Âu” là sự cụ thể hóa của tinh thần liên đới giữa các thành viên trong Liên Minh Âu Châu. Các quốc gia Bắc Âu, trong đó có Hòa Lan, lại xem “Trái Phiếu Liên Âu” như một hình thức chuyển tiền bất chính từ Bắc Âu xuống Nam Âu.

Do sự mâu thuẫn nói trên, nên “Trái Phiếu Liên Âu” vẫn chưa được sử dụng sau cơn khủng hoảng kinh tế vừa qua. Tuy nhiên, cơn khủng hoảng kinh tế đó đã khiến cho Liên Minh Âu Châu lập ra một quỹ tiền cho tình trạng khẩn cấp. Tất cả các thành viên của Liên Minh phải đóng tiền vào quỹ này và Liên Minh Âu Châu sẽ dùng tiền trong quỹ để trợ giúp các quốc gia thành viên lâm nguy kinh tế, dưới điều kiện là các quốc gia này phải ban hành cải cách sâu rộng để cải thiện nền kinh tế của họ và phải chấp nhận sự giám sát của Liên Minh Âu Châu trong khi tiến hành những biện pháp cải cách nói trên.

Sau khi cơn khủng hoảng kinh tế nói trên trôi qua, chính phủ Hòa Lan đã cố gắng cải thiện nền kinh tế của quốc gia này. Cho đến 2019, chính phủ Hòa Lan đã có thể giảm mức nợ công từ 61,9% tổng sản lượng quốc gia xuống còn 48,9%. Ngoài ra, chính phủ Hòa Lan còn có thể thu tiền thuế vào nhiều hơn là chi ra. Do đó nên khi, cơn đại dịch Corona bùng nổ chính quyền Hòa Lan đã có thể tự túc chi ra một lần 90 tỷ Euro để khắc phục hậu quả tai hại của biến cố này.

Trong khi đó thì tại một nước Nam Âu như Ý, mức nợ công cho đến năm 2019 đã gia tăng từ 134,8% tổng sản lượng quốc gia đến 136,2%. Bởi vậy nên Ý và các quốc gia Nam Âu khác đã không có đủ khả năng tài chính để tự giải quyết những vấn đề cấp bách do cơn đại dịch gây ra.

Dưới sự cầm đầu của Pháp, các quốc gia Nam Âu như Ý, Tây Ban Nha và Bồ Đào Nha một lần nữa lại đòi Liên Minh Âu Châu cho sử dụng “Trái Phiếu Liên Âu” để họ có thể mượn tiền với mức lãi thấp hơn.

Ngoài ra họ còn yêu cầu Liên Minh Âu Châu lấy tiền trong quỹ khẩn cấp để phát cho họ mà không đặt ra những điều kiện gắn liền với việc nhận tiền từ quỹ đó. Yêu cầu này đã bị Thủ Tướng Hòa Lan

“Các cuốn tiểu thuyết trong trường không phải là thứ cháu thích. Nhưng cháu thích Shakespeare. Tiểu thuyết đó có hành động và không quá lãng mạn”, cha của Laurent tiết lộ.

Những người làm việc trong trường mô tả Laurent là “phi thường”. Giáo viên của Laurent cho biết sinh viên “nhí” này thông minh gấp 3 lần so với sinh viên thông minh nhất của ông.

“Cậu bé thông minh hơn gấp 3 lần so với sinh viên giỏi nhất mà tôi từng gặp trong suốt sự nghiệp dạy học lâu năm của tôi. Cậu ấy còn đạt được cấp độ giải pháp mà nhiều sinh viên trưởng thành chưa bao giờ làm được”, Giáo sư Peter Baltus, người dạy Laurent tại Đại học Eindhoven, cho biết. Alexander Simons, cha của Laurent, nói với CNN rằng con trai anh đang lên kế hoạch học tiếp bậc tiến sĩ về ngành kỹ thuật điện, đồng thời học luôn một bằng y khoa. Laurent mang hai dòng máu Hà Lan – Bỉ và đang sống ở Amsterdam, Hà Lan.

“Cháu thực sự muốn tới California (Mỹ), thời tiết ở đó rất đẹp”, Telegraph dẫn lời Laurent nói.

Hiện các giáo sư từ các trường đại học hàng đầu ở Mỹ vẫn đang tìm cách thuyết phục Laurent, một cậu bé thích chơi trò chơi điện tử, theo học các chương trình thạc sĩ và tiến sĩ. Một số giáo sư thậm chí giao việc luôn cho Laurent sau khi phỏng vấn cậu bé qua Skype.

“Chắc chắn sẽ có sự cạnh tranh để nhận cháu vào các chương trình học. Nếu cháu tới Mỹ, chúng tôi sẽ đi cùng và phải chia thời gian của chúng tôi cùng với ông bà của cháu. Tuy nhiên, Oxford và Cambridge (Anh) cũng là những nhóm trường tốt. Và ở đó thuận tiện hơn nhiều cho chúng tôi”, cha của Laurent, một bác sĩ nha khoa người Bỉ, nói.

Năng lực đặc biệt

Bố mẹ của Laurent, Lydia và Alexander Simons, từng nghĩ rằng ông bà của cậu bé đã phóng đại khi nói cháu trai họ là một thiên tài. Tuy nhiên, ngay cả các giáo viên cũng đồng tình với điều này. “Họ đã chú ý một điểm gì đó rất đặc biệt về Laurent”, mẹ của Laurent cho biết.

Các giáo viên đã thực hiện nhiều bài kiểm tra để đánh giá tài năng của Laurent.

“Họ nói với chúng tôi rằng thằng bé giống như một miếng bọt biển”, Alexander cho biết, ngụ ý tới khả năng tiếp thu của con trai.

Mặc dù Laurent xuất thân từ một gia đình bác sĩ, song cha mẹ của cậu bé cũng không thể lý giải việc con trai họ có khả năng học nhanh đến như vậy. Tuy nhiên, Lydia có cách giải thích của riêng mình.

“Tôi đã ăn rất nhiều cá trong lúc mang thai”, mẹ của Laurent chia sẻ.

Đại học Công nghệ Eindhoven cho phép Laurent hoàn thành chương trình đại học nhanh hơn so với các sinh viên khác. Theo Sjoerd Hulshof, giám đốc giáo dục về ngành kỹ thuật điện của Đại học Công nghệ Eindhoven, các sinh viên đặc biệt như Laurent có thể kết thúc bậc học sớm và nhà trường cũng sẵn sàng điều chỉnh chương trình học cho các sinh viên này.

“Laurent là sinh viên nhanh nhất mà chúng tôi từng gặp. Cậu ấy không chỉ siêu thông minh mà còn là một chàng trai biết cảm thông”, ông Sjoerd nhận xét.

Mặc dù Laurent có khả năng học nhanh hơn những đứa trẻ cùng trang lứa, song bố mẹ của Laurent không ngăn cản con trai tự làm những thứ mình muốn.

“Chúng tôi không muốn cháu quá căng thẳng. Cháu có thể làm bất kỳ điều gì mình muốn. Chúng tôi cần tìm ra sự cân bằng giữa việc cháu là một đứa trẻ với tài năng của cháu”, Alexander cho biết.

Laurent thích chơi với chú chó Sammy của mình và chơi điện thoại, cũng như nhiều đứa trẻ khác. Ngoài ra, Laurent cũng thích xem các cuộc đua công thức một.

Tuy nhiên, khác với các bạn cùng lứa, Laurent đang nỗ lực để thực hiện điều mà cậu bé muốn làm, đó là phát triển các bộ phận nhân tạo cho cơ thể người. Ước mơ của Laurent là trở thành phi hành gia và bác sĩ phẫu thuật tim vì ông bà của Laurent đều bị bệnh tim.

“Mục tiêu của Laurent là học tiến sĩ về quá trình kéo dài sự sống, bằng cách tiến hành các cuộc nghiên cứu về các bộ phận nhân tạo và robot”, cha của Laurent cho biết thêm.

Thành Đạt

Sự sống còn của chủng loại tử tế nhất

– Một cái nhìn khác về đại dịch Corona.

F. Morelli

Nếu một người trải qua một lần cảm cúm, điều đó có thể là một cú sốc cho hệ thống miễn dịch. Một số cú sốc có thể quá lớn, nhưng hầu hết chúng đều làm cho ta trở nên mạnh khỏe và tạo nên một sự đề kháng lành mạnh. Giờ đây thế giới như đang bị cảm cúm. Thế giới đang ho, phải cần nghỉ giải lao và chỉnh đốn lại hệ thống miễn dịch của nó.

Đúng vào lúc mà khí hậu đang khẩn thiết đòi hỏi sự quan tâm đến nó thì hầu hết chúng ta phải nằm nhà vì dịch Corona. Phẩm

chất của khí trời ở đó đây được nghỉ giải lao và hồi phục. Chúng ta có thể nghĩ rằng liệu chúng ta có thể làm việc thường xuyên hơn ở nhà và cho thiên nhiên được dưỡng sức một chút hay không.

Tất cả đều liên hệ ràng buộc lẫn nhau

Đôi khi chúng ta suy nghĩ trong ranh giới quốc gia, ranh giới tín ngưỡng, thiên cận và hạn hẹp, thiện và ác, nhưng dịch cúm này không tham dự vào những điều đó. Trong thiên nhiên các ranh giới này không hề hiện hữu. Tất cả mọi sự đều liên hệ ràng buộc lẫn nhau. Chúng ta là một đại gia đình. Chúng ta có thể cùng bị nhiễm bệnh và cần đến sự đùm bọc và tương trợ nhau nếu sức đề kháng của chúng ta bị thử thách.

Chúng ta đã trở thành một thế giới tiêu thụ to lớn như thế, nhưng dịch cúm này bắt chúng ta tạm ngưng lại. Hãy để các giỏ mua sắm ở nhà, tự ý ở trong nhà, tạm dừng đi du lịch hết nơi này đến nơi nọ. Hãy LÀ – ở đây, bây giờ – thay vì LÀM. Hãy tiêu xài kho dự trữ mà chúng ta đã tạo nên, và hãy để cho những bay nhảy cũng như sự tiêu thụ được dịu bớt đi. Chúng ta sống trong một xã hội sinh hoạt 24 giờ, nhưng giờ đây là một khoảng thời gian vài tuần hay vài tháng để được dừng lại. Chúng ta lại có những ngày trống vắng trên cuốn lịch. Chúng ta có thể ở nhà đối diện với chính mình. Nhưng chúng ta cảm nhận lại được thế nào là sum họp gia đình với nhau trong những ngày này. Cùng nhau trải nghiệm thời gian.

Khám phá sự màu nhiệm

Khá nhiều trong các quan hệ của chúng ta diễn biến, một phần hay hoàn toàn, trong không gian của kỹ thuật số. Bây giờ chúng ta không được phép đụng chạm nhau, không được phép ôm nhau nên chúng ta lại có thể khám phá ra là sự tiếp xúc vật lý thật sự có giá trị như thế nào. Gần gũi và tiếp xúc vật lý với nhau vô cùng quan trọng. Đôi khi bạn khám phá ra sự màu nhiệm của một điều gì đó chỉ sau khi bạn đã vừa đánh mất nó.

Nhà khoa học Darwin đã tuyên bố: không phải chủng loại mạnh nhất hay thông minh nhất sinh tồn mà là chủng loại có khả năng thích nghi nhất với những biến đổi. Bây giờ là giây phút để huấn luyện trở lại một cách tích cực các-cơ-bắp-đang-cùng-biến-đổi của chúng ta. Rồi chúng ta cũng có thể khám phá ra rằng những hành động của chúng ta ảnh hưởng đến những người quanh ta. Chúng ta sống nhờ vào nhau. Con vi khuẩn Corona yêu cầu hãy chăm sóc lẫn nhau và hãy tạm buông xả mình để nhận lãnh sự chăm sóc cho những kẻ yếu đuối hơn: Sự sống còn của chủng loại tử tế nhất! Vậy thì đừng bới móc những lỗi lầm của nhau, đừng toan tính những âm mưu, hãy hướng về những thử thách đang ập đến với chúng ta với, càng nhiều càng tốt, tình nhân bản đồng loại và lòng tận tâm.

Nguyên tác: The survival of the Kindest, F. Morelli (tâm lý gia /Ý)

(Cho đến ngày 30-03-2020 ở Ý có 97.689 người bị nhiễm vi khuẩn Corona và 10.779 người tử vong)

Người dịch: **Nguyễn Hoàn Nguyễn**

Huỳnh Các Nghi Trang.

Topa (Hòa Lan)

Tôi là con một nên được ba mẹ thương yêu và nuông chiều đến muốn gì được nấy. Ba của tôi là công chức làm việc cho Pháp và cũng là thương gia tại Thủ đô Saigon. Mẹ của tôi đang là nữ sinh trường Tây Marie Curie thì được... Ông Tư bà Nguyệt se duyên với ba tôi rồi sinh ra tôi và đặt tên tôi là, Huỳnh Các Nghi Trang. Cái tên có vẻ hay hay và quý phái nhưng tôi không hiểu Nghi Trang nghĩa là gì. “Ba mẹ khai sanh cho con tên là Huỳnh Các Thị Trang, nhưng người ta viết lộn là Nghi Trang. Mãi sau này ba mẹ mới khám phá ra sự lầm lẫn nhưng thấy để vậy... cũng được nên không khai lại. Chứ hỏi đó thì quá dễ dàng đối với ba con”. Mẹ tôi nói vậy và tôi chấp nhận cái tên đó. Mãi đến khi tôi thi đậu vô École des Soeurs - Trường của các Soeur người Pháp, thì các bạn không gọi tên tôi như bình thường mà gọi là... Nghĩa Trang. Tôi buồn và hận các bạn lắm. Nghi Trang thì cũng na ná như Nghĩa Trang nên tôi buồn hoài cho đến ngày tôi rời khỏi trường.

Khi tôi vừa khôn lớn thì gia đình tôi bị khánh tận. Lúc đó người Pháp đã rút khỏi Việt Nam và, miền Nam Việt Nam thì chính quyền cũng đã ổn định và thành lập chính phủ theo thể chế tự do. Tôi vừa đậu tú tài liền nghỉ học. Tôi muốn đi làm. Tôi sẽ làm bất cứ công việc gì để giúp đỡ ba mẹ tôi.

Người phụ nữ như Huỳnh Các Nghi Trang thì các bạn tôi ai cũng muốn làm quen vì nàng quá sang và quá đẹp. Nhưng, Nghi Trang thì hình như không muốn quen với người thanh niên nào cả. Tôi không tin một người đẹp như nàng lại sở hữu trái tim bằng đá. Tôi quyết định phải thay đổi bằng được số phận của nàng. Muốn cho nàng để ý và muốn chiếm được trái tim của nàng tôi đã phải dùng nhiều mảnh khoé để làm cho nàng cảm thấy không thể né tránh hay chống lại được số phận. Tôi biết tôi không đẹp trai nhưng có vóc dáng cao ráo với thân hình khá nở nang do tập

thể dục thường xuyên và, nhất là nghề nghiệp thì vững chắc với số tiền lương khá cao. Dịp may đến khi tôi gặp Nghi Trang trong buổi trưng bày tranh của người bạn họa sĩ nổi tiếng. Tôi cố tình không để ý đến nàng, nhưng tôi thấy nàng thường nhìn lên tôi mỗi khi tôi nói chuyện với cô gái nào đó. Tôi tự tin nghĩ nàng cũng thích tôi nên tôi đã làm như vô tình nở một nụ cười hướng về phía nàng khi nàng nhìn ngay tôi. Nàng gật đầu chào lại và tôi liền bước đến bên nàng và hỏi: “Tranh đẹp quá, phải vậy không cô? Cô thích nhất bức tranh nào?” – “Tranh truyền thần là thứ tranh mà tôi rất thích. Nếu anh hỏi tôi thích bức tranh nào nhất thì... quả thật là khó chọn quá”. – “Tôi hỏi vậy là vì tôi muốn tặng cô một bức để ủng hộ người bạn họa sĩ của tôi”. Tôi cảm nhận được ngay cái cảm xúc như không thể cưỡng lại được của nàng với lời đề nghị của tôi. Dĩ nhiên nàng từ chối. Tôi cố nói và rồi tôi được tặng nàng bức tranh như nàng muốn với giá tiền khá cao. Chúng tôi hẹn gặp lại nhau vào cuối tuần sau.

Tôi đã nhận lời anh đi ăn cơm chiều rồi sau đó đi ngồi quán ăn kem. Đó là một lỗi lầm bởi vì sau ngày đó tôi không thể từ chối lời mời nào của anh được. Anh quá lịch sự và rất tôn trọng tôi. Nhưng, tôi có trách nhiệm với ba mẹ tôi. Tôi không muốn xa ba mẹ vì hai người tuổi cũng đã cao.

Bây giờ thì đã quá trễ để hối tiếc nữa rồi. Sự hối tiếc hay không hối tiếc tôi thấy không còn quan trọng. Tôi phải đi ngay đến nhà hàng Động Phát vì anh đang chờ tôi. Sau bữa ăn tối nay tôi sẽ cố nói lời từ giã anh. Tôi thật sự rất mến anh nhưng hình ảnh ba mẹ tôi cứ luôn hiện hiện trước mặt làm cho tôi không dám nghĩ xa hơn. Tôi biết anh yêu tôi và muốn tiến đến hôn nhân.

Khi nhìn thấy tôi đến anh vội vàng đứng lên đi ra cửa mời tôi vô. Anh hỏi thăm sức khỏe và công việc làm của tôi nhưng anh cứ nhìn ngay mắt tôi như muốn đoán xem tôi vui hay buồn khi đến đây. Anh không hỏi và gọi cho tôi món thịt bò nướng với khoai tây, là món “tủ” của tôi. Tôi không làm sao hiểu được anh biết tôi thích món ăn này.

“Em làm công việc gì?” Quá bất ngờ vì bị hỏi một câu mà tôi nghĩ anh sẽ chưa hỏi trong lúc này. Tôi trả lời như cái máy mà không suy nghĩ: “Dạ, em có tiệm may quần áo phụ nữ với một người thợ may”. Anh nói: “Tự làm chủ tiệm may quần áo phụ nữ là rất hợp với em. Anh thấy em thật sang và thật đẹp khi mặc đồ đầm. Em sẽ có đông khách vì em chính là mannequin mà”. Tôi nghĩ số phận của tôi đã bắt đầu. Anh luôn nghe tôi nói hơn là anh nói. Anh luôn khuyến khích tôi hơn là

xem tôi bị làm lẫn. Và, chuyện hôn nhân chỉ là cái kết đã định sẵn. Tôi cảm thấy rất hạnh phúc và an toàn khi ngồi bên anh. Nhưng, tôi sợ...

Bây giờ thì tôi tin chắc Nghi Trang sẽ không từ chối lời cầu hôn của tôi và, như vậy xem như tôi đã thành công chinh phục được trái tim của người con gái mà rất nhiều anh chàng muốn chinh phục nhưng không được. Tôi cảm thấy sung sướng và hãnh diện nhưng điều này không là gì cả. Phải chăng tôi thành công là vì tôi xem như đang chơi một trò chơi để giết thời gian trong cuộc sống trần thế mà ai ai cũng phải làm nên sự có mặt của con người càng ngày càng đông hơn và hoàn toàn không vô nghĩa.

Vừa gặp lại nhau tôi liền hẹn: “Chúa nhật này mình đi xem phim rồi sau đó đi ăn ở Victoria em nhé?” - “Victoria hay Động Phát đều bán món ăn Tây tuyệt vời, mặc dù cả hai nơi chủ đều là người Hoa. Chúa nhật này em bận. Em phải phụ may gấp bộ áo cưới. Cô dâu tương lai thật đẹp mà chú rể cũng đẹp nữa anh à. Thời gian qua em cũng may nhiều bộ áo cưới nhưng chưa có cặp nào đẹp đôi như cặp này”. Tôi nhìn Nghi Trang và cười mỉm: “Anh nghĩ sắp đến sẽ có một cô dâu đẹp nhất Việt Nam, đẹp hơn cả... nữ minh tinh Thẩm Thúy Hằng”. Nghi Trang bỗng thở ra như thể nàng than thở. Nàng không muốn mình sẽ là cô dâu đẹp nhất? Nàng thở nhẹ nhưng tôi cảm nhận là tôi cũng nghe trái tim mình đang than thở nếu như mộng ước của tôi không thành. Tôi luôn tự hào về mình. Tôi tự hào về công việc của tôi có thể tạo cho nàng có cuộc sống nhàn hạ. Làm ký giả viết phóng sự cho tờ nhật báo lớn nhất Saigon và viết truyện ngắn cho một tờ nguyệt san, tôi có đủ điều kiện để cưới một cô gái đẹp và sang trọng như nàng. Nàng hẹn tôi tối thứ hai tuần sau sẽ đi ăn ở Victoria rồi nàng sẽ nói cho tôi biết tại sao nàng chưa muốn làm vợ tôi. Cả đêm hôm đó và cho đến ngày hẹn thứ hai tôi cứ suy nghĩ và lo lắng đến không làm sao viết được bài phóng sự nào để giao cho tòa soạn.

“Em không sợ một chút nào, nhưng không hiểu sao cái chết nó cứ lẩn quẩn mãi trong đầu của em... từ khi em bị các bạn gọi em là Nghi Trang. Đầu tiên là em có ác cảm với các bạn, từ từ nó biến thành nỗi sợ hãi. Em xa các bạn để các bạn nghĩ lại là vì sao. Nhưng, em không ngờ các bạn lại cũng rời bỏ em như thể con thú hoang nhìn thấy đồng lúa. Em nằm mơ bốn đêm liền và thấy một vùng đồ chơi rồi thấy mình bị bệnh ung thư và sau đó là qua đời. Em thương ba mẹ em vì tình thương của hai người luôn

dành cho em trọn vẹn mỗi khi thấy em buồn và cô đơn. Trong nhà em trước kia thường có hai ba người giúp việc. Nay ba mẹ em phải tự làm lấy tất cả nên lòng em cứ quặn thắt mỗi khi nhìn thấy ba mẹ phải tự làm những công việc lặt vặt như nấu cơm hay giặt giũ. Nếu em mất sau ba mẹ thì đó cũng là mơ ước của em. Vì muốn lo cho ba mẹ nên khi em vừa thi xong tú tài thì em đi xin việc và rồi em nhận được một công việc mà em không muốn kể ra với người nào cả; kể cả ba mẹ em cũng chưa biết công việc của em làm là gì. Em đi làm nhưng đồng thời cũng được cho đi học chuyên môn của công việc trong bốn tháng. Hôm nay em không muốn tiếp tục lừa dối anh nữa. Em sẽ đau khổ nhiều nếu như em vẫn còn lừa dối anh. Em sẽ nói và nói thật hết để rồi sau hôm nay chúng ta sẽ chia tay nhau. Sự thật thì em không có tiệm may nào cả nên khi anh ngờ ý muốn đến tiệm của em mà em đành phải từ chối. Công việc hiện nay của em là... Công việc của em là... là... phụ bác sĩ mổ tử thi để giáo nghiệm. Em có khả năng làm những công việc khác, nhưng em nhận công việc này vì em cần có việc làm ngay với số lương hậu hĩnh để có thể lo ngay cho ba mẹ em. Theo em tìm hiểu thì ở Việt Nam chưa có người phụ nữ nào làm công việc như em. Không những em phụ bác sĩ mổ tử thi mà còn phải làm đẹp cho tử thi nữa. Hôm trước em nói với anh là chúa nhật này em bận. Em phải phụ may gấp bộ áo cưới. Cô dâu tương lai thật đẹp mà chú rể cũng đẹp nữa... Thật ra hai người đó bị sát hại và thân thể biến dạng đến nỗi em không còn tha thiết gì đến ăn uống nữa. Công việc giáo nghiệm cũng đã xong. Phần em thì ngày chúa nhật đó em phải tắm rửa và làm đẹp cho hai cái xác đó trước khi giao cho thân nhân họ để chôn cất.

Cũng vì công việc em đang làm mà em phải trang điểm và ăn diện tối đa để anh, và để mọi người chung quanh không nhìn thấy gương mặt của em nhợt nhạt. Em cũng là con người, hơn nữa lại là phụ nữ nên em rất nhút nhát trước các tử thi... nhiều khi không còn đầu, không còn nguyên vẹn hình hài. Trước khi em gặp anh cũng có rất nhiều người muốn quen em nhưng em phải tránh xa hết vì công việc em đang làm thật đáng sợ... phải không anh? Em rất muốn làm cô dâu đẹp nhất như anh nói lắm chứ. Nhưng, em sợ sẽ làm cho anh bị thất vọng rồi ghê sợ em. Bây giờ thì anh đã rõ, đã nhận ra em là người như thế nào rồi thì chúng ta cũng nên thành thật với nhau một lần sau cùng. Em sẽ luôn nhớ đến anh và những gì anh đã làm cho em.

Anh nhìn ngay tôi và lắng nghe nhưng không lộ một nét gì trên khuôn mặt mà có lần tôi định hôn lên đó khi từ giã anh sau một buổi tối ngồi bên

nhau. Hai bàn tay anh đưa tới và ôm chặt hai bàn tay tôi. Anh nói giọng thật xúc động: “Em... thật can đảm. Công việc em làm là lương thiện và đáng ca ngợi chứ không có gì là đáng sợ cả. Có thể em là người đầu tiên, nhưng rồi sau này sẽ có nhiều người phụ nữ theo bước chân em làm cái công việc mà tạm thời Việt Nam chưa có người phụ nữ nào dám làm, ngoài em. Người sống đáng sợ hơn người chết... em à. Người sống hãm hại, người sống lừa dối và hù dọa lẫn nhau chứ người chết thì không. Chỉ người sống mới dựng lên những hình ảnh ghê rợn và tàn bạo rồi nói đó là do người chết tạo ra. Có những cái chết với nhiều uẩn khúc nên cần phải có những người can đảm như em phụ lục dò tìm ra manh mối rồi lại được em trang điểm thật đẹp như khi đang còn sống để người xấu số được bình yên nhắm mắt mà trở về với cát bụi.

Em hãy cho anh đến chỗ em làm việc. Anh muốn tận mắt nhìn thấy em làm việc một lần để anh được hãnh diện mà khoe với mọi người. Anh muốn viết phóng sự về công việc làm của em. Anh cần phải học hỏi nhiều nơi em”.

Anh vừa dứt lời tôi liền ôm mặt khóc nức nở. Ôi. Anh là người đàn ông vĩ đại. Tôi chỉ muốn ôm anh thật chặt và nằm gọn trong lòng anh ngay lúc này, và mãi mãi.

Bảy tháng qua cứ mỗi chúa nhật vào lúc hai giờ chiều cho đến năm giờ ba mươi tôi luôn luôn có mặt tại nghĩa trang của thành phố để thăm Huỳnh Các Nghi Trang nay đã thật sự nằm trong nghĩa trang rồi. Giấc mơ bốn đêm liền đã thành sự thật khi bác sĩ cho biết Nghi Trang bị bệnh ung thư máu. Màu đỏ mà Nghi Trang thấy trong giấc mơ tôi tin đó là màu của máu.

Chúng tôi đã chung sống với nhau thật hạnh phúc được tròn mười bốn năm, nhưng chúng tôi không có con. Chẳng sao cả. Có thì thêm vui cửa vui nhà, không thì hai đứa vui với nhau. Mười bốn năm chung sống bên nhau, thường thì chiều chúa nhật nếu tôi không đi xa Thủ đô Saigon thì chúng tôi đều đi ăn tại một trong hai nhà hàng mà lúc chưa cưới nhau chúng tôi thường đến đó ăn vào ngày cuối tuần. Mỗi khi đến hai nhà hàng đó, Nghi Trang đều gọi chỉ một món thịt bò nướng với khoai tây đến nỗi các người chạy bàn vừa nhìn thấy Nghi Trang đến liền nói lớn với vẻ niềm nở: “Thịt bò nướng với khoai tây cho bà chủ”. Với người Hoa khi đã kinh doanh ăn uống thì tất cả thực khách đều là ông, bà chủ. Có lần Nghi Trang hỏi: “Làm sao anh biết em thích mà gọi cho em món đó lần đầu tiên ở Động Phát?” Tôi thành thật: “Hoàn toàn tình thôi em à”.

Đến năm thứ mười lăm, năm mà đồng bào miền Nam Việt Nam bị người miền Bắc tưới đầy máu của hận thù và kỳ thị, thì tôi phải chia tay Nghi Trang tám năm vì bị nhốt trong trại tù cải tạo bởi những bài phóng sự viết về sự tàn ác của Việt Cộng. Họ kết tội tôi là nhân viên tình báo của Mỹ. Tôi viết theo sự chỉ đạo của cơ quan tình báo C.I.A. Tôi nói tôi chỉ là phóng viên bình thường chứ không phải tình báo nhưng họ không tin. Không những tôi bị biệt giam mà còn bị hành hạ dã man tưởng không còn trở về gặp lại Nghi Trang. Khi tôi ra tù chúng tôi đã vượt thoát thành công bằng đường biển. Và, chúng tôi lại tiếp tục được sống êm đềm và hạnh phúc bên nhau thêm ba năm nữa thì Nghi Trang của tôi đã thật sự chia tay tôi.

Kỷ niệm thì kể ra đến bao giờ cho hết. Trong từng ngăn ký ức kỷ niệm đẹp thuở mới gặp nhau và yêu nhau cứ hiển hiện làm cho tôi thấy Nghi Trang thật can đảm và trung hậu. Tâm hồn Nghi Trang thật thánh thiện. Nàng không hề thù oán mà trái lại còn rộng lượng tha thứ những người đã tưới máu hận thù lên người nàng.

“Nghi Trang, em hãy yên nghỉ bình yên và chờ anh. Chúng ta rồi sẽ được ở bên nhau đến ngàn thu” ./.

Topa (Hòa Lan)

THÁNG BA NHỚ BẠN

*Tháng Ba ta về bán đảo Sơn Trà
Thấp nén tâm hương lệ sa hoài niệm
Bờ biển Mỹ Khê cát vàng tản liệm
Vị quốc anh hào gầy kiếm buông cung
Hồi những hương linh dân quân cán chính
Hồn vất vương đầu hay đã an bình
Vui cõi vô ưu hay còn luyến tiếc
Nợ nước đã đền - chiến sĩ Mũ Xanh
Ta đến Thuận An, phá Tam Giang hỏi
Ai biết bạn ta biên biệt mô rồi?
Tổ quốc ghi công, sử xanh luận tội
Nam Việt không còn bởi Bắc Việt xâm lăng
Xin hãy ngủ yên cho hồn tĩnh lặng
Đồng đội năm nào vẫn nhớ người xưa...*

Phạm Phú Dũng

Như Chuyện Thần Tiên

Nguyên tác : The
Scorpion Reef

Hoàng Hải Thủy

CHƯƠNG 9

– Phách...

Khôi liệng cái mùi xoa cho gã mặt mâm:

– Nhét nó vào miệng người đẹp, để nàng đừng kêu giữa đường gây phiền nhiễu...

Phách, tên mặt mâm, đi tới nâng cầm Diễm Lan lên và nhét chiếc khăn tay vào miệng nàng. Gã làm việc này với vẻ khoái thú ra mặt. Rồi gã móc khăn tay của gã ra, lẽ tự nhiên chiếc khăn tay này phải là một thứ khăn tay dơ bẩn, hôi hám kể từ ngày mua xài chưa được chủ nhân nó giặt lần nào, gã dùng chiếc khăn thứ hai này buộc ngoài miệng Diễm Lan, để nàng không thể nhổ chiếc khăn trong miệng ra được. Gã buộc nút hai đầu khăn nơi gáy nàng. Diễm Lan rùng mình khi bàn tay gã mặt mâm chạm vào mặt nàng. Nhưng nàng bất động, không chống cự, chỉ có hai dòng nước mắt lặng lẽ chảy xuống trên má nàng.

Khôi nhìn đồng hồ tay, gã lại ra lệnh:

– Lên đường.

Tôi ngược mắt nhìn Khôi, tôi muốn nổi giận lắm nhưng không được, toàn thân tôi mềm như bún, và đầu tôi, nơi bị đánh bằng cán súng, vẫn đau nhói. Tôi cố gắng cất tiếng:

– Nếu tôi không chịu đi với anh thì sao?

Khôi làm một cử chỉ biểu lộ sự sốt ruột:

– Đừng có dở trò con nít. Tao nghĩ chú mày khá hơn thế. Khôi cần bắt tao nói nhiều hơn, chắc chắn chú mày cũng thấy rằng chú mày không làm theo lời tao không được? Nếu chú mày cần chứng kiến cảnh em Diễm Lan bị hành hạ một lúc nữa cho khoái con mắt thì sẵn sàng. Tao sẽ cho thằng Phách này nó đập liểu vui hoa em. Nó đang ngứa ngáy chân tay muốn... đến làm xong mà chết ngay nó cũng ô kê.

Tên mặt mâm cười hèn hếch:

– Đúng đó đại ca. Cho đàn em trở tài đi. Mát mát gì đâu đại ca.

Miệng nói, hai bàn tay gã lợi dụng ngay cơ hội đặt lên ngực Diễm Lan.

Tuy ngồi xa nàng, tôi cảm thấy toàn thân Diễm Lan co rúm lại như người bị điện cao thế giật.

Tôi ngồi lặng đi và tự chửi rửa sự ngu ngốc của chính mình. Tôi không thấy thù hận Khôi, bởi vì ở vào địa vị gã, gã phải làm như thế để áp đảo

tôi. Tôi tự chửi rửa tôi vì tôi đã tỏ ra con nít. Tôi như kẻ bại trận phải đầu hàng vô điều kiện. Tôi không thể mở mồm ra chống đối. Ra khỏi đây tôi lập tức bị cảnh sát vồ liền vì tội giết người, và mở mồm ra chống đối tôi chỉ làm cho Diễm Lan thêm khổ và tôi thêm nhục nhã.

Tôi đứng dậy và Phách mặt mâm nhìn tôi khinh bỉ. Gã như cay cú vì tôi không chống đối để gã có dịp vầy vò Diễm Lan. Khôi ra hiệu đi. Phách mặt mâm nắm lưng áo Diễm Lan, kéo nàng đứng lên và đẩy nàng đi về phía cửa phòng.

Đột nhiên Diễm Lan lạng người đi. Nàng chỉ muốn quì gối bên xác Vũ Dương. Nhưng Phách mặt mâm có phản ứng quá nhanh, gã vồ được lưng áo nàng và kéo giật nàng lại.

Khôi đứng ở bên cửa, gã đã rút khẩu súng ra cầm tay, sẵn sàng ngăn tôi can thiệp. Khi tôi nhìn gã, gã lắc đầu như thảm nói với gã không ưa chuyện bạo động và những rắc rối kiểu này chỉ làm mất thời giờ.

Tôi gọi nàng:

– Diễm Lan...

Tiếng gọi quen thuộc làm nàng ngược lên, rồi nàng lao đảo đi về phía tôi. Tên mặt mâm theo sát gót nàng.

Tôi dìu nàng đi ra khỏi nhà. Nàng nắm lấy tay tôi, đi như người mất hồn.

Bóng tôi và hơi mát của vườn cây đêm khuya bao trùm chúng tôi. Tôi cảm thấy có họng súng dĩa vào mạng sườn tôi và tiếng Khôi nói:

– Lên xe. Mày cầm lái, thằng Phách ngồi cạnh mày, tao và Diễm Lan ngồi băng sau. Lần cuối tao khuyên chú mày đừng dở trò đòi đóng vai người hùng.

Tôi dìu Diễm Lan đến bên chiếc xe tôi mượn để dùng trong đêm nay. Trước khi buông nàng, tôi xiết chặt bàn tay nàng như thảm nói nàng đừng sợ, nhưng cơn xúc động làm cho nàng không ghi nhận được gì cả. Khôi đẩy nàng vào xe và lên theo nàng. Tôi mở cửa ngòi vào sau tay lái, tên mặt mâm lên ngòi cạnh tôi.

– Lái xe ra nhà bưu điện đón thằng Xoa. Xong chạy thẳng tới chỗ đậu du thuyền. Chạy xe từ từ, đừng dở trò.

Trên đường đi về trung tâm thành phố, tôi nhìn thấy vài cảnh sát viên gác đường và một chiếc xe tuần tiễu của cảnh sát, nhưng vô ích, họ không thể giúp gì được tôi và Diễm Lan. Tôi không thể cầu cứu được họ.

Xoa, gã Tây lai, đã đứng chờ ven đường. Xe vừa ngừng gã đã nhảy lên xe. Chưa đầy 10 phút sau, chúng tôi đã tới nơi đậu du thuyền.

Bến nước vắng tanh không một bóng người. Đêm lại không trăng sao, mặt biển đen và như có sương phủ, du thuyền tắt hết đèn ra khơi, tàu

tuần duyên ở cách xa vài trăm thước là có thể không nhìn thấy. Một đêm thật tốt để thuyền ra khơi.

Khi tôi ra khỏi xe, Phách ngồi thẽ vào sau tay lái. Tôi nghe tiếng Khôi nói nhỏ:

– Đậu ở đây chờ. Khi bọn tao đi được 5 phút mày hãy đi.

Tôi đi trên cầu gỗ lên thuyền trước, Khôi đi sau tôi, rồi Diễm Lan và sau cùng là Xoa.

Khôi có vẻ quen thuộc với du thuyền. Gã theo tôi vào phòng lái nhưng đứng lại ở cửa. Tay gã vẫn cầm khẩu súng, gã nói với tên đàn em:

– Đưa nòng xuống ca-bin và ở đó canh chừng nòng. Bỏ khăn trong miệng nòng ra.

Tôi có thể nhảy xuống biển và tôi có thể thoát, nhưng Khôi biết hơn ai hết là tôi sẽ không làm thế. Vì có thoát được gã, tôi vẫn bị cảnh sát bắt, và nhất là tôi không thể bỏ rơi Diễm Lan.

– Cho máy chạy đi – Khôi bảo tôi – Tao lên gỡ dây buộc thuyền. Chờ tao trở xuống hãy cho thuyền rời bến.

– Rời bến đi đâu đây? Tôi hỏi lại gã.

– Chờ đến lúc thuyền ra khơi đã, tao sẽ nói đi đâu.

Tôi gượng khôi hài:

– Mở máy là có tiếng động cơ nổ, đại ca không lấy làm phiền khi có tiếng động cơ nổ chứ?

Gã nhún vai:

– Hoàng Chương... Tôi biết chú uất ức vì chú không phản ứng gì được, nhưng uất ức là không nên. Chuyến đi này quan trọng lắm. Chúng ta không tham dự một chuyến đi chơi biển như bọn nhà giàu. Một số kim cương trị giá cả trăm triệu đang chờ đợi chúng ta ở chuyến đi này. Tôi hy vọng chú tỏ ra phục thiện, sự phục thiện của chú không phải do hèn nhát mà ra. Đó chỉ là sự hợp lý. Trường hợp của chú rất nguy, chú cũng cần vụ này thành công để có tiền ra sống ở ngoại quốc. Cả Diễm Lan cũng thế. Nếu hai người trở lại thành phố bây giờ, hai người sẽ bị bắt ngay vì tội giết người. Chú sẽ bị tử hình rồi giảm án xuống khổ sai chung thân, còn nòng nhẹ lắm cũng ở tù 10 năm. Hai người không thể thoát được nếu trở lại. Còn nếu như hai người có thiện chí hợp tác, hai người sẽ không thiệt. Sau khi lấy lại được số kim cương, hai người sẽ được chia một phần, và đưa nhau lên sống ở Manila hay Hong Kong tùy ý. Có tiền, hai người đi sống ở đâu cũng được. Như vậy không hơn ư?

Lời gã nói vẽ ra một viễn ảnh thần tiên trước mắt tôi. Vũ Dương, chồng nòng, đã chết rồi. Không còn gì ngăn cách nòng yêu tôi và đi sống với tôi như một cặp vợ chồng trẻ tuổi, yêu nhau. Và có tiền nữa. Cuộc đời sẽ thần tiên biết là chừng nào. Tôi sẽ có thể có nòng làm vợ.

Để dấu đi sự xúc động và không muốn cho tên sát nhân nguy hiểm ghê gớm này nhìn thấy tim đen của tôi, tôi cầu nàu:

– Được rồi... Được rồi... Nói ít chứ.

Máy thuyền nổ êm. Khi Khôi trở lại, tôi cho thuyền từ rời bến. Biển lặng và sóng êm, chuyển ra khơi êm đềm và dễ dàng hơn tôi dự tưởng nhiều. Chỉ một thoáng sau hải cảng Đà Nẵng đã nằm sau lưng chúng tôi với những dãy đèn nhấp nháy.

Khôi ngồi trên chiếc ghế xé tay mặt tôi, gã rút thuốc châm hút.

– Vụ này thực hiện thật hoàn hảo, không thừa không thiếu chi tiết nào. Chú đồng ý không?

Gã mở chuyện. Chúng tôi không cần nói lớn tiếng vì động cơ tuy nổ nhưng vẫn êm. Khi nào thuyền ra ngoài khơi và tôi cho máy gia tăng tốc độ, trong phòng lái này mới có tiếng động lớn và khi nói phải to tiếng.

Tôi cười mũi:

– Giết người là nghề của các anh. Các anh quen quá rồi, còn thừa còn thiếu vào đâu được nữa? Khôi hiểu tôi nói đến vụ giết Vũ Dương, gã không tránh nói đến chuyện đó. Trái lại, gã nói ngay đến tên Vũ Dương:

– Vũ Dương? Việc đó không thể tránh được.

– Tôi hiểu. Đó chỉ là một tai nạn.

– Không phải là tai nạn. Đó là một chuyện mà bọn tôi dự đoán sẽ xảy ra. Bọn tôi không muốn giết hẳn nhưng nếu hẳn nhất định ngoan cố, tất phải giết. Bọn tôi cũng biết nếu giết hẳn có thể sẽ gặp khó khăn nhưng đó là một trở ngại không thể tránh được. Vượt được là thắng, vượt không được là thất bại. Chuyện đời chỉ có thế. Không thể có sự dễ dàng ngồi chơi xơi nước mà thành công.

Gã khôn và hiểu đời hơn tôi tưởng. Tôi bắt đầu thấy sợ gã hơn trước vì sự tính toán hợp lý đó của gã.

Kẻ thù của tôi trên du thuyền này không phải chỉ là một tên sát nhân lạnh lùng mà thôi, gã là một tên sát nhân biết suy nghĩ, có mưu kế và sành tâm lý. Như chuyện không cần hỏi nhiều, gã đã biết ngay là tôi yêu Diễm Lan và tôi sẽ không thể chịu đựng được khi thấy nòng bị hành hạ. Gã biết gã nắm được Diễm Lan là gã nắm được tôi. Và gã nghĩ đúng.

Gã yên lặng với điều thuốc lá trên môi vài phút rồi tiếp:

– Nhân tiện đây, để tôi nói cho chú biết rõ vai trò của chú trong chuyến đi này. Chú là người ngoại cuộc mà tôi đưa vào cuộc. Vụ này còn nhiều bí ẩn mà chú chưa biết và tôi tưởng chú cũng

chẳng cần biết. Chú chỉ cần biết những gì tôi sắp nói cho chú biết.

...Tôi phải bắt buộc đưa chú vào cuộc vì một lẽ dễ hiểu là nếu không có chú, tôi cũng phải nhờ tới tài chuyên môn lái tàu và lặn của một người khác, sẵn có chú đã được Diễm Lan móc nối, tôi xài luôn chú tiện hơn. Cả tôi và thằng Phăng Xoa dưới kia đều không ai biết lái tàu biển, nhất là không biết tìm vị trí trên biển và lặn xuống biển để vớt đồ. Tôi có thể lái tàu đi quanh quần ven biển nhưng lái tàu vượt biển thì chịu.

...Như vậy có nghĩa là tôi cần có chú, tôi không có lợi gì hết nếu chú tịch, tôi không muốn giết chú nhưng nếu chú định hại tôi, tôi vẫn sẵn sàng đưa chú xuống biển cùng với năm bảy viên đạn đồng đen trong người chú như thường.

Lần mỗi mỏng của gã nở một nụ cười tàn nhẫn tột độ:

– Nói vậy chứ dù chú có định giết tôi, tôi cũng không giết chú đâu. Đừng sợ. Tôi sẽ để nhẹ cho chú một phát vào đầu gối để chú làm Tôn Tẫn ngồi đó lái thuyền cho tôi đến nơi nào tôi muốn.

Chú hãy tưởng tượng tình cảnh chú bị đát như thế nào khi chú quanh quần trong phòng lái này với một chiếc đầu gối bị vỡ và làm độc, máu mủ thối tha, chú muốn chết cũng không được, và chú biết chắc là nếu có lên được hải cảng nào, người ta cũng chỉ có thể cứu mạng chú bằng cách cưa chân chú. Hơn nữa, tôi còn Vũ Dương phu nhân. Xin lỗi... Việc nhắc đến chồng nàng có thể làm chú khó chịu. Từ nay tôi chỉ gọi nàng bằng cái tên Diễm Lan. Đồng ý?

Gã nói tiếp:

– Tôi là thằng không thích đàn bà. Tôi có máu lạnh đạm với đàn bà, nhưng thằng Phăng Xoa, thằng đàn em của tôi, rất tiếc... lại là thằng lúc nào cũng đối đàn bà. Nó với thằng Phách lúc nãy từng can tội hiếp dâm. Cũng như giết người, hiếp dâm là một cái bệnh. Khi đã hiếp một lần, lần sau thằng đàn ông đó chỉ được hiếp dâm mới có thể thỏa mãn. Với đàn bà đồng tình, chúng nó lại không thích. Tôi không nói để dọa chú đâu, thực sự tôi hơi ngán chuyện sống trên du thuyền này quá lâu với Diễm Lan ở cạnh, không biết tôi có thể đủ sức ngăn được nó làm bậy khi cơn điên của nó nổi lên hay không... Như vậy nghĩa là thằng Phăng Xoa sẽ không ước mơ gì hơn là được tôi cho phép... dày vò tấm thân bạc triệu của Diễm Lan. Nó sẽ làm nàng tả toại trước mặt chú, và chú càng điên, nàng càng đau chùng nào nó càng khoái chùng ấy. Tôi khuyên chú đừng giúp nó có dịp làm chuyện ấy. Bởi vì một khi tôi đã cho phép và con lợn lòng của nó đã sống chuồng là tôi cũng không còn cách nào ngăn nó nữa chùng. Ngăn nó lúc đó nó dám giết luôn cả tôi và chú. Tôi chỉ dùng đến cách hành

Diễm Lan nếu chú từ chối cộng tác hay dở trò làm khó tôi. Chú hiểu chưa?

Tôi trừng mắt nhìn gã. Gã cảm thấy tôi muốn chòm tới xiết cổ gã mặc dầu tôi có thể bị gã nổ súng trúng bụng, nên gã vội nói:

– Nếu chú chịu cộng tác, tôi hứa danh dự với chú là tôi sẽ không để nó chạm tay vào người Diễm Lan. Nếu nó lên cơn, tôi sẽ bắn nó. Chú phải tin tôi...

Tôi thở ra một hơi dài và một lần nữa, toàn thân tôi lại mềm nhũn không còn chút khí lực.

– Tôi tin anh.

Tôi nói như người hết hơi, thều thào:

– Nhưng anh cũng phải nhớ một chuyện... Nếu anh để nó làm ầu nàng, tôi sẽ liều mạng bắt chết mọi hậu quả.

Khỏi cũng thở ra một hơi dài. Gã biết là cơn nguy hiểm đã qua và gã quay súng lại dặt vào bao da nơi ngực:

– Vậy thì tốt. Tôi hứa sẽ giữ gìn Diễm Lan nguyên vẹn cho chú, chú hứa đưa du thuyền tới chỗ phi cơ rớt và lặn xuống vớt két kim cương lên. Vớt được số kim cương đó tất cả chúng ta đều sung sướng. Tại sao lại giết nhau khi chúng ta có thể sống sung sướng mãi đời, khi chúng ta có một kho châu báu đang nằm chờ chúng ta đến lấy mang đi? Chúng mình giết nhau là vô lý. Thù hận nhau cũng vô lý nữa. Chú muốn được sống với Diễm Lan như vợ chồng, và theo tôi nhận xét thì nàng cũng chẳng mong ước gì hơn. Đây là cơ hội tốt nhất để hai người thực hiện ước mơ ấy...

Tôi nhìn gã:

– Anh muốn tìm chỗ phi cơ rớt nhưng anh giết người duy nhất biết chỗ đó. Anh sẽ tìm cả đời anh cũng không thấy.

Gã thần nhiên:

– Tôi không ngu đàn đến nước ấy. Ngoài Vũ Dương ra, còn có người biết chỗ phi cơ rớt. Chú nghĩ tôi mang Diễm Lan đi theo làm chi? Mang nàng theo để cho chú giải trí chắc?

Gã có vẻ coi tôi như con nít. Thái độ ấy của gã làm tôi bất mãn:

– Mẹ kiếp. Đừng có lên mặt đàn anh. Anh nên nhớ rằng chỉ có một mình Vũ Dương ở trong phi cơ khi phi cơ rớt xuống biển. Nếu phi cơ rơi trong rừng thì may ra còn có thể nhận được dấu vết cây cối, núi đồi và may ra còn có thể tìm thấy, phi cơ rơi trên biển và chìm xuống biển thì vô phương. Phải là người biết rõ lắm về vị trí, kinh tuyến, giới tuyến v.v... Lại phải có bản đồ và dụng cụ ghi dấu ngay mới có thể xác định được gần đúng chỗ phi cơ chìm. Ngay cả mang Vũ Dương đi tìm, tôi còn sợ sợ là tìm không thấy...

Gã vẫn quả quyết và bình thản:

– Yên trí đi. Vũ Dương đã chỉ rõ địa điểm cho vợ

hắn biết.

– Trong trường hợp này, tôi dám nói quyết với anh rằng anh sẽ không sao tìm thấy. Không bao giờ tìm thấy, dù anh có tiêu phí cả đời anh trong việc này.

– Không đồng ý với chú về chuyện này. Chú cũng nên biết rằng đã có lúc, khi thấy bị bọn tôi bao vây gắt quá, Vũ Dương đã tính chuyện để cho vợ hẳn và một tay thợ lặn tín cẩn nào đó ra khơi một mình. Như vậy có nghĩa là phi cơ rớt ở một chỗ nào đó dễ tìm, gần một hải đảo hoang vu nào đó hay một bãi san hô nào chẳng hạn. Tất nhiên là việc tìm lại được xác phi cơ là khó, nhưng không đến nỗi quá khó như chú nói. Vũ Dương phu nhân sẽ chỉ chỗ và thuật lại những gì chồng nàng nói cho bọn mình biết. Và điều quan trọng hơn cả là nàng đã thú nhận nàng biết chỗ. Nàng đã nói ra vị trí đó rồi. Chú mày có biết bây giờ cũng không còn là quá sớm... Phi cơ rớt ở phía Tây một hải đảo nhỏ xíu tên là đảo Bọ Cạp. Chú mày nên dỡ bản đồ ra tìm đảo đó trước đi...

Tôi cầu nhàu:

– Nếu đúng là đảo thì nó nằm lù lù trong bản đồ, việc gì phải tìm. Lúc này chúng ta còn có nhiều việc phải làm hơn. Như việc giương buồm. Anh có thể giữ tay lái để tôi lên boong giương buồm. Gã bỗng dưng cười nhẹ:

– Tao thấy dường như chú mày bị Vũ Dương phu nhân cho vào xiếc hơi nặng. Nàng lừa dối chú mày hơi nhiều, nhưng không sao, rồi chú mày sẽ thấy nàng không phải là một người đàn bà đa tình tầm thường như chú mày tưởng. Và Vũ Dương cũng không phải là nạn nhân của bọn tao như nàng kể khổ. Chính ra Vũ Dương là thằng gian giáo, nguy hiểm nhất. Đi với vợ chồng nàng, sau khi chú mày làm xong bổn phận rồi, chú mày sẽ được giúp đỡ để nằm luôn dưới đáy biển. Đàn bà còn nguy hiểm hơn rắn độc. Đàn bà càng đẹp càng nhiều gian dối và càng nguy hiểm. Bà Hân Tố Tố đã khuyên con trai Vô Kỳ như vậy, chú mày không nhớ sao?

Gã đổi giọng:

– Chú mày toàn quyền hành động về... cơ khí trên du thuyền này. Đưa bọn tao đến nơi đến chốn, dù có tìm thấy xác phi cơ hay không, chú mày cũng được hậu thưởng, điều đáng nói nhất là chú mày sẽ không bị thanh toán như đi với vợ chồng Vũ Dương. Bọn tao là dân nhà nghề, bọn tao không ưa giết người một cách vô ích. Tao tin rằng chú mày biết chuyện đó. Lúc nào cũng có một thằng trong hai chúng tao thức canh chú mày, kể cả lúc chú mày ngủ cũng có một thằng tao thức canh. Tao rất mong chú mày đừng sinh sự để chuyện đi này được êm ả.

(Còn tiếp – Chương 9)

SÀI GÒN MỘT THUỞ TRONG TÔI

*Tôi yêu Sài gòn từ tuổi xuân thì
Thành đô có con đường lá me bay rợp bóng
Có xa lộ chiều về gió lộng
Có người thương mơ mộng mắt nai*

*Tôi yêu Sài gòn khi em vừa tóc rẽ trâm cài
Trường Gia Long nữ sinh thơ ngây áo trắng
Đường Legrand de la Liraye chờ em thắm
lặng*

Ái tình thơ một huyền thoại đắm say

*Ngong nghịu nói lên lời tỏ bày
Mộng mơ muôn điều tươi thắm
Theo em về nhìn những ngôi nhà cổ xây từ
lâu lắm*

Họa tiết kiêu kỳ mê mãi khách phong trần

*Công viên Tao đàn mỗi buổi vào xuân
Cứ xôn xao bước chân nam thanh nữ tú
Tôi yêu Sài gòn những đêm không ngủ
Tiếng leng keng hủ tiếu gõ trên đường*

*Nghe sao mà mến, mà thương
Bởi dân già tâm hồn người nam bộ
Tôi yêu từng con đường, góc phố
Yêu con người bình dị, nhọc nhằn, gian lao*

*Những ngôi nhà thâm thấp, cao cao
Ở kề bên nhau như bức tranh lập thể
Tôi yêu Sài gòn nhiều hơn thế
Dù Sài gòn xưa của tôi không còn*

*Ôi Đô thành một thời vàng son
Một thời đã qua Sài gòn xa mãi
Sài gòn của tôi thân ái
Sài gòn của tôi đô hội phồn hoa*

*Sài gòn ơi xa rồi, hun hút xa
Hòn ngọc viễn đông một thời lưu dấu
Em bỏ Sài gòn đi lòng em hiểu thấu
Sài gòn tình người, tình đất phân ly...*

Lãng Du

Giải trí có thưởng

SUDOKU

Luật chơi: Có tất cả 9 hàng, 9 cột và 9 khung. Số từ 1 đến 9 chỉ được xuất hiện một lần ở mỗi hàng, mỗi cột và mỗi khung.

Giải thưởng: giải đáp đúng sẽ được tặng nửa năm báo VNNS (4 số). Giải trúng quý độc giả cũng có thể gửi tặng người thân. Đáp số xin gửi về địa chỉ tòa soạn trước ngày 19-04-2020.

Độc giả trúng giải thưởng:

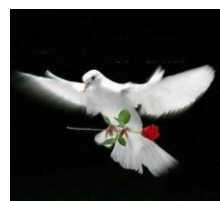
....., giải thưởng của đáp số là nửa năm báo, độc giả có thể theo dõi hạn báo ở trang bìa sau, phần địa chỉ ở dòng cuối.

	6	4	7			1	8	
3		2			1	4		
	8							9
					8		4	6
2	1		5					
5							7	
		6	2			9		5
	9	1			5	6	2	

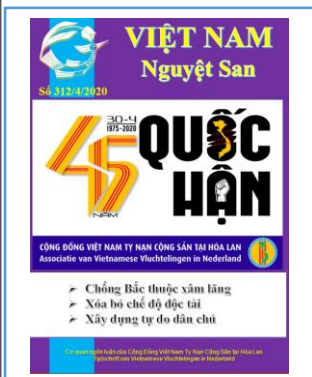
Mẫu giới thiệu VNNS đến gia đình bè bạn

- tên người giới thiệu
- số độc giả.....
- địa chỉ.....
- giới thiệu độc giả mới tên:.....
- địa chỉ.....

Giới thiệu 1 độc giả mới sẽ nhận được giải thưởng 6 tháng báo VNNS.

ĐỌC VÀ ỦNG HỘ BÁO VIỆT NAM NGUYỆT SAN

30 €/ năm

Địa chỉ liên lạc

Tòa Soạn báo Việt Nam Nguyệt San
Van Der Hagenstraat 711- 6717DK –Ede

E-Mail: vietbaohoalan@yahoo.com

Tel: +31 (0)318-640625

IBAN: NL 16 INGB 0001 5086 64 t.n.v. AVVN

Danh ngôn

- Chúng ta không thể dạy bảo cho ai bất cứ điều gì, chúng ta chỉ có thể giúp họ phát hiện ra những gì con tim ẩn trong họ. (Galileo)
- Khi không có mặt trời, chúng ta có thể thấy được các vì sao
- Mọi sự vật đều thích giấu bản chất thật sự của mình

(Heraditus)

Truyền Thông Xã Hội Dân Sự

Lts. Trong số này VNNS xin hân hạnh giới thiệu đến quý độc giả bài viết đang được lan truyền rộng rãi trên các diễn đàn xã hội dân sự của facebooker Nguyễn Thị Bích Nga từ Sài Gòn. Kính mời quý độc giả theo dõi sau đây:

* * *

MÌNH XẤU THÌ MÌNH SỬA THÔI

Bảo thủ

Cái tính bảo thủ ở người Việt cũng nhiều không thua gì tính đố kỵ. Người lớn tuổi bảo thủ đã đành, người trẻ tuổi cũng mắc phải tính này và thậm chí còn cực đoan cộng đồng cuồng tự mãn hơn xưa.

Hỏi anh bạn, "*Tính bảo thủ xuất phát từ đâu?*" Anh bảo, "*Do cộng sản.*" Tôi lại hỏi, "*Ngày xưa, lúc chưa có cộng sản, ông bà mình đã hay nói câu 'trúng mà đòi khôn hơn rận' để mắng người trẻ khi chúng có ý kiến khác các cụ và buộc chúng tuân lời không được cãi, cãi là hỗn. Thế thì do đâu?*" Anh bảo, "*Do nền giáo dục Á Đông. Cụ thể hơn là Khổng giáo.*"

Trước tiên, bảo thủ xuất phát từ nền văn hóa, giáo dục theo Khổng giáo. Vua, quan, người lớn tuổi hơn được mặc định luôn đúng vì tự cho rằng có vai vế, sống lâu có nhiều kiến thức và kinh nghiệm hơn người trẻ nên họ không chấp nhận những ý kiến của người trẻ hơn.

Bên cạnh đó là sự tự mãn, họ cho rằng mình đã giỏi, đã đủ kinh nghiệm nên không cần nghe các ý kiến khác. Lại mang tâm lý thuần phục kẻ có vai vế, mạnh hơn mình nên họ cũng buộc người dưới phải thuần phục mình kể cả khi họ sai. Nó là cái vòng tròn bệnh lý khép kín kéo từ thế hệ này sang thế hệ khác.

Đất nước mình từ xưa đến nay chưa bao giờ phát triển vượt bậc so với các nước khác, phần lớn cũng vì tính bảo thủ. Bởi khi bảo thủ thì luôn giữ khư khư định kiến, không thể hoặc khó có thể tiếp thu những điều mới, lạ, khác với mình. Tính phản biện bị triệt tiêu, những ý tưởng tư tưởng mới bị vùi dập, những ý kiến cách làm mới bị bài bác. Thế thì làm sao có thể phát triển, đột phá, phát minh?

Cộng sản không vô can. Họ là nguyên nhân chính làm cho tính bảo thủ thêm nặng nề đến mức cực đoan. Hẳn chúng ta vẫn còn nhớ câu trào phúng: "*Điều 1 sắp luôn luôn đúng, điều 2 nếu sắp sai hãy đọc lại điều 1.*"

Đảng, chính quyền quản lý điều hành đất nước không bằng trí tuệ nhân dân mà bằng nghị quyết đảng do một nhóm nhỏ người đề ra một cách duy ý chí. Bất cả nước đi theo con đường xã hội chủ nghĩa mà không biết đi đâu. Bao năm vẫn giảng ra rả: "*Muốn xây dựng xã hội chủ nghĩa thì phải có con người mới xã hội chủ nghĩa. Con người mới xã hội chủ nghĩa là gì? Là con người có nhân sinh quan cộng sản chủ nghĩa.*" Hỏi con người có nhân sinh quan cộng sản chủ nghĩa là gì thì...chẳng ai biết! Nhưng ai phản biện đảng và chính quyền thì liền bị vu khống cho các tội danh xét lại, phản động, làm loạn rồi bỏ tù, vô danh sách đen. Mới gần đây, tổng bí thư còn gọi những người muốn đa đảng, thay đổi là suy thoái, thế lực thù địch.

Đảng, chính quyền đưa tư duy bảo thủ chính trị vào học đường. Những đứa trẻ ở nhà bị lối tư duy bảo thủ của ông bà cha mẹ chèn ép, đến trường bị tư duy áp đặt nhồi nhét. Hệ quả tất yếu là chúng ta đang trở nên bảo thủ theo cách cực đoan, nông cuồng nhất và thể hiện nó ra mọi lúc mọi nơi.

Cái câu, "Muốn biết phải hỏi, muốn giỏi phải học" giờ chẳng mấy ai để ý đến nữa. Người người tự mãn và cố sống cố chết giữ định kiến, quan điểm cá nhân của mình mà không thừa nhận quan điểm của người khác.

Ta thấy, chúng ta thường cãi nhau và chia phe để cãi nhau chứ không có hoặc rất hiếm có tranh luận, thảo luận là vì vậy. Sự bảo thủ ăn sâu đến mức trở thành thuộc tính. Người này sai, người kia nhắc thì lập tức bị phản ứng theo cách tiêu cực nhất chứ ít học hỏi tiếp thu để sửa đổi hoàn thiện bản thân. Tất cả mọi mặt đều bị đóng khung không thể cởi mở. Chẳng có cái gì có thể phát triển, thành công. Chẳng có ai có thể vượt trội. Ai cũng có cảm giác bị vùi dập nhưng đồng thời cũng có cảm giác mình giỏi nhất, hơn hẳn!

Sửa thế nào?

-Lắng nghe một cách kiên nhẫn ý kiến, quan điểm khác. Trao đổi lại trên tinh thần tôn trọng và học hỏi.

-Không đóng khung bản thân vào một định kiến nào. Hãy biết rằng kiến thức là vô hạn và nhiều thay đổi diễn ra hằng ngày và chúng ta không thể biết hết mọi thứ. Có những điều mình biết ngày hôm nay ngày mai đã thành lạc hậu. Do đó phải học, đọc, cập nhật liên tục với tinh thần cầu thị.

-Thay đổi cách ứng xử với người trong nhà, nhất là với con cái. Tôn trọng chúng và lắng nghe, trao đổi chứ không áp đặt uy quyền.

-Nhắc lẫn nhau trên tinh thần tương kính khi thấy người khác bảo thủ.

Khi viết loạt bài này, tôi nhận được không ít ý kiến cho rằng người Việt chẳng thể sửa được thói xấu đâu. Tôi tin con người luôn muốn hướng thiện và hướng đến những điều tốt đẹp hơn, người Việt cũng không ngoại lệ. Sẽ sửa được. Nhắc nhau nhiều không thắm nhiều cũng thắm ít, phỏng ạ!

NV. 24/03/2019

Vliet Service

Reparatie van koelcel, vriescel,
koelapparatuur, airco, softijsmachine,
ventilatie, Keuken afzuigventilatie,
verwarming ketels, geyser, boiler, friteuse,
opwarming- apparatuur, magnetron,
oven, vaat wasmachine, gasapparatuur,
koffie-espresso, luchtbehandelingkast, zak
filters, koolstof filters.

**Verkoop van horeca-
apparatuur.**

Contact dhr Vliet Nguyen
Tel. 030-2688630
Mob. 06-44464380

Nhà hàng Deli Tasty

**Cần 2 nhân viên giúp việc nhà bếp
và 2 nhân viên phục vụ khách (chạy
bàn).**

Mọi chi tiết xin liên qua địa chỉ:

Deli Tasty
Meent 40
3011 JL Rotterdam
Email: naambestelling@live.nl
M: 010-4111116

45 NĂM "ƯỚC NGUYỄN NON SÔNG"

Nhạc & lời : Nguyễn Quang Kế

$\text{♩} = 120$

Hùng tráng

Bốn mươi lăm năm qua gông xiềng theo chế độ độc tài, bởi cộng sản lãnh

đạo là bè lũ tham quyền bán nước, gieo nên bao đau thương cho Tổ Quốc giống

nòi. Giờ quê hương ta đó, Việt Nam thống khổ điêu linh. Bốn mươi lăm năm

qua thời cộng nô đã quá đủ rồi, toàn dân hãy đứng dậy Ta cùng nhau phá tan xiềng

xích, chống bắc thuộc xâm lăng, xoá thể chế độc tài. cùng dựng xây dân

chủ, một nước Việt Nam phú cường. Quyết giữ lấy non sông bờ cõi,

quyết đi đến dân chủ tự do, một lòng vì nước ... dựng xây cơ

đồ cho ngày mai sẽ, mãi mãi sáng tươi.

Chords: C, Em, Am, Dm, F, G7

Cười chút chơi

AI CŨNG PHẢN ĐỐI

Hoàng than thở với bạn:

- Mỗi khi tao đưa em nào về giới thiệu thì y như rằng mẹ tao không đồng ý.

Người bạn khuyên nhủ:

- Vậy mày thử giới thiệu một cô gái giống tính mẹ mày xem sao.

- Tao cũng đã đưa một em như thế về nhà, nhưng ba tao phản đối gay gắt. Ông ấy nói thảm vào tai tao: "Đừng ngu như bố ngày xưa con ạ".

VẤN CƯỜI

Một anh bị tai nạn nghề nghiệp nên cụt mất một tay. Từ đó anh ngày nào cũng buồn bã chán đời.

Một hôm anh đi trên đường và gặp một người bị cụt hết cả hai cánh tay nhưng vẻ mặt hết sức yêu đời và người này vừa đi vừa cười nắc nẻ.

Ngạc nhiên, anh đến gần và hỏi:

- Tôi mất hết một cánh tay và thấy vô cùng chán nản, anh mất mát nhiều hơn tôi mà sao anh có vẻ yêu đời quá vậy?

Người kia vừa cười vừa nói:

- Tại có con kiến đang bò dưới nách.

CÓ TỘI GÌ?

Chồng có bồ, đòi ly dị vợ:

- Đơn ly dị đây, mời cô ký vào!

- Trời ơi, làm sao anh có thể nhẫn tâm đến thế?

- Với cô, như thế là đáng đời rồi.

- Tôi đại dốt thì không nói, chứ cô gái kia có tội tình gì mà anh lại lấy người ta?

THAY ĐỔI NHỎ!

Trong một trận đá banh, Thanh bị quả bóng trúng ngay vào chỗ hiểm. Đau quá, Thanh ngã lăn ra bất tỉnh. Khi tỉnh dậy, Thanh thấy mình nằm trong một bệnh viện. Nén đau, Thanh hỏi bác sĩ đang đứng gần đó:

- Bác sĩ! Vết thương có nặng lắm không? Tôi có thể tiếp tục chơi đá bóng chứ?

- Được! Nhưng chắc sẽ có một vài thay đổi nhỏ!

- Bác sĩ nói.

- Thay đổi gì vậy?

- Anh... sẽ không được tiếp tục chơi cho đội đá bóng nam mà phải chuyển sang đội nữ!

KẸO TÌNH YÊU VÀ HÔN NHÂN

Bí: Này! Sao bây giờ bọn trẻ cứ thích nhai kẹo

cao su thế?Bo: Dễ hiểu thôi! Vì bọn trẻ muốn thử hương vị của "Tình yêu và hôn nhân".

Bí: Tớ không hiểu.

Bo: Nhai kẹo cao su lúc đầu gọi là "tiền hôn nhân" thì vừa thơm, vừa ngọt, vừa dẻo. Về sau, sang giai đoạn "hôn nhân" thì thơm hết, ngọt cũng hết, chỉ còn dai như cháo. Nuốt không được mà nhả không xong.

Bí: À!

LO XA

Sau khi khám bệnh cho người cha, bác sĩ bảo hai cha con:

- Ông bị ung thư giai đoạn cuối rồi, có lẽ chỉ còn sống được khoảng 3 tháng nữa.

Trên đường về, người cha bảo con ghé vào quán rượu gần nhà để uống chút đỉnh. Trong quán rượu, ông ta nói với tất cả mọi người rằng mình sắp chết vì bệnh AIDS. Thấy vậy, người con thắc mắc hỏi:

- Bố bị ung thư cơ mà, tại sao lại nhận mình bị căn bệnh thế kỷ đó?

- Bố không muốn kẻ nào léng phéng với mẹ con sau khi bố qua đời.

CÓ HẤP TẬP QUÁ KHÔNG?

- Có hấp tập quá không? Chúng ta vừa biết nhau không được bao lâu mà anh đã ngỏ ý cầu hôn tôi rồi...

- Nhưng tôi thì biết cô rõ lắm. Tôi làm việc ở ngân hàng và biết quá rõ số tiền cô gửi trong ngân hàng của chúng tôi!

NGHE SIÊU HẠNG

Hai gã cao bồi gặp một người Ấn Độ đang nằm sấp trên đường, áp tai xuống đất. Một gã nói:

- Thấy tên Ấn Độ kia không, trông hần có vẻ là một đạo sĩ?

- Ừ, chắc hần đang nghe ngóng. Bọn đạo sĩ có thể phát hiện tiếng động ở cách xa hàng dặm.

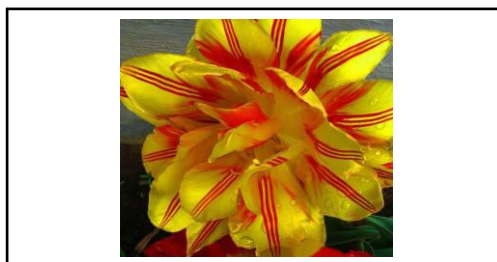
- Vừa lúc đó, người Ấn Độ hé mắt, nói rất khẽ:

Một chiếc xe ngựa có mui, đi được khoảng 2 dặm với 2 con ngựa kéo, một nâu, một trắng.

Trên có một người đàn ông, một phụ nữ...

- Gã thứ nhất quay sang bạn thân phục: Ghê thật! Lão đạo sĩ này chỉ nghe thôi mà có thể đọc toàn bộ thông tin, thậm chí cả màu sắc.

- Mối "đạo sĩ" lại mấp máy. Hai gã giống tai nghe lời phán: xe đó nó cán qua người tôi cách đây nửa tiếng.

Trang khoa học-Sức Khỏe

Ít điều căn bản về COVID-19

Dịch cúm 2019-nCoV (COVID-19) phát xuất từ Vũ Hán vào tháng 12/2019 và đã lan tràn đến trên 80 quốc gia trên toàn thế giới . Hiện tại tất cả con số thống kê trên thế giới và dữ liệu khoa học về bệnh nhiễm chủng loại Coronavirus mới này đang thay đổi hàng ngày. Chẳng hạn như con số người bị nhiễm vi khuẩn này (phân biệt với danh từ Vi Khuẩn= Virus với Vi Trùng = Bakterien) trên toàn nước Đức vào chiều ngày 6.3.2020 là 639 người , riêng tiểu bang Nordrhein-Westfalen có 320 người nhiễm khuẩn, và tiểu bang Sachsen-Anhalt vẫn chưa có người nhiễm khuẩn.

Dưới đây chúng tôi chỉ xin trình bày những vấn đề chính về căn bệnh này để tạo khái niệm căn bản cho người đọc .

1.-Nguyên Nhân :

Vi khuẩn gây bệnh COVID-19 thuộc nhóm Coronavirus mà một trong nhóm Vi Khuẩn này đã gây bệnh SARS (viết tắt của chữ **S**evere **A**cute **R**espiratory **S**yndrom) vào những năm 2002/2003 với số người nhiễm khuẩn 8096 và tử vong 774. Vì thế mà chủng loại Coronavirus hiện tại còn có tên "Sars-CoV-2", và trong ngôn ngữ thông thường gọi là "2019-nCoV ", danh từ "COVID-19" (COVID=Corona Virus Disease) được WHO dùng để chỉ loại bệnh viêm phổi do 2019-nCoV gây ra.

2019-nCoV là một vi khuẩn có hình cầu với đường kính 160 nm(Nanometer=một phần triệu của một millimeter) và được truyền bá trực tiếp qua các hạt bụi nước tiết ra từ hơi thở, các cơn ho, các trận hắt hơi ... từ người nhiễm khuẩn .

Mỗi hơi thở ra của một người lớn chứa 1.000 đến 50.000 hạt bụi nước có đường kính khoảng 1µm(Micrometer=một phần ngàn của một millimeter) , khi ho các hạt bụi nước văng ra to hơn 10 lần và có đường kính khoảng 10µm. Khi người nhiễm khuẩn mang khẩu trang thì lượng hạt bụi nước này nằm lại khoảng 90% trong khẩu trang.

Mới đây người ta còn tìm thấy vi khuẩn 2019-nCoV trong phân người bệnh và trên bề mặt bàn cầu tiêu trong bệnh viện.

2.-Triệu Chứng :

Người lớn thường bị nhiễm khuẩn, trẻ em dưới 4 tuổi hầu như không bị lây nhiễm (cơ chế vẫn chưa rõ). Phần lớn người già và người có bệnh kinh niên như tiểu đường , bệnh phổi , bệnh tim...khi bị nhiễm khuẩn thường có diễn biến nặng và nguy hiểm đến tính mạng.

Sau thời gian ủ bệnh từ 2-14 ngày , hiếm khi kéo dài tới 24 ngày , người bị nhiễm khuẩn có biểu hiện nóng sốt (hay sốt rét run) , đau họng , ho , khó thở, nhức đầu , tiêu chảy...Có một trường hợp ở Berlin người bệnh bị sốt và bị rối loạn phương hướng (Desorientierung) khiến lúc đầu bị nghi là viêm não. Trong diễn tiến nặng người bệnh bị tử vong do nghẹt thở, nhiễm độc máu hay bị hủy hoại các cơ quan nội tạng.

Tỷ lệ tử vong trên toàn thế giới vào khoảng 0,2-0,4% (SARS có tỷ lệ tử vong 2%). Ngoài ra, 80% bệnh nhân nhiễm khuẩn có triệu chứng nhẹ như cảm cúm xoàng và 15% có tiến triển nặng. Theo

Robert Koch Institut tại Berlin thì các con số thống kê bên Trung Quốc không chính xác vì lẽ người bệnh chỉ trình báo khi căn bệnh đã tiến triển rõ rệt.

3.-Định Bệnh:

Để xác định bệnh người ta sẽ lấy mẫu phết trong cổ họng hay từ đàm rãi khạc ra của người nghi bị nhiễm khuẩn. Trong phòng thí nghiệm người ta chỉ cần 3-5 tiếng đồng hồ là sẽ đưa ra kết quả ngay.

4.-Chữa Trị:

Hiện tại chưa có một loại thuốc nào diệt được vi khuẩn 2019-nCoV(hay là Sars-CoV-2). Những loại thuốc như Ribavirin hoặc Chloroquine đang trong vòng thử nghiệm.

Bệnh nhẹ được điều trị bằng các phương pháp bồi dưỡng thể lực để tăng sự đề kháng cơ thể, nếu nóng sốt thì dùng thuốc hạ sốt. Các biện pháp điều trị đều dựa trên triệu chứng của bệnh nhân: dùng trụ sinh khi bệnh nhân bị nhiễm trùng thứ cấp (Superinfektion); truyền dung dịch khi bệnh nhân bỏ ăn, tiêu chảy; dùng máy trợ thở khi bệnh nhân khó thở...

5.-Phòng Bệnh:

Sử dụng khẩu trang để phòng bệnh là một biện pháp đang được bàn cãi. Những người bị nhiễm khuẩn thì bắt buộc phải sử dụng khẩu trang để tránh truyền vi khuẩn sang cho người khác qua hơi thở , ho và hắt hơi...Đối với những người không bị bệnh thì việc đeo khẩu trang không bảo đảm 100% sự tránh lây khuẩn vì tay luôn sờ mó vào khẩu trang, mặt mũi... một cách vô thức không tránh được.

Tại các nơi công cộng người ta nên đứng xa nhau tối thiểu 2 mét và tránh hơi thở của người khác. Nên nhớ là khi chúng ta nói to hay réo gọi nhau thì lượng hạt bụi nước từ trong miệng cũng bị phun ra nhiều hơn. Khi ho hay hắt hơi chúng ta nên ho hay hắt hơi vào khăn giấy , khi khăn giấy không có sẵn thì nên ho hoặc hắt hơi vào khuỷu tay áo (chú ý: không dùng tay che khi ho).

Quan trọng nhất là vệ sinh hai tay. Cách tốt nhất vẫn là rửa tay với nước và xà bông trong vòng 20 giây . Rửa tay bằng cồn hay chất khử trùng chỉ là cách tạm thời khi phương tiện để rửa tay bằng nước và xà bông không sẵn có.

Trong một thông báo mới nhất thì người ta đã khám phá ra con vi khuẩn 2019-nCoV có thể tồn tại trên các bề mặt kim loại, thủy tinh và plastic ... cho tới 9 ngày, tuy nhiên nếu các bề mặt này được chùi rửa bằng cồn hay thuốc khử trùng thì vi khuẩn sẽ bị tiêu diệt nhanh chóng. Do đó mới đây WHO đã khuyến cáo không nên sử dụng tiền mặt khi mua bán, tốt nhất là dùng thẻ tín dụng để thanh toán Ngoài ra , tuy người ta không tìm thấy vi khuẩn 2019-nCoV trong không khí phòng bệnh nhưng trên lưới cửa sổ phòng bệnh thì lại đầy 2019-nCoV.

Đặc biệt là phải tránh bắt tay chào hỏi , tránh chạm tay vào tay nắm cửa ra vào nơi công cộng, nên dùng cùi chỏ tay hay chân để mở cửa...

6.-Tóm lại :

So với những trường hợp tử vong do cúm Influenza trong mùa Đông năm nay (46.000 người chết / 45 triệu người nhiễm vi khuẩn Influenza tại USA và riêng tại Berlin 42 người chết / 21.000 người nhiễm khuẩn Influenza) thì với con số nhiễm vi khuẩn 2019-nCoV trên toàn cầu là hơn 100.000 người và tử vong toàn thế giới là 3.300 người (tính đến 6.3.2020: riêng Trung Quốc có 80.500 người bị bệnh COVID19 với số tử vong trên 3 ngàn người , Đức Quốc chưa có trường hợp tử vong) đưa chúng ta đến kết luận:

-Mặc dù tốc độ lây lan khá nhanh nhưng vi khuẩn 2019-nCoV cho đến bây giờ chỉ nguy hiểm đối với những người già và có bệnh kinh niên. Đa số người nhiễm khuẩn (80%) không phát bệnh hay chỉ bị cảm cúm xoàng và được cách ly tại nhà.

-Tuy nhiên không ai đoán trước được dịch bệnh này sẽ phát triển thành Đại Dịch trên toàn thế giới (Pandemie) hay không. Thế nên mọi biện pháp chống dịch phải được áp dụng triệt để ngay từ bây giờ trước khi quá muộn.

(số liệu thống kê chỉ tính đến ngày 6/3/2020)

Berlin ngày 06.03.2020

BS Hoàng Thị Mỹ Lâm

[Typ hier]

Lời Tò soạn

Kính thưa quý ACE cộng tác viên, cùng quý độc giả kính mến,
Số báo VNNS 313 phát hành vào trung tuần tháng 5/2020 với chủ đề “ Mừng Đại Lễ Phật Đản “. Bài vở xin quý vị cộng tác viên gửi về tòa soạn trước ngày 1/5/2020 **E-mail : vietbaohoalan@yahoo.com**
Trong số báo này tòa soạn xin cáo lỗi truyện dịch “ Ngàn Ánh Dương Rực Rỡ “ sẽ đăng tiếp số sau .
Và cũng xin được thông báo đến Quý độc giả ở ngoài Hòa Lan kể từ ngày 1/1/2020 tòa soạn sẽ gửi báo bằng file Pdf qua địa chỉ E-mail nếu quý vị muốn ủng hộ tiếp tục nhận báo, lý do vì giá cước phí gửi qua post quá cao kính mong quý độc giả thông cảm cho tòa soạn. Đồng thời qua thông báo này quý độc giả vui lòng cho tòa soạn biết địa chỉ E-mail, thành thật cảm ơn.

Tòa soạn xin chân thành cảm ơn quý độc giả đã ủng hộ đóng tiền đúng hạn và ủng hộ thêm cho báo, cũng cảm ơn quý anh chị em cộng tác viên đã gửi bài đúng thời hạn giúp cho tòa soạn thực hiện đúng lịch phát hành.

Kính chúc quý ACE cùng quý quyến nhiều sức khỏe vượt qua được đại dịch Virus Wuhan.

Trân trọng

Tòa soạn Việt Nam Nguyệt San

* Lưu ý:

- Quý vị khi trả tiền báo **nhớ ghi số độc giả** của mình cho tòa soạn để cập nhật , tránh sự nhầm lẫn .

Danh sách độc giả đóng tiền báo từ ngày 28/2/2020 đến 29/3/2020				
Ngày	Tên	Số độc giả	số tiền	ghi chú
14/01/2020	DD Nguyen	855	30	*
28/02/2020	Q.Mai Si	95	30	
02/03/2020	Tran Q.T	352	30	
05/03/2020	VT Nguyen	30	50	ủng hộ 20
08/03/2020	BT Tran, TLT Nguyen	204	30	
	Tonny Panning	871	30	
	QD Dang, TBM Tran	62	30	
	TL Tran	54	30	
	LT Huynh	428	30	
09/03/2020	TH Ngo	820	30	
	HT Tran	572	60	2 năm báo
10/03/2020	Ky Ta cam, ML Pham thi	177	30	
	QA Tran	692	30	
	SN Huynh	432	30	
11/03/2020	NC Phan	441	30	
12/03/2020	TG Ly	433	30	
13/03/2020	TK Diep	722	30	
	H. Nguyen	837	30	
17/03/2020	QT Nguyen	67	30	
	QV Huynh	136	50	Ủng hộ 20
23/03/2020	HT Trinh, TH Trinh Dinh Ngo	? *	30	*
24/03/2020	P.Le	272	30	
27/03/2020	Nguyen VV , Nguyen TM	347	30	
29/03/2020	Luong HT	215	30	

Đính chính : - Trong số báo 311 tòa soạn tìm trong danh bạ và ghi sai số độc giả (TD Nguyen số độc giả (đóng tiền ngày 14.1.2020 219 là sai (Điều chỉnh lại thời hạn báo theo thời gian cũ)

- * DD Nguyen số độc giả 855 đóng tiền này 14.1.2020 cập nhật lại thời gian gia hạn .

* HT Trinh ,TH Trinh Dinh Ngo hãy liên lạc về tòa soạn cho biết số độc giả!

Tòa soạn VNNS Trân trọng cảm ơn

[Typ hier]

Ghi Tại Trại Tạm Cư Banmê

Nhạc : Nguyễn Quyết Thắng

Thơ : Đoàn Văn Khánh

$\text{♩} = 60$ **Chậm, diễn tả**

Người mẹ: Thưa tôi chạy loạn về đây, đứa con thơ con thơ mới chết, chết ngày hôm qua. Đêm qua nát cửa tan nhà, mồ con đắp vội làm quà chiến tranh. Bây chừ lệ nóng máu

Vào nhịp

tanh, bát cơm trắng nuốt không đành thưa ông. **Thiếu phụ:** Thưa vừa khi giặc qua sông giặc quơ súng...ó, giặc bắt chồng tôi đi và chồng tôi đã không về, anh nằm chết thảm, đỏ đồng máu me, hết cả chò, hết cả trông, tôi như con vụng quay mòng thế

thôi. **Bé thơ:** Dạ thưa ông, dạ thưa ông cháu nín rồi, cháu không dám khóc dám đòi mẹ dâu, xin chừa từ rày về sau, ông đừng bán cháu bẻ đầu ông ơi, Dạ thưa ông, dạ thưa ông cháu nín rồi, cháu không dám khóc, dám đòi mẹ dâu, cháu không dám khóc dám đòi mẹ dâu.

Tượng Đài Thuyền Nhân tại Hòa Lan

[Typ hier]